

รายงานการประชุมพฤษภา
ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๑ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
 วันอังคาร ที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
 ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

ประธานพฤษภา: วันนั้นสมาชิกมาประชุม ๓๒ คนเป็นองค์ประชุมแล้วข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

พรุ่งนี้เป็นวันที่จะขึ้นปีใหม่ ข้าพเจ้าขออนุญาตสถานีโทรเลขไปถวาย พระพรสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมแห่งสถานอนุมัติ

สมาชิกเห็นเป็นการสมควร โดยเอกฉันท์

ประธานพฤษภา: ระเบียบวาระที่สองคือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีการแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข แต่คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตมารวม ๖ ข้อ ขอให้รัฐบาลรับไป เมื่อไม่มีการแก้ไขไม่มีการแปรญัตติ ระเบียบวาระที่สองเป็นอันผ่านไป เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาวาระที่สามต่อไปท่านผู้ใดเห็นว่า

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมควรจะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้โปรดยกมือขึ้นมีสมาชิกยกมือเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์

ประธานพฤษภา: ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลวิธีพิจารณาความอาญา(ฉบับที่ ...)พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งคณะกรรมการสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เชิญกรรมการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแปรญัตติแต่กรรมการไม่เห็นควรแก้ไข ผู้แปรญัตติจึงจะติดใจอะไรบ้างไหม

นายเชียรไท อภิชาติบุตร: ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอขึ้นมาก็คงมีเหตุผลว่าผู้ต้องหาถูกควบคุมในชั้นสอบสวนนานเกินสมควรทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ต้องหาทั้งที่ได้ผ่านสภาผู้แทนมาแล้ว และรัฐบาลก็เห็นชอบด้วยว่าควรแก้ไข คือเติมคำร่างให้อำนาจศาลสั่งขังได้ไม่เกิน ๕๐ วัน แต่ครั้งนี้ได้ผ่านสภาผู้แทนมาก็ปรากฏว่ามี การแก้ไขเป็น

LIRT

๘๕ วัน ซึ่งมีเวลานานกว่าเก่าเพียง ๖ วัน เท่านั้น พระราชบัญญัตินี้ถ้าดูเผิน ๆ แล้วก็น่าจะให้ผ่านไปได้ เพราะเหตุว่าการจับตัวผู้กระทำผิดนั้นก็ย่อมจะเป็นการให้โอกาสแก่ฝ่ายปกครองที่จะเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ ถ้าหากว่าเวลาสั้นไปแล้วฝ่ายปกครองก็ไม่มีเวลาที่จะทำการเอาตัวผู้กระทำผิดมาได้ แต่อันที่จริงนั้นขัดกันเป็นอย่างมาก เพราะว่าความเคียดแค้นนั้น ถ้าหากว่า ไปอยู่แก่ผู้กระทำผิด ก็ถือได้ว่าไม่มีความเคียดแค้นเลย แต่ว่าโดยมากผู้ที่ต้องหาหา ใช้ผู้ที่กระทำผิดทุกคนไม่ มีมากมายทีเดียวที่เป็นผู้บริสุทธิ์ แต่ทางการจับเอาไปเพราะเหตุว่าสงสัย ข้าพเจ้ามีตัวอย่างที่จะยืนยันได้เมื่อเร็ว ๆ นี้ การจับผู้ต้องหาในการทำใบอิมพอร์ตสินค้าออกปลอม ซึ่งเกี่ยวกับธนาคารชาติ ตำรวจจับ ไปด้วยกัน ๑๐ กว่าคนฝากศาลสงฆ์ บางคนโดนถึง ๕๐-๖๐ วัน และบางคนก็โดนไม่น้อยกว่านั้นเหมือนกัน และในที่สุดศาลบอกว่าขอสำนวนไว้ ๕ คน เท่านั้น ต่อมากันนอกจากนั้นปล่อยหมด แต่มาคนเมื่อข้าพเจ้าเป็น อัยการ ปรากฏว่า จับตัวผู้ต้องหามาแล้วขอให้ศาลสงฆ์ ศาลสงฆ์

ครบ ๕๐ วันก็บอกว่าไม่มีมูลต้องในคดีเวียงนั้น ๆ ทว่าบุคคลนั้นกระทำการชิงทรัพย์ แต่อันที่จริงเป็นเรื่องที่เข้าไปในที่ดินที่เป็นมรดกของเขา แทนกล่าวหาชิงทรัพย์ ในขณะที่ผู้ต้องหาอยู่ในเรือนจำมรรยาเองได้งานที่สวนของตนเพื่อเว้นเงินในการที่สามมีเข้าไปอยู่ในนั้น เมื่อสามมีออกมาหมดตัวเลย เช่นนี้ทำให้ผู้บริสุทธิ์เสียหายเป็นอย่างมาก การที่จะให้ฝ่ายปกครองมีอำนาจและมีเวลานั้นเป็นการสมควร แต่ว่าถ้าให้เกินไปแล้วเป็นการไม่สมควร ข้าพเจ้าเห็นด้วยในร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า การที่จะให้ฝ่ายปกครองคือฝ่ายตำรวจจับผู้ต้องหา ไว้ได้ภายใน ๗ วัน และนอกจากนั้นก็ให้ศาลสงฆ์ แต่การฝากขังนั้นตำรวจทำประหนึ่งว่าศาลเป็น เครื่องมือ ของ ตำรวจคือแทนที่จะอ้างเหตุผลเพื่อที่จะให้ศาลวินิจฉัยได้ ทางฝ่ายตำรวจกลับอ้างแต่เพียงว่าผู้ต้องหา ยังสอบสวนไม่เสร็จ และถ้าหากจะมีการให้ประกันแล้ว ขอคัดค้าน เพราะผู้ต้องหา มีอิทธิพล แต่อิทธิพลของผู้ใดจะดี กว่า ตำรวจนั้น ไม่มี ข้าพเจ้าขอยืนยัน แต่การ กล่าว ว่า การ สอบ สอน ไม่เสร็จนั้น ถ้าหากว่าเรื่อง คดีเป็น รูป

ธรรมดาแล้วก็มีเวลาน้อย เพราะเหตุว่าตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อเปิดคูแล้วแต่เฉพาะข้อสุดท้ายที่กล่าวถึงคดีอุกฉกรรจ์ในกรณีความผิดอาญาที่มีโทษจำคุกอย่างสูงสืบขึ้นไปนั้นมากเกินไป ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะร่นเข้ามาเป็น ๔๘ วัน เช่นวรรคก่อนเพราะว่าเวลา ๔๘ วันนี้เป็นเวลาที่สมควรแล้ว ถ้าหากว่าจำคุกเดือนหนึ่งแล้วก็สองเดือนแล้วก็สามเดือนรวมทั้ง ๗ วันที่ตำรวจแล้วก็รู้สึกว่าการตำรวจใช้กฎหมายนี้มากเกินไปอีกประการหนึ่งฝ่ายตำรวจนั้นเมื่อครั้งก่อนใช้เวลาเพียง ๔๘ ชั่วโมงเท่านั้นที่จะสอบสวนผู้ต้องหา ยิ่งกว่านั้นเมื่อสอบสวนเสร็จแล้วก็ต้องเขียนฟ้องเอง ในปัจจุบันนี้แทนที่จะเป็นเช่นนั้นใช้เวลา ๗ วันและยังมีอำนาจขอให้ศาลสั่งขังได้อีก ถ้าหากว่าข้าพเจ้าไม่ขอลดลง มาเกรงว่างานมีมากและการกระทำผิดทางอาญามีมาก แต่สมรรถภาพของตำรวจในครั้งก่อนที่สามารถกระทำเสร็จใน ๔๘ ชั่วโมงนั้นเพราะเหตุใด เดือนใช้เวลาถึง ๘๐ กว่าวัน ข้าพเจ้าเห็นว่า ๔๘ วันนั้นพอแล้วพอสำหรับผู้บริสุทธ์ที่จะไม่ต้องถูกความยุติธรรมเข้าเล่นงานเขา อันที่

จริงนั้นเมื่อคุณพระราชบัญญัตินี้แล้วคุณประหนึ่งว่าศาลที่จะให้ประกันตัวไปได้ เป็นความจริง แต่โดยมากไม่ทำเช่นนั้น เพราะทางฝ่ายศาล เมื่อทางฝ่ายปกครองขอขัง บอกรว่ายังไม่สอบสวนไม่เสร็จก็อนุญาตให้ขังต่อได้อีกเพราะฉะนั้นในกรณีที่ตำรวจส่งไปแล้วขอยืนยันได้ว่าไม่ให้ประกัน และเป็นเรื่องศาลสั่งขังโดยมาก ข้าพเจ้าได้ประสบเองอย่างนี้มามาก ดังที่ข้าพเจ้าได้เรียนมาแล้ว ถ้าจับผู้ต้องหาที่กระทำความผิดจริงนั้นเป็นการสมควรอย่างยิ่ง จะกักขังไว้นานเท่าไร ๆ ก็ไม่แปลก เช่นที่ปรากฏอยู่เดี๋ยวนี้มีคดีซึ่งผู้ร้ายกระทำความผิดในสมัยที่ประกาศกฎอัยการศึก ซึ่งจนกระทั่งหมดกฎอัยการศึกก็มี และบางที่โทษ ๖ เดือน ขังถึง ๒ ปีก็มีโดยลืมไป ข้าพเจ้าก็ไม่ว่าถ้าหากว่าผิดจริง แต่ถ้าผู้บริสุทธ์แล้วจะเป็นอย่างไรบ้าง จะได้รับความเดือดร้อนอย่างไร ในการที่จับกุมกันนั้นโดยมากตำรวจทำเช่นนั้น สมมติว่ามีคนหนึ่งไปแจ้งว่าเดี๋ยวนี้มีคดีอาญาเกิดขึ้น แทนที่ตำรวจจะหาหลักฐานเสียก่อนแล้วจึงไปจับ ไม่ทำอย่างนั้น ไปถึงก็จับตัวเสร็จแล้วก็สอบสวนว่ามีความผิดหรือไม่เช่นนั้นเป็นการไม่ให้ความยุติธรรมแก่ประ-

ชาญคนเคย กว่าที่ศาลจะปล่อย ออกมาก็แย
 เสียแล้ว และเมื่อเป็นเช่นนั้น ครอบครัว
 ทางบ้านก็จะเดือดร้อน ต้องพยายาม
 วิ่งเต้น แต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะขัดลงไปที
 เดียวว่าเที่ยวขอย่าให้มีเวลาเลย ข้าพเจ้า
 ขอให้เกิน ๔๘ วันแทนที่จะเป็น ๔๘
 ชั่วโมงเหมือนเช่นแต่ก่อน แทนที่ ๔๘
 ชั่วโมงซึ่งตำรวจเคย แสดง สมรรถภาพมา
 แล้ว ในข้อนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าทางการคง
 จะโต้แก้ตัวว่า เดียวนี้กฎหมายออกมา
 มาก การกระทำผิดนั้นก็มามากขึ้น และ
 เครื่องมือคือตำรวจก็มีไม่เพียงพอ นั้น
 ไม่ใช่ความผิดของใคร เป็นความผิดของ
 ทางการที่จะต้องทำการปรับปรุง หาใช้
 ความผิดที่จะเอาพระ ราช บัญญัตินี้มาเป็น
 เครื่องมือจับกุมผู้ต้องหาเอาไว้ไม่ อีก
 ประการหนึ่งร่าง พระราชบัญญัติ ฉบับนี้
 ข้าพเจ้าเถาเอาว่า เพื่อที่จะจับกุมผู้ที่กระ
 ทำความผิดทางการเมือง เพราะว่าการ
 กระทำผิดในทางการเมืองนั้น ถ้าเราจะ
 ระวังให้ทันทั่วทั้งมิ ให้ลุกลาม โดยระงับ
 ภายใน ๔๘ วันนั้น จะมีดีกว่าให้เวลา
 เน้นไปถึง ๘๐ กว่าวันหรือ และผลของ
 ๘๐ กว่าวันนี้ คือว่าพระราชบัญญัตินี้
 แก้ไขลงมา ๖ วันนั้น ไม่เป็น ความจำ

เป็นเลย เพราะ ตำรวจจับ ไป ๗ วันแล้ว
 ที่ท่าน พอน ลงมา นั้นก็น้อย วันเหลือเกิน
 ไม่สม ควร ข้าพเจ้าเห็นว่า ๔๘ วันนั้น
 ตำรวจจัดการได้ก็ทีเดียว นอกจากนั้น
 ข้าพเจ้าได้เรียนถึงว่าที่ตำรวจจับกุม ถ้า
 จับกุมผู้ต้องหาแล้วสอบสวน นั้น ข้าพเจ้า
 ชมเชย สมรรถภาพของ ตำ รวจ เมื่อ ครั้ง
 ก่อน เมื่อมีการจับกุมแล้ว ท่านประธาน
 เองก็คงจะให้ทราบเมื่อก่อนนี้ ๔๘ ชั่วโมง
 ก็ทำได้เรียบร้อยไม่มีติดขัดด้วย แต่การ
 จับกุมผู้ต้องหาแล้วมาขอฝากขัง เป็นวิธี
 การที่ให้อ้อมางในการที่จะให้รักเอาเงินผู้
 ต้องหา เช่นนี้สมควรว่าข้าพเจ้ามีความ
 บริสุทธิ์จริง เขาจับเอาไปขังในตาราง
 ติดคุก เสร็จแล้วบอกว่าจะต้องถูกขังต่อ
 ไป เท่านั้น ข้าพเจ้าก็ยอมเสียเงินเพื่อที่จะ
 ปล่อยสละภาพ ของ ข้าพเจ้าเอง ข้า พเจ้า
 ยอมขายตัว ข้าพเจ้ายอมขาย สมบ ติพล
 ถาน เพื่อให้ออกมา เพราะว่าในคุกนั้น
 ไม่เป็นมงคลเลย และคนที่บริสุทธิ์เช่น
 นั้นถ้าเป็นคนจน จะ เป็นผู้ ที่มีอะ ไรเหลือ
 ตัวของคนจนที่ไปอยู่นั้นมีข้าวกิน แต่
 ครอบครัวของคนจนเหล่านั้นทางบ้านจะ
 เป็น อย่างไร การ อาชีพ จะเป็น อย่างไร
 นอกจาก จะ ได้รับ ความทุกข์ทรมานของ

ครอบครัว และเนื่องจากวิธีการของเรา
 นี้เป็นการกระทำที่ทำให้เกิดความยุ่งยาก
 ข้าพเจ้าจึงขอรับรอง เรียง ตัก สภา นี้ว่าเพื่อ
 เห็นแก่ผลประโยชน์ของผู้ต้องหา ขอให้
 สภาได้โปรดสักทึลเถอะมิฉะนั้นแล้ว พระ-
 ราชบัญญัตินี้จะผ่านไปโดย ไม่มีเหตุผลดี
 กว่าเท่าเลย เพราะเวลา ๖ วันนั้นทำ
 อะไรไม่ได้เลย ความจริงนั้นเวลา ๔๘
 วันพอที่จะทำการอะไรได้แล้ว ถ้าจับ ไป
 แล้ว ๔๘ วันยังไม่มืหลักฐานเช่นนั้นไม่
 น่าจะเป็นไปได้ และทั้งจะเป็นวิธีการ
 แสดงสมรรถภาพที่ต่ำที่สุด เขาอาจจะอ้าง
 ว่าผู้ที่เสียหายนั้นอาจจะเจ็บป่วยมาให้การ
 ไม่ได้ แต่ไม่เป็นความจริงเลย ผู้ที่ป่วย
 เจ็บ ๔๘ วันให้การไม่ได้ก็ต้องตายเสีย
 แล้วถ้าถึงกับพูดไม่ได้ ๔๘ วันนั้นก็ตาย
 เสียแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอวิงวอนสภานอก
 ครั้งหนึ่งว่าอย่างไรก็ขอให้ใช้สิทธิ์อย่าง
 นี้ ขอให้เราเห็นว่าเราทำอย่างไรบ้างใน
 เวลา ๖ วัน นี้ คือ เมื่อมีสิ่ง ที่เรา ไม่เห็น
 ชอบแล้วเราก็ต้องคัดค้าน ข้าพเจ้าขอ
 วิงวอน อย่างนี้ ก่อนที่จะ รับ ร่าง พระราช
 บัญญัติฉบับนี้

นายจินดา พันธุ์จินดา : ใน
 ที่สุดข้ออภิปรายของทวนสมาชิกที่ ได้อภิ-

ปรายมา กรรมการได้พิจารณากันโดย
 ตระหนักแล้วก็เห็นว่า ตามร่างพระราช-
 บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล วิธีพิจารณา
 ความอาญา ที่เสนอเข้ามาในสภาขอลด
 กำหนดวันจำขังเดิม ๕๐ วัน เป็น ๘๔ วัน
 ซึ่งก็เป็นการลดลงมา ๖ วันแล้วและใน
 ที่สุดกรรมการเองก็ถือหลัก อยู่เหมือน
 กันว่า การลงโทษคนบริสุทธิ์เพียง ๑
 คน ปล่อยคนผิด ๑๐ คนเสียดีกว่า แต่
 อย่างไรก็ตามเมื่อได้พิจารณากันแล้ว ใน ข้อ
 เปรียบคดีของท่านสมาชิกนั้น อัคราโทษ
 มีลดหลั่นเป็น ๒ ชั้น คือว่า ถ้าหากว่า
 อัคราโทษจำคุกไม่ถึง ๑๐ ปีแล้ว ตาม
 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 วิธีพิจารณาความอาญาก็กำหนด ไม่ให้ขัง
 เกิน ๔๘ วัน ซึ่งก็เป็นการสมควรแล้ว
 ทั้งนี้ถ้าหากว่าอัคราโทษจำคุกเกิน ๑๐ ปี
 ขึ้นไป ซึ่งก็นับเป็นนอกอุษณโทษแล้ว การ
 ที่ศาลมีอำนาจสั่งขัง ๘๔ วันให้ฝ่ายเจ้า
 หน้าตำรวจสอบสวนตั้งนึกคิดว่า ไม่เป็น
 การเกินสมควรไป เห็นว่ามีคดีที่ยุ่งยาก
 ซับซ้อน ซึ่งถ้าไม่ให้เวลาแก่ฝ่ายเจ้าหน้าที่
 ตำรวจเพื่อสอบสวนใน ท้อง ที่แล้ว อาจ
 จะเอาคนผิดมาลงโทษมิได้ ความจริง
 การสั่งขัง ๘๔ วันนี้ ความจริงไม่ใช่เป็น

อำนาจของตำรวจ เป็นอำนาจของศาล ศาลอาจจะใช้อำนาจนั้นในทางปฏิบัติอย่างไรก็ตาม แต่ว่าไม่ใช่เลยขอบเขตอำนาจ ในเมื่อลายลักษณ์อักษรของกฎหมายกำหนดให้ซัง ได้ไม่เกิน ๘๔ วันก็ซังซัง ได้ไม่เกิน ๘๔ วันเท่านั้นเอง และการที่กำหนดไว้เช่นนี้ก็เป็นการรอบคอบที่ด้วยซ้ำไป เพราะถ้าหากว่ามีคดียุ่งยากซับซ้อนจริงๆ แล้ว ก็มีอำนาจที่จะกระทำไต่ ส่วนในทางปฏิบัตินั้นก็ไม่ใช่เป็นอย่างไรศาล จะต้องซังซัง ๘๔ วันเสมอไป

นายเชียรไท อภิชาติบุตร : เท่าที่คณะกรรมการได้แถลงเหตุผลมาบอกว่าเดี๋ยวนี้เป็นการสมควรแล้ว เพราะเหตุว่าในขณะนั้น เพราะว่าโทษจำคุก ๑๐ ปีขึ้นไปควรซังซังได้ ๘๔ วัน สำหรับข้าพเจ้าแถลงนั้นสำหรับโทษตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไปและ ๑๐ ปีขึ้นไปเหมือนกันเลย คือ ๘๘ วันและที่ว่า ๖ วันเท่านั้นที่ได้ประโยชน์หมายความว่า การที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แก้ไขลงมาเพียง ๖ วันนั้นไม่ได้ผลอะไรเลย คนๆ หนึ่งติดคุกมานานแล้วติดตารางมานาน แล้วการลดเพียง ๖ วันไม่ทำให้เกิดมีฐานะดีขึ้นเลย และอีกประการ

หนึ่งสำหรับตัวพระราชบัญญัตินี้ ว่าควรให้เป็นเครื่องมือมีเวลานานๆ ทำอะไรนาน ๘๔ วัน ถ้าตำรวจไม่สามารถทำ ๘๘ วันได้แล้วก็จะไปทำ ๘๔ วันก็ไม่เสร็จ ส่วนความผิดอุกฤษณ์หรือไม่อุกฤษณ์ ก็ถูกแถลงกล่าวหาว่าอุกฤษณ์เสมอ จะเป็นประโยชน์อะไรสมมติว่าข้าพเจ้าเป็นอาชญากร ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่รัฐบาลไม่พึงประสงค์ และข้าพเจ้าต้องถูกจับไป ๘๔ วันเปล่าๆ โดยไม่มีมูลเหตุ เช่นนี้เพราะฉะนั้นคำว่าอุกฤษณ์หรือไม่อุกฤษณ์ ถ้าใช้กับผู้กระทำความผิดก็เป็นการสมควร แต่ถ้าหากว่าใช้กับผู้ที่ไม่ได้กระทำความผิดก็เป็นการไม่ยุติธรรม และทางรัฐบาลว่าควรจะมีเครื่องมือสอบสวนหามูลเหตุ ข้าพเจ้าก็ให้เวลา ๘๘ วัน เวลา ๘๘ วันนั้นตั้งเตือนครั้งกว่าแล้วเวลาดังกล่าวเวลานั้นผู้ที่มีเกียรติทั้งหลายคงทราบแล้วว่า การทำงานทำการในขณะนั้นว่าที่จะได้รับเงินเดือนแต่ละเดือนก็ลำบาก และต้องมาติดตารางติดคุกจะเป็นอย่างไรบ้าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนว่าขอให้สภานี้ได้รับคำแปรญัตติอนัน

นายจินดา พันธุ์จินดา : ทางกรรมการอยากจะฟังความเห็นของรัฐ-

บาลเพราะรัฐบาลเสนอเข้ามา จริงอยู่ แต่ทางสภาฯ จะไปเอาความเห็นนั้นมา พิจารณาโดยฉ่งแท้

พ.อ. ชวंग เขวง ศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): คือร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า แม้ว่าจะเป็นของสมาชิกก็จริง แต่เมื่อได้พิจารณากันแล้วรัฐบาลก็เห็นว่า มีเหตุผลโดยสมควรอยู่บ้าง เช่นเมื่อมีการปรับปรุงกันใหม่แล้ว การปรับปรุงใหม่นี้เป็นการแยกแยะระดับของไทย สำหรับการแยกแยะเช่นนี้ก็ไ้การโต้แย้งกัน สำหรับสมาชิกพหุฒิสภาก็มีว่า อยากจะเอากรณีความผิดตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไปรวมกันทั้ง ๒ นั้นรวมเป็น ๔๘ วัน โดยเหตุที่ว่าเรื่องนี้ได้ผ่านการพิจารณาของทางคณะกรรมการ ทางฝ่ายสภาล่างก็ได้โต้แย้งกันมานาน และตกลงกันกับเจ้าหน้าที่ผู้บริหารงานด้วยว่า สำหรับกรณีความผิดอย่างขนาดหนักอย่างนี้ ถ้าหากว่าเราไม่กำหนดเวลาไว้ให้เป็นการสมควรแล้วละก็รู้สึกว่าเป็นภัยอันตราย ความจริงในการพิจารณาสอบสวน จำเป็นที่จะต้องพิจารณาว่า ในเวลาสมรรถภาพของเครื่องมือของเราที่จะเป็นผู้บริหารงาน

สำหรับในหน้าที่สอบสวน เครื่องมือของเราในเวลานี้ก็เป็นที่น่ารำคาญอยู่แล้วว่า เรายังไม่อยู่ในฐานะที่เรียกว่า จะมีสมรรถภาพได้เพียงพอด้วยเหตุที่ว่า ในชั้นเดิมนั้นเมื่อการสอบสวนอยู่กับพนักงานฝ่ายปกครอง และต่อมาเราโอนมาอยู่ในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แล้วก็ในที่สุดรู้สึกว่ามีเสียงร่ำร้องกัน ในที่สุดสภาฯ ได้มีมติให้โอนอำนาจการสอบสวนให้อยู่กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองตามเดิมเพราะเห็นว่าฝ่ายปกครองมีก้านันผู้ใหญ่มากซึ่งเป็นเครื่องมือและอยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์และนอกจากนั้นเป็นความรู้สึกกันเองว่าจะได้รับความเป็นธรรม ทั้งนี้ในกรณีที่มีการเปลี่ยนมือในการสอบสวนเช่นนี้ ก็ย่อมก่อให้เกิดความระส่ำระสายในวิธีปฏิบัติงานอยู่ไม่น้อยทราบโดยที่ มีการเปลี่ยนมือพนักงานสอบสวนแล้ว สถิติการโจรผู้ร้ายก็ทวีขึ้น ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเจ้าหน้าที่เปลี่ยนมือใหม่ ยกตัวอย่างเช่นเปลี่ยนอำนาจการสอบสวน จากอำเภอ ไปให้ตำรวจ ในชั้นแรกก็ปรากฏว่าสถิติโจรผู้ร้ายไม่มากนักเลย แต่การเปลี่ยนมือเดี๋ยวนี้ทำให้สถิติผู้ร้ายทวีมากขึ้น ทั้งนี้เพราะความชำนาญในการทำงานก็ไม่มี การ

LIRT

เปลี่ยนแปลงกันไปมาเช่นนี้ก่อให้เกิดการ
บกพร่องในสมรรถภาพ แล้วประกอบ
กับภาวะการณืภายหลังสงครามนี้ด้วย
เหตุการณืต่าง ๆ ก็ยิ่งคุกคามยิ่งขึ้น จริง
อยู่ทางฝ่ายบริหาร ต้องถือหลักว่าเราจะ
ไม่พยายามกักกุมผู้ร้ายในกรณีที่ไม่สม-
ควรแล้ว ก็ถือหลักอย่างเดียวกันคือว่า
ถือหลักตามกฎหมายว่าเราพยายามที่จะติดตาม
ให้ได้คนที่กระทำผิดจริง ๆ แล้วด้วย
เหตุที่ว่าเรามีกรณีที่จะต้องต่อสู้เพื่อให้
เกิดความยุติธรรมแก่ผู้ต้องหาทุก ๆ ฝ่าย
ทุก ๆ ทาง การต้องการหลักฐานหลัก
ฐานของฝ่ายสอบสวน จึงต้องมีมากขึ้น
เพราะฉะนั้น ปัญหา การ เพิ่ม สมรรถภาพ
ในวิธีการที่จะสอบหาหลักฐานต่าง ๆ ใน
เวลาที่เพียงพอให้ฟังกันได้ทุกฝ่าย เพื่อ
ให้ศาลใช้ดุลพินิจโดยแท้จริง ก็เป็น
การที่จะต้องใช่วิธีการต่าง ๆ มากมาย
ที่ทางรัฐบาลก็รับเหมือนกันว่า กรณีที่
จะเป็นโอกาสให้ซึ่งได้มากเกินไป และก็ได้
เร่งรัดเจ้าหน้าที่ให้ร่างกฎหมายในแบบ
อย่างนี้คือ คือลำดับความผิดที่ให้อำนาจ
ในการที่จะขอศาลให้ซึ่งต่อไป แต่อย่าง
ไรก็ตามเป็นเรื่องอำนาจของศาล ไม่ใช่
เจ้าหน้าที่ซึ่งได้โดยผลการ เมื่อร้องขอ
ไปแล้วศาลไม่ให้ก็ต้องปล่อยไป เพราะ

ฉะนั้นการจัดเช่นนี้รู้สึกว่าเป็น การ สม-
ควรอยู่แล้ว เปิดโอกาสให้เราพยายาม
ที่จะสืบสวน ให้ ได้ความผิด โดยต้องแท้
แต่ท่านสมาชิกคงจะคิดเห็น ในกรณีบาง
เรื่องเช่นโจรปล้นถ้าหากว่าไปให้เวลาไว้
นาน เมื่อสอบสวนไปแล้วหาหลักฐาน
ไม่เพียงพอ เมื่อปล่อยออกไปแล้ว สมมติ
ว่าไปก่อการประทุษร้ายต่อ ร่างกายและ
ชีวิตของมนุษย์ อีกมากมาย เพราะ
ฉะนั้นก็ควร ให้เวลา ไว้เพื่อเป็นเครื่อง
ประกันภัยแก่สังคม รัฐบาลไม่อยากจะ
เอาคนซึ่งโดยไม่มีควมจำเป็นเลย ขอ
ให้รู้สึกในที่ประชุมนี้ด้วย

นายเชียร ไท อภิชาติบุตร :
ข้าพเจ้า ขอ ขอบ คุณ ท่าน รัฐมนตรี ที่ ได้
กรุณาฯ แจงแต่อนที่จริงในข้อความที่ท่าน
อ้างกล่าวไว้ เกี่ยวกับเนื่องจากการเปลี่ยน
การจัดอะไรก็อาจจะทำไม่สำเร็จ แต่การ
ที่ทำไม่สำเร็จเช่นนั้นก็ไม่ใช่ความผิดของ
ผู้ต้องหาเลย ไม่ใช่ความผิดของผู้ต้องหาที่
จะจำคุกอีก ๔๐ กว่าวัน ถ้าพิจารณาดูให้
ดีแล้วการ เปลี่ยนแปลงนี้ ทาง การ คว
จับการทำให้เรียบร้อยมี สมร ุดภาพเสีย
ก่อน ถ้าเราจะดูถึงประวัติว่าทางการเคย
ทำอะไรไม่เคยเสีย เช่นเมื่อครั้ง ๓ ปี

ก่อนนั้น ข้าพเจ้าได้เรียน มาแล้วว่า เวลากล่าวทานนั้นก็กล่าวว่าเป็นอุกฤษฏ์ไทย เพื่อจะแกล้งเอาข้งให้มาก ผู้ที่บริสุทธ์มักที่จะถูกอย่างนี้ คดีอุกฤษฏ์ไทยนั้นถ้าดูความผิดแล้ว จะเห็นว่า มีปล้นทรัพย์ ซึ่งทรัพย์ ล่องวงอย่างมาตรา ๑๐๕ ขอเรียกง่าย ๆ ว่ามาตรา ๑๐๕ ถ้าไม่ปรากฏความผิดแล้วทำไมตำรวจจึงจับ ถ้าปรากฏความผิดแล้ว ทำไมจึงสอบสวนภายใน ๔๘ วันไม่เสร็จ แล้วถ้าหากภายใน ๔๘ วันนั้น ถ้ามีเหตุมีหลักฐานพอ ก็สามารถที่จะฟ้องได้แล้ว ถ้าไม่เสร็จแล้วทำไม ๔๘ วันจะเสร็จ สมมติว่าจับพวกปล้น ในเรื่องนี้เราขอมัญอยู่แล้วว่า ใครเป็นคนปล้น แต่ที่ปล้นนั้นไม่ใช่ว่าทุกรายจะผิดเสมอ เมื่อจับแล้วตำรวจสอบสวนว่าปล้นจริงหรือไม่แล้วก็สร้างหลักฐานขึ้นเพื่อเอาคนนั้นเข้าคุก ก็ไม่ยุติธรรม แต่อย่างไรก็ดีข้าพเจ้าให้เวลาแล้วให้เวลา ๔๘ วัน และยิ่งกว่านั้นใน ๗ วันที่ตำรวจข้าพเจ้าไม่คิดถึงที่จริงนั้นการจับมานั้นแต่ ก่อนสอบสวนภายใน ๗ วันก็แล้ว และที่เสนอมานี้ ถ้าหาก ๗ วันสอบสวนไม่เสร็จก็ขออำนาจศาล ข้าพเจ้าก็ให้ ๔๘ วันแล้ว

เราไม่ได้คำนึงในแง่ที่ว่าผู้ที่บริสุทธ์นั้น ต้องเสียหอยประการใด เรานึกเสียว่าเอาคนไปขังในคุกเพื่อหาเหตุจับเข้าคุก ถ้าเป็นผู้บริสุทธ์แล้ว มาคดีคุกเขาจะเป็นอย่างไรบ้าง ลูกเขาจะเป็นอย่างไรบ้าง อาชีพเขาจะเป็นอย่างไรบ้าง ข้าพเจ้าต้องเรียนขอ อภัยว่าเราบางคน ไม่เคยชิมรสคุก บางคนได้เคยชิมรสคุกมาแล้ว ท่านคงจะรู้สึกได้ว่าที่อยู่นั้นจะเป็นอย่างไรบ้าง เมียทางบ้านจะเคียดกร้อน อย่างไร และ ถ้าหากจะไม่คำนึงถึง อิศระภาพของบุคคลแล้ว ทำไมจะจำกัดเพียง ๔๘ วันเท่านั้นเอามากมาย สงสัยจับใส่แล้วให้ศาลสั่งขังจนกว่าจะได้หลักฐานที่จะฟ้อง ท่านทั้งหลายก็คงเห็นว่าไม่ยุติธรรม ถ้าหากใน ๔๘ วันทำอะไร ไม่เสร็จแล้วไม่เป็นปัญหาเลยว่าอีก ๕๐ กว่าวันทำอะไรไม่ได้ ๔๘ วันนานเกินกว่าที่จะเทียวหาหลักฐานอะไร ๆ เสียอีกถ้าเราจะบอกว่าเพราะว่าเวลานี้ตำรวจไม่มี เมื่อเวลารว่างเสร็จ จากคดีนี้แล้ว จึงจะสอบสวนคดีนั้น จึงเป็นเรื่องของรัฐบาลที่จะปรับปรุง ไม่ใช่เรื่องของสมาชิกที่จะมาสนับสนุนเพื่อให้ออกพระราชบัญญัตินี้ มาเพื่อเอาตัวผู้ต้องหาเข้าคุก ที่ท่านรัฐ-

มนตรีอาจบอกว่าศาลจะใช้ดุลพินิจอันสมควร ถ้าสมควรให้ประกันก็ให้ประกันไป แต่ตั้งที่ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าศาลนั้นถึงแม้จะไต่ชนอยู่กับกระทรวงยุติธรรม แต่ความสัมพันธ์ในทางพฤตินัย โดยพฤตินัยก็ย่อมมีที่จะเอาตัวผู้ผิดมาลงโทษ เมื่อฝ่ายปกครองขอไปบอกว่าคนคนนั้นสอบสวนยังไม่เสร็จเพียงเท่านั้นหน้าหนักเอนไปแล้ว คาซังเอียงไปแล้ว ตำรวจอ้างว่าอย่าปล่อยออกไปคนคนนี้มีอิทธิพล แต่ที่ข้าพเจ้ารู้จักก็มี คนที่ถูกกล่าวหาว่ามีอิทธิพลนั้นอยู่กับบ้านเข่าวัดเข่าวา ข้าพเจ้าขอวิงวอนต่อท่านสมาชิกผู้เกียรติว่า ขอให้ยับยั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เห็นว่าเราดำเนินการเหมาะสมกันบ้าง สิ่งที่คุณมนุษยธรรม ข้าพเจ้าถือว่าอันนี้ผิดมนุษยธรรม ข้าพเจ้าเออช่วยให้ ๕๐ กว่าวันแต่เห็น ว่า ๘๕ วันนั้นเกินไป ๕๕ วันนั้นพอแล้วสำหรับผู้ต้องหาที่บริสุทธิ์ พอแล้วสำหรับให้ครอบครัวระส่ำระสาย เพราะท่านอาจจะกระทบกระเทือนถึงตัวท่านเข้าเองบ้างและเมื่อนั้นจะรู้สึกว่าคุณทำความไม่เป็นธรรมเอาไว้ถ้าหากว่าไม่ยับยั้ง

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ : เจตจำนงของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มี

ความสำคัญอยู่ที่ต้องการจะลดอำนาจการกักขังผู้ต้องหาให้น้อยลงกว่าเดิม นี่เป็นตัวกรณีใหญ่ยิ่งเท่าที่ฟังท่านรัฐบาล ได้ชี้แจงมาเมื่อสักครู่นี้ ก็บอกว่ามีความปรารถนาที่จะกักขังบุคคลไว้โดย ไม่มีความจำเป็น โดยหลักทั้งสองประการนี้กระผมใคร่ที่จะขอ ประธาน กราบเรียน ต่อท่านสมาชิกผู้เกียรติทั้งหลายในที่นี้ว่าหลักทั้งสองอย่างนี้หลักอย่างไม่ใช่หลักเพิ่ม นั่นคือที่สุด ข้าพเจ้าคิดว่าท่านรัฐมนตรี ซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้ มีรัฐมนตรีว่ากากระทรวงมหาดไทยอยู่ท่านหนึ่ง มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุขอยู่ ท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นฝ่ายปกครอง ชนิดลายครามมาแล้ว นักปกครองชนิดลายครามนั้นยอมที่จะทราบ ว่าเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง เจ้าพนักงานสอบสวนย่อมจะมีสมุด คติ กระเป๋า อยู่ทุกคนว่าในละแวกบ้านที่อาตมาอยู่ นั้น มีใครบ้าง เรียกว่าบัญชีพลเจ้าพนักงานนอนอยู่กับบ้าน คินันที่นั่นปล้นที่นั่นก็รู้ว่าใครเป็นใคร จริงที่จะจับไปไว้ตั้งเดือนสองเดือนอย่างนั้นไม่เคยมี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอประธาน สนับสนุน ว่า ที่ท่านผู้แป้นคดีเสนอมานี้ถูกต้องแล้ว และท่าน

LIART

รัฐมนตรีก็บอกแล้วว่า ไม่ปรารถนาที่จะเป็นอย่างนั้น ก็เมื่อเจตนากรมชั่งของกฎหมายต้องการที่จะให้ลดลงมากก็เหตุไหนแล้วเราจะไม่ลดให้เขา จะบอกว่าเจ้าหน้าที่เรามีความรู้ไม่เพียงพอกับ โจร ผู้ร้าย อย่าง นั้น หรือ ข้าพเจ้าคิดว่าเจ้าหน้าที่เดียวกันดีกว่าเมื่อก่อน ไม่จำเป็นจะต้องใช้อำนาจจับกุมพวกมันมาให้เสียเวลาเปล่า ๆ เท่าที่ข้าพเจ้าทราบก็คือว่าก่อนที่จะจับกุมมันนั้นไม่มีการสอบสวนและสืบสวนมาเลย เมื่อได้จับกุมมาแล้วจึงได้มีการสอบสวนหรือสืบสวนกันทีหลัง เมื่อเป็นเช่นนี้ถือว่าแต่ ๔๔ วัน ๕๐ วัน ๑๐๕ วันตั้งแต่ก่อนเลยอีก ๕ ปีก็ไม่ได้ บัญชีพลที่อยู่ในกระเป๋าวางอย่างใด ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ สาธารณสุข ซึ่งเป็น นักปกครองมานักหนา และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็กล่าวแล้วว่า มีบัญชีพลเกือบจะเรียกได้ว่านอนอยู่กับบ้าน ก็รู้ว่าปล้นที่ไหน โดยบัญชีที่มีอยู่ ไม่ใช่รู้จะอะไรจะเอาคนบริษัทคิดตารางอยู่ตั้ง ๑๐๕ วัน หรือ ๕๐ วันอย่างนั้นจะเป็นธรรมที่ไหน ข้าพเจ้าไม่ได้คิดว่าข้าพเจ้าอาจจะถูกอย่างนั้น ข้าพเจ้าพูดเพื่อประโยชน์ของคนบริษัททั้งหลาย เพราะฉะนั้นขอให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายโปรดใคร่ครวญดู

ว่า ถูกไหมที่จะเขาอย่างนั้นเมื่อจับมาแล้วปรากฏว่าไม่มีความผิดแล้ว จับ มา ทำ ไม่เดี๋ยวนี้ไม่รู้เลยว่าผิดหรือถูกจับมาแล้ว กว่าจะได้พยานหรืออะไรมาก็จน ๕๐ วัน ๕๐ วันตั้งนั้นก็ไม่ได้ จะบอกว่าสมรรถภาพของข้าราชการน้อย อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าเดี๋ยวนี้โอนจากตำรวจไปอยู่อำเภอ เดี่ยวนี้ยังมีเจ้าพนักงานมากจนกว่าเมื่อก่อน ที่สถานีตำรวจ อาจจะมีเจ้าพนักงานสอบสวนเพียง ๒-๓ คนต่อแห่งหนึ่งเหล่านี้แต่เมื่อ โอน มา ให้ อำเภอแล้ว ที่อำเภอมีนายอำเภอ มีปลัดอำเภอ และคนอื่น ๆ อีกมากกว่าเมื่อก่อนแล้ว แล้วจะบอกว่าไม่พออย่างใดกัน จะเชื่อกันอย่างไร ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรจะยับยั้ง ถ้าหากว่าเราไม่ยับยั้งแปลว่าเราไม่ช่วยกับผู้บริหาร

ประธานพฤษสภา : ได้อภิปรายกันมากพอสมควรแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะให้ที่ประชุมพิจารณาว่าเราควรจะ ได้แก้ไขตามที่แปรญัตติมานี้ หรือว่าจะให้คงไว้ตามร่างเดิม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะ ได้มีการแก้ไข ขอให้โปรดยกมือขึ้น มีสมาชิกยกมือ ๑๐ คน

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใด

LIRT

เห็นว่าควรจะให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอให้
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๑๓ คน

ประธานพฤษสภา : ผลปรากฏ
ว่ามีผู้เห็นควรให้แก้ไข ๑๐ เสียงและ
มีผู้เห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม ๑๓
เสียง เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้คงเอาไว้
ตามร่างเดิม วาระที่ ๒ ผ่านไปแล้ว ท่อ
ไปพิจารณา วาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่า
ควรส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปประก
าศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใด
เห็นว่าไม่ควร โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๑ คน

ประธานพฤษสภา : ส่วน
มากเห็นว่าควรส่งร่างนี้ไปประกาศเป็น
กฎหมายได้ ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีเพียง คน
เดียวเป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้ส่งร่างกฎ
หมายนี้ไปประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระ ๔ ร่างพระราชบัญญัติ
เดินอากาศ ซึ่งกรมการสื่อสารสามัญ ชุดที่ ๓
ได้พิจารณาเสร็จแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ไม่มีการแปรญัตติและ ไม่มีการแก้ไข
เมื่อไม่มีการแปรญัตติและ
ไม่มีการแก้ไขก็เป็นอันว่าผ่านวาระที่ ๒

ต่อไปนี้จะทำให้ที่ประชุมพิจารณา วาระ
ที่ ๓ ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่าควรส่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไปประกาศใช้เป็น
กฎหมายได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใด
เห็นว่าไม่ควร โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิยกยกมือ

ประธานพฤษสภา : เป็นอันว่าที่
ประชุมเห็นควรที่จะส่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไปประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ส่วน
ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มีเลย

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราช
บัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติยุวชนแห่ง
ชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖ พ.ศ. ๒๔๘๘
พล.ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ

ร.น. (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติยกเลิก พระราช บัญ
ญัติยุวชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖
พ.ศ. ๒๔๘๘ โดยมีหลักการเพื่อยกเลิก
พระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาติ พุทธศั
กราช ๒๔๘๖ และมีเหตุผลว่า เห็นสม
ควรยกเลิกพระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาติ
พุทธศักราช ๒๔๘๖ โดยจะจัดตั้งองค์
การลูกเสือขึ้น และเหตุผลละเอียด จะมี

ประการใดนั้นหวังว่าท่านสมาชิกทั้งหลาย คงจะได้ทราบแล้วว่าเพื่อที่จะให้เป็น การเหมาะสมแก่กาลสมัยยิ่งขึ้น และเมื่อได้ ยกเลิกพระราชบัญญัตินี้ไปแล้วก็จะ ได้ เสนอร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ ขึ้น แทน หวังว่าท่านสมาชิกคงจะพิจารณาด้วยดี

พ.ต. ส.เหวภ นรินทร : ข้าพ- เจ้าอยากจะพูดรวมกันไปที่เดียวเลยสำหรับ พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติยุว- ชนแห่งชาตินี้ เพราะพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาติที่เสนอ มานี้ก็ไปเกี่ยวพันกับพระราชบัญญัติลูก เสือด้วยและที่ข้าพเจ้าจะพูดนี้ก็ไม่ใช่ เป็น คำพระราชบัญญัตินี้ เป็นแต่เพียง ขอเรียนถามรัฐบาลบวประการเท่านั้น คือเรื่องยกเลิกยุวชนแห่งชาตินี้ บรรดาทรัพย์สินต่างๆ ซึ่งเป็นของยุวชนนั้นใน พระราชบัญญัติลูกเสือให้โอนไปเป็น ของลูกเสือ และข้าพเจ้าต้องขอโทษ ด้วยที่กล่าวนี้ เพราะเห็นว่าเป็นการจำเป็นที่จะต้องกล่าวและเกี่ยวกับทรัพย์สิน และสินทรัพย์ และข้าพเจ้าคิดว่าทรัพย์สิน ของยุวชนนั้นคงมีมากหลายด้วยกัน เพราะ แต่เดิมทรัพย์สินที่เป็น ของยุวชน ได้เป็น ของลูกเสือมาก่อนและเมื่อการยุวชนเจริญ ขึ้นเป็นธรรมดาที่ทรัพย์สินเหล่านั้นจะต้อง

มีมากด้วยกัน และข้าพเจ้าสงสัยว่าเมื่อยก เลิกพระราชบัญญัติยุวชนนี้แล้วบรรดา ทรัพย์สินที่เป็นของยุวชนจะ โอนมาเป็น ทรัพย์สินของลูกเสือ หิงสน หรืออย่างไร เพราะในตัวพระราชบัญญัติลูกเสือ ได้ บัง ไว้เฉพาะทรัพย์สินที่เป็น ของลูกเสือเท่า นั้น เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามรัฐบาล ว่าจะจัดการอย่างไรและ จะให้ ใครรับผิดชอบ เพราะทรัพย์สินเหล่านี้มีจำนวน ไม่ น้อย และอีกประการหนึ่งเมื่อพูดถึงเรื่อง ยุวชนแล้วก็อยากจะพูดถึงลูกเสือด้วยเป็น การติดต่อกันไปเลยก็เดียว ก่อนที่จะมี ลูกเสือขึ้นข้าพเจ้าจำ ได้เพราะ ได้เคยอยู่ กรมพลศึกษาบางครั้งหนึ่ง ประวัติการ ของลูกเสือตั้งแต่ครั้งพระมงกุฎเกล้าฯ ได้ ทรงโปรดให้ตั้งขึ้นนั้น ได้มีข้อผูกพัน ถึง องค์การลูกเสือนานาชาติด้วยจำนวนลูก เสือที่เรามีขึ้นนั้นไม่ได้มีขึ้นเฉย ๆ เรา จะต้องเสียค่าบำรุงให้แก่เขาด้วยเราจะมีจ ำนวนลูกเสือมากเท่าใดก็ตามจะต้องมีข้อผูก พันว่า ๒๕ คน ต่อ ๑ ซิลลิง และใน ครั้งนั้นแรกได้เป็นหนี้เป็นสินฝรั่งเขาอยู่ มากเพราะไม่มีเงินค่าบำรุงให้เขาจำได้ว่า เป็นจำนวน ๔ หรือ ๕ แสน และถ้า เราจะสนับสนุนให้เกิดลูกเสือ มากขึ้นเท่า ใดก็ตามเราก็จะต้องเสียเงิน ค่าบำรุงมาก

ชั้นเท่านั้น เงินรายได้ก็ไม่เพียงพอจนถึง
 รัชกาลที่ ๗ พระองค์ท่านทรงปรารภถึง
 เรื่องที่จะหาเงินหาทองมาให้ ข้าพเจ้าจำ
 ได้ว่าตอนนั้นได้ชุลคุชลักกันอยู่นานและใน
 ที่สุดท้ายนั้นก็ทรงพระราชทานไปให้หรืออย่าง
 ไรก็จำไม่ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเลิกพระ
 ราชบัญญัติยุวนและจัดตั้งพระ ราชบัญญัติ
 ลูกเสือขึ้นรัฐบาลก็ต้องเอาเงิน ไปบำรุง
 รุ่งแก่งองค์การลูกเสือนานาชาติปีละจำนวน
 ไม่น้อยและที่เป็นหนี้เป็นสินก็ต้องรับภา
 ระผูกพันมากมาย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 อยากจะเรียนถามทางรัฐบาลด้วยว่าการตั้ง
 ลูกเสือเราไม่ได้ตั้งขึ้นเฉย ๆ เราต้องเสีย
 ค่าบำรุง เพราะฉะนั้นการจัดตั้งลูกเสือก็
 ให้ระลึกถึงข้อนี้ด้วยและการที่เราจะต้อง
 เสียเงินค่าบำรุง ๒๕ คน ต่อ ๑ ซิลลิง
 ท่านลองคิดซิเป็นจำนวนที่มาก น้อย ในปี
 หนึ่ง ๆ แล้วเราจะเอาเงินทั้งหมดไปเสียจะ
 เก็บเอาจากลูกเสือหรืออย่างไรขอให้รัฐ
 บาลชี้แจงข้อข้องใจนี้ด้วย

พล. ท. จีระ วิจิตสงคราม
 (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
 ในปัญหาข้อแรกของท่านสมาชิกที่เกี่ยวข้อง
 ด้วยทรัพย์สินที่จะโอนกันนั้น สำหรับ
 ทรัพย์สินนั้นแบ่งออกเป็นสอง รายการ คือ
 ทรัพย์สินอันใดที่อยู่ใน กรมยุวชนทหาร

บก เกี่ยวกับเรื่องอาวุธยุทษภัณฑ์ ก็โอน
 มาเป็นของกระทรวงกลาโหมทั้งหมดและ
 ทรัพย์สินเดิมที่เป็น ของลูกเสือก็ โอนมา
 เป็นของกรมพลศึกษากระทรวงศึกษาธิ-
 การส่วนในเรื่องค่าบำรุงจะเสียเท่า ไท ทาง
 รัฐบาลยังไม่ทราบแน่ชัดและยังไม่ ได้
 สอบถามทางเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด แต่อย่างไร
 ก็ดีสำหรับองค์การลูกเสือนักเป็นองค์การ
 ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างนานาประเทศเพื่อ
 ให้ความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกัน และมี
 ประเทศส่วนมากที่ต้องเสียค่าบำรุงในการ
 นี้และเราก็มีความจำเป็นที่จะต้องเสียบ้าง
 และเท่าที่ใดทราบมาโดยประมาณก็เข้าใจ
 ว่าจะต้องเสียไม่มากนักซึ่งอยู่ใน ความ
 สามารถที่เราพอจะเสียได้ และเมื่อพูดถึง
 ประโยชน์โดยทั่วไปแล้วก็เห็นว่า ได้เพิ่ม
 ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นกรรมสมควร

พ.ต. ส.เหวก นิรันดร : ตาม
 ที่รัฐบาลได้แถลงให้ข้าพเจ้าทราบข้าพเจ้า
 ขอขอบ คุณ ทาง รัฐบาล เป็น อย่าง มาก
 และทาง รัฐบาลแจ้งว่ายังไม่ ได้ สอบถาม
 ทางเจ้าหน้าที่นั้น ข้าพเจ้าอยากจะเรียก
 ว่าการเสียเงินค่าบำรุงนั้น ๒๕ คน ต่อ
 ๑ ซิลลิง ท่านไม่เชื่อก็สอบถามได้ทันที
 และประเทศไทยเป็นที่ ๓ ของโลก
 ในการเสียค่าบำรุง หมายความว่า มีลูก

เสียมมาก และข้าพเจ้ายังหนักใจว่าจะเป็นที่สามในการเสียมค่าบำรุงและเราอาจจะต้องลำบากต่อไป

พล. ท. จีระ วิชิตสงคราม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม :) สำหรับองค์การลูกเสือแต่เดิมเขาก็ได้เข้าเป็นสมาชิก แต่ต่อมาเมื่อมีองค์การยุวชนชนเราก็งีบมานาน และมาระยะหนึ่งมีองค์การลูกเสือตามเดิม และจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างใด ก็คิดว่าจะต้องจัดทำให้เหมาะสม

ประธานพฤษสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายแล้วข้าพเจ้าก็ขอให้ที่ประชุมพิจารณา ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาขอได้โปรดยกมือขึ้น

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาติ

พุทธศักราช ๒๔๘๖ พ.ศ. ๒๔๘๘

.....
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖ พ.ศ. ๒๔๘๘"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๘

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานพฤษสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลก็ขอพิจารณารวดเดียว

ประธานพฤษสภา : รัฐบาลขอให้พิจารณารวดเดียวจะมีท่านผู้ใดทักท้วงหรือไม่เมื่อไม่มีข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติขอให้เลขาธิการอ่าน

รักษาการเลขาธิการพฤษสภา :

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

ประธานพฤษสภา : ไม่มีผู้ใดทักท้วง เป็นอันว่าวาระที่ ๒ ผ่านไปต่อไปพิจารณา วาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรโปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานพฤษสภา : สมาชิกส่วนมากเห็นควรให้ส่งร่างนี้ไปประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มีเป็นอันว่าที่ประชุมให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ประธานพฤษสภา : ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ

พล.ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ โดยมีหลักการว่าเพื่อให้มีองค์การลูกเสือ โดยอนุโลมตามหลักสากลนิยม และมีเหตุผลว่า เนื่องจากไต่ยกเล็กพระราชบัญญัติเยาวชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งมีถกเถียงกันอยู่ด้วย ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการลูกเสือขึ้น

ใหม่ในการนี้ ได้ปรับปรุง หลักการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการจัดการลูกเสือตามหลักสากลนิยมยิ่งขึ้นด้วย พระราชบัญญัตินี้เป็นการต่อเนื่องกับพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติเยาวชนแห่งชาติ เมื่อก่อน และได้มีการอภิปรายถึงความสัมพันธ์กันไปแล้ว รัฐบาลก็หวังว่าสภานี้คงจะรับหลักการไว้พิจารณาด้วยดี

ประธานพฤษสภา : มีท่านผู้ใดสงสัยจะซักถามรัฐบาลบ้างหรือไม่

นายประพาฬ บุญ-หลง : ตามมาตรา ๒๖ ที่พูดถึงประเภทลูกเสือในมาตราหน้าพเจ้ายังสงสัยและยังติดใจเรื่องลูกเสือวิสามัญ และตามมาตรา ๒๕ ได้แบ่งแยกลูกเสือสามัญนั้น ออกเป็น ๔ ชนิด ในที่นี้เรื่องลูกเสือหลวงจะแบ่งแยกกันอย่างไรถ้าพเจ้าอยาก จะ ขอทราบด้วย เพราะว่ากรรมลูกเสือหลวงนั้นตามธรรมเนียมจะแบ่งแยกออกเป็น คน ละ เหล่า หรือคนละพวกอยากจะขอเรียนถามรัฐบาลด้วย

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ (นายกรัฐมนตรี) : สำหรับปัญหาในมาตรา ๒๕ นั้นเราได้แบ่งแยกลูกเสือออกเป็น ๓ ประเภทคือ ลูกเสือวิสามัญ ลูกเสือสามัญ และลูกเสือ

สำรอง ส่วนในมาตรา ๒๙ ซึ่งท่านสมาชิกสงสัยนั้น นั้นเป็นลักษณะชั้นของลูกเสือสามัญ ซึ่งมีใช้เป็นการแบ่งแยกออกจากกันหมายความว่าในเรื่องลูกเสือสามัญนั้นเราก็แบ่งออกเป็น ๔ ชั้น

นายปพาฬ บุญ-หลง : ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีอธิบายมานั้นข้าพเจ้ายังสงสัยต่อไป เพราะว่าเท่าที่ท่านชี้แจงมานั้นยังไม่ชัดดี ลูกเสือวิสามัญ กับ ลูกเสือสามัญเมื่อแบ่งแยกชั้นเดิมที่เดียว นั้นเราไม่มีลูกเสือวิสามัญ และเมื่อแบ่งออกเช่นนั้น ข้าพเจ้าจึงสงสัยว่าจะมีลักษณะอย่างไรและตามมาตรา ๒๙ ที่แบ่งแยกออกเป็น ๔ ชั้น มีลูกเสือหลวงชั้นตามเดิมในครั้งเมื่อข้าพเจ้าเป็นลูกเสือหลวงนั้น ลูกเสือหลวงหมายความว่าอย่างวิชาชีพวุฒหรือราชวิทยาลัย ทมการแต่งกายพิเศษไปจากลูกเสือสามัญ และในทีนี้จะหมายความว่าอย่างไร

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ตร.น. (นายกรัฐมนตรี) : ตามที่ท่านสมาชิกประสงค์จะรับทราบนั้น ก็อยู่ในมาตรา ๒๙ หมกแล้ว คือเราแบ่งเป็น ๔ ชั้น สำหรับชั้นต้นที่เดียวคือลูกเสือหลวงนั้น หมายความว่าสูงกว่าลูก

เสืออื่นตามลำดับ ตรี โท เอก ส่วนนั้นก็แบ่งเป็นประเภท มี ลูกเสือ วิสามัญ และลูกเสือสำรอง ดังกล่าวแล้วคือตามที่ระบุไว้เป็นชั้นเอกลูกเสือมิได้มีการแบ่งแยกออกอย่างไร ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกันอย่างไรนั้นจะอยู่ในข้อบังคับของคณะลูกเสือแห่งชาติ

นายปพาฬ บุญ-หลง : ข้าพเจ้ายังตั้งใจสงสัยต่อไปอีกว่าลูกเสือวิสามัญในต่างประเทศเขามีลูกเสือชั้น มหาวิทยาลัย แต่ที่ทางการจัดอยู่เป็นพวก ชั้นนี้เป็นจริงอย่างไรข้าพเจ้าอยากจะขอทราบ เพราะว่าเรื่องนี้เกี่ยวกับการอบรมจิตใจของเด็กในอนาคต

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ตร.น. (นายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วเรื่องนี้จะอยู่ในข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ สำหรับลูกเสือหลวงนั้นกฎจัดเป็นลูกเสือที่อยู่ในชั้นสูงสุด ก็ได้แก่พวกได้เรียนอยู่ในชั้นสูง และจะทำการอย่างไรนั้นก็จะได้บัญญัติรายละเอียดไว้ในข้อบังคับอีกชั้นหนึ่ง

ประธานพฤษสภา : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจสงสัยอะไรที่จะซักถามตามรัฐบาลแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอให้ประ-

LIRT

ชุมชนพิจารณา ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ^{นี้}ไว้ พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใด
เห็นว่าไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระ-
ราชบัญญัติ^{นี้} ขอได้โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานพฤษสภา : มีผู้เห็น
ด้วยส่วนมากส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็น
อันว่าที่ประชุม^{นี้}รับหลักการแห่งร่างพระ
ราชบัญญัติ^{นี้}ไว้พิจารณา

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวา
สวัสดิ์.น. (นายกรัฐมนตรี) รัฐบาล
ขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว

นายประทุม รมยานนท์ : ร่าง
พระราชบัญญัติ^{นี้}ถูกเสนอเป็นร่างพระราช-
บัญญัติที่สำคัญฉบับหนึ่ง หากว่าไม่มี
ความจำเป็นรีบด่วนที่จะต้องพิจารณากัน
แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าเราควร จะส่งให้
กรรมาธิการ พิจารณา อีกชั้นหนึ่ง และมี
การแปรญัตติ และวิธี การรูลูกเสื่อใน
พระราชบัญญัติ^{นี้}ก็สมควรยกตัวข้าพเจ้าเอง

ก็เคยเป็นลูกเสื่อมา แต่อย่างไรก็ดีหาก
ว่ารัฐบาลจะเปิดโอกาสให้มีการพิจารณา
กันในชั้นกรรมาธิการอีกทีหนึ่ง ข้าพเจ้า
คิดว่าเราจะได้ผลดีกว่าการที่เราจะ พิจาร-
ณากันรวดเดียว แต่ทั้งนี้ก็แล้วแต่ว่า
รัฐบาลจะเห็นควร

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวา
สวัสดิ์.น. (นายกรัฐมนตรี) : ในโย
บายนั้นสถาน^{นี้}ก็เห็นชอบด้วยแล้วในการที่
จะให้ให้พระราชบัญญัติ^{นี้}ถูกเสนอขึ้น และ
การพิจารณา^{นี้}วาระที่ ๒ ในคราวเดียวกัน
^{นี้}ในสภา^{นี้}ร่างก็ได้ทำกันมาแล้วจนกระทั่ง
เรียบร้อย และพระราช บัญญัติ^{นี้}
จะได้นำไปใช้และเพื่อการเตรียมในคราว
ปีถัดมา^{นี้}ปี ๒๔๕๐ ฉะนั้นรัฐบาล
จึงขอให้พระราชบัญญัติ^{นี้}ได้ผ่าน^{นี้}ไปก่อน
ปีตสมัยประชุม^{นี้}

ประธานพฤษสภา : ไม่มีท่านผู้
ใดทักท้วง และท่านสมาชิกที่ค้านเมื่อ
^{นี้}ก็ไม่มีจิตใจอะไร ข้าพเจ้าถือว่าที่ประ-
ชุม^{นี้}อนุมัติให้พิจารณารวดเดียว^{นี้}ต่อไป
^{นี้}จะได้พิจารณา^{นี้}วาระที่ ๒^{นี้}ต่อไป ขอให้
เลขาธิการอ่าน

รักษาการเลขาธิการพฤษสภา :

ร่างพระราชบัญญัติลูกเสือ

พ.ศ. ๒๔๘๕

.....
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติลูกเสือแห่งชาติ พ.ศ. ๒๔๘๕

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้คณะลูกเสือแห่งชาติมีสภาพเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่ออบรมอนุชนให้เป็นพลเมืองดี ตามจารีตประเพณีบ้านเมืองและนานาชาติ

มาตรา ๖ พระมหากษัตริย์ทรงดำรงตำแหน่งบรมราชาอุปถัมภ์คณะลูกเสือแห่งชาติ

มาตรา ๗ คณะลูกเสือแห่งชาติอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน
- (๒) เงินค่าบำรุงตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ
- (๓) เงินผลประโยชน์ต่าง ๆ ของคณะลูกเสือแห่งชาติ
- (๔) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่น ๆ ซึ่งบุคคลอุทิศให้คณะลูกเสือแห่งชาติและ

LIRT

ภายใต้บังคับเงื่อนไข ข้อยกเว้น และวัตถุประสงค์ซึ่งผู้กติกากำหนดไว้ให้คณะลูกเสือแห่งชาติรักษาและจัดการตามที่เห็นสมควรแก่ประโยชน์ของคณะลูกเสือแห่งชาติ

มาตรา ๘ การลงทุนเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ของคณะลูกเสือแห่งชาติให้เป็นไปตามมติของสภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งชาติ

มาตรา ๙ คณะลูกเสือแห่งชาติไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ ภาษีการค้าและอากรแสตมป์ตามกฎหมาย

ลักษณะ ๒ การปกครองลูกเสือ

หมวด ๑

สภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งชาติ

มาตรา ๑๐ ให้มีสภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย สภานายก อุปนายก เลขาธิการ เหรัญญิก และกรรมการอื่นไม่น้อยกว่า ๕ คน

มาตรา ๑๑ กวรแต่งตั้งหรือถอนผู้ดำรงตำแหน่ง ดังที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๐ ให้ทำโดยประกาศพระบรมราชโองการ

มาตรา ๑๒ สภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) คำนึงและวินิจฉัยการทั่วไปเพื่อความเจริญของคณะลูกเสือแห่งชาติ
- (๒) จัดการสัมพันธ์กับคณะลูกเสือนานาชาติ
- (๓) จัดให้มีการอบรมลูกเสือ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ และพนักงานเจ้าหน้าที่ลูกเสือ
- (๔) จัดให้มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ
- (๕) ดูแลรักษาและจัดการทรัพย์สิน รวมตลอดทั้งทรัพย์สินและหนี้สิน เกี่ยวกับทรัพย์สินของคณะลูกเสือแห่งชาติ
- (๖) ออกข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- (๗) วางระเบียบแบบแผนของคณะลูกเสือแห่งชาติ
- (๘) ควบคุมกิจการให้เป็นไปตามมติ
- (๙) จัดตั้งตำแหน่งกิตติมศักดิ์และตำแหน่งอื่นใดที่มีได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๓ ระเบียบการประชุมสภากรรมการกลาง จัดการลูกเสือแห่งชาติให้
เป็นไปตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ ให้อุปนายกเป็นผู้ดำเนินกิจการของสภากรรมการกลาง จัดการลูก
เสือแห่งชาติและให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ลูกเสือประจำกองอำนาจการสภากรรมการจัด
การลูกเสือแห่งชาติ เพื่อปฏิบัติการตามสมควร

มาตรา ๑๕ การแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่ง กิตติมศักดิ์ของ ตำแหน่ง ที่ระบุไว้ใน
มาตรา ๑๐ ให้ทำโดยประกาศพระบรมราชโองการ ส่วนการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่ง
อื่น ๆ ให้ประธานคณะลูกเสือแห่งชาติแต่งตั้งตามมติของสภากรรมการกลางจัดการลูก
เสือแห่งชาติ

หมวด ๒

จังหวัดลูกเสือ

มาตรา ๑๖ ให้จัดระเบียบการปกครองลูกเสือเป็นจังหวัดลูกเสือ มีเขตตาม
เขตของจังหวัด

มาตรา ๑๗ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นผู้ตรวจการจังหวัดลูกเสือโดยตำแหน่งมีหน้าที่บังคับบัญชา และดำเนินการลูกเสือในจังหวัดของตน จะให้มีรองผู้
ตรวจการจังหวัดลูกเสือคนเดียวหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยก็ได้ และให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่
ลูกเสือประจำตามสมควรแก่การงานที่ต้องกระทำ

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการจังหวัดลูกเสือ ซึ่งประกอบด้วยนายก เลขานุการ
การ และกรรมการอื่นไม่น้อยกว่าห้าคน

ให้ผู้ตรวจการจังหวัดลูกเสือเป็นนายกโดยตำแหน่ง

ให้ประธานคณะลูกเสือแห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้งเลขานุการและกรรมการอื่น

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการจังหวัดลูกเสือ มีหน้าที่ให้ความเห็นและรับปรึกษา
หารือในกิจการทั่วไปของลูกเสือภายในจังหวัดลูกเสือนั้น

มาตรา ๒๐ ประธานคณะลูกเสือแห่งชาติจะแต่งตั้งผู้เหมาะสมไว้เป็นกรรม-
การจังหวัดลูกเสือพิเศษก็ได้ ในกรณีที่กรรมการจังหวัดลูกเสือพิเศษได้รับเชิญให้
เข้าร่วมประชุมย่อมมีสิทธิอย่างกรรมการอื่น

LIRT

มาตรา ๒๑ ระเบียบการประชุมคณะกรรมการจังหวัดลูกเสือให้เป็นไปตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ

หมวด ๓

อำเภอลูกเสือ

มาตรา ๒๒ ในจังหวัดลูกเสือ ให้จัดระเบียบการปกครองลูกเสือเป็นอำเภอลูกเสือ มีเขตตามเขตของอำเภอ

มาตรา ๒๓ ให้นายอำเภอเป็นผู้ตรวจการอำเภอลูกเสือโดยตำแหน่งมีหน้าที่บังคับบัญชา และดำเนินการลูกเสือในอำเภอลูกเสือของตน จะให้มีรองผู้ตรวจการอำเภอคนเดียวหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยตัวก็ได้ และให้มีเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ลูกเสือประจำตามสมควรแก่การงานที่ต้องกระทำ

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการอำเภอลูกเสือ ซึ่งประกอบด้วย นายก เลขา-
นุกร และกรรมการอื่นๆ ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้ผู้ตรวจการอำเภอลูกเสือเป็นนายกโดยตำแหน่ง

ให้ประธานคณะลูกเสือแห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้งเลขานุการและกรรมการอื่น

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการอำเภอลูกเสือ มีหน้าที่ให้ความเห็นและรับปรึกษาหรือในกิจการทั่วไปของลูกเสือภายในอำเภอลูกเสือนั้น

มาตรา ๒๖ ให้ประธานคณะลูกเสือแห่งชาติ จะแต่งตั้งผู้ที่เหมาะสมไว้เป็นกรรมการอำเภอลูกเสือพิเศษก็ได้ ในกรณีที่กรรมการอำเภอลูกเสือพิเศษได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมยอมมีสิทธิอย่างกรรมการอื่น

มาตรา ๒๗ ระเบียบการประชุมคณะกรรมการอำเภอลูกเสือ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ คณะลูกเสือแห่งชาติ

ลักษณะ ๓

ลูกเสือ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ และพนักงานเจ้าหน้าที่ลูกเสือ

หมวด ๑

ลูกเสือ

มาตรา ๒๘ ประเภทลูกเสือ มี ๓ คือ

LIRT

- (๑) ลูกเสือวิสามัญ
- (๒) ลูกเสือสามัญ
- (๓) ลูกเสือสำรอง

มาตรา ๒๘ ลูกเสือสามัญมี ๔ ชั้นคือ ลูกเสือหลวง ลูกเสือเอก ลูกเสือโท และลูกเสือตรี ส่วนลูกเสือสำรองและลูกเสือวิสามัญชั้นเดียว

ลูกเสือจะเป็นประเภทใดหรือชั้นใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ

นายป๋าทพ บุญ—หลง : ข้าพเจ้า
ยังติดใจเพราะเดิมทีเคยตามร่างเก่าเรา
แบ่งออกเป็น ลูกเสือสามัญและลูกเสือ
สำรอง แต่ตามร่างใหม่นี้ได้แบ่งออก
เป็น ๓ ประเภท และคำว่าลูกเสือวิสา-
มัญญ์นั้นหมายความว่าสูงกว่าเช่นนั้น หรือ
อีกประการหนึ่งตามมาตรา ๒๘ นี้ใช้คำ
ว่าลูกเสือหลวง ข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไม
จึงใช้คำว่าลูกเสือหลวง เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอเรียนถามเพื่อให้ได้
ความชัดเจนเสียก่อน ก่อนที่จะผ่านมาตรา
นี้ไป

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวา-
สวัสดิ์ ร.น. (นายกรัชมன்றิ) :
สำหรับคำถามของท่านสมาชิกทั้งสอง
ประการนั้น แต่เดิมก็เป็นอย่างที่ท่าน
สมาชิกว่า คือ เรามีเพียงสองประเภทเท่า
นั้น แต่เมื่อได้แก้ไขแล้วรัฐบาลก็เห็นเป็น
การสมควรที่จะมีชั้นอีกประเภทหนึ่งเพื่อ
ให้เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น ส่วนคำว่า
ลูกเสือหลวงนั้น “หลวง” ก็แปลว่าใหญ่
คือหมายความว่า เป็นชั้น ที่สูงกว่าลูกเสือ
ธรรมดาและเป็นการใช้ถ้อยคำ ถ้าไม่ใช่
ว่าลูกเสือหลวงก็อาจจะ ใช้ว่าลูกเสือพิเศษ
หรืออะไรทำนองนั้น

รักษาการเลขาธิการ พุฒสภา :

มาตรา ๓๐ ผู้ที่สมัครเป็นลูกเสือจะต้องมีอายุนับตามปฏิทินย่างเข้าปีที่แปดเป็น
อย่างน้อย และได้รับความยินยอมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรา ๓๑ การสมัครเข้าเป็นลูกเสือให้ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบับ
บังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ

มาตรา ๓๒ การจัดตั้ง การแบ่งและการยุบหน่วยลูกเสือ ให้ดำเนินการตาม
ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ

หมวด ๒

ตำแหน่งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ และพนักงานเจ้าหน้าที่ลูกเสือ

มาตรา ๓๓ ตำแหน่งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ลำดับดังนี้

- (๑) ประธานคณะลูกเสือแห่งชาติ
- (๒) ผู้ตรวจการใหญ่
- (๓) รองผู้ตรวจการใหญ่
- (๔) ผู้ตรวจการจังหวัดลูกเสือ
- (๕) รองผู้ตรวจการจังหวัดลูกเสือ
- (๖) ผู้ตรวจการอำเภอลูกเสือ
- (๗) รองผู้ตรวจการอำเภอลูกเสือ
- (๘) ผู้กำกับลูกเสือ
- (๙) รองผู้กำกับลูกเสือ
- (๑๐) นายหมู่ลูกเสือ
- (๑๑) รองนายหมู่ลูกเสือ

มาตรา ๓๔ ให้สภานายกเป็นประธานคณะลูกเสือแห่งชาติโดยตำแหน่ง
ให้อุปนายกเป็นผู้ตรวจการใหญ่คณะลูกเสือแห่งชาติโดยตำแหน่ง

มาตรา ๓๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๔ ประธาน
คณะลูกเสือแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ
เป็นผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๓๓ ส่วนตำแหน่งนายหมู่ลูกเสือ และรองนายหมู่ลูก
เสือนั้น ประธานคณะลูกเสือแห่งชาติจะมอบหมายให้ผู้ตรวจการจังหวัดลูกเสือเป็นผู้
แต่งตั้งก็ได้

มาตรา ๓๖ ประธานคณะลูกเสือแห่งชาติ หรือผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่ได้รับ
มอบหมายจากประธานคณะลูกเสือแห่งชาติ มีอำนาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อบัง
กับคณะลูกเสือแห่งชาติเป็นผู้ดำรงตำแหน่งพนักงานเจ้าหน้าที่ลูกเสือ

LIRT

มาตรา ๓๗ เมื่อประธานคณะลูกเสือแห่งชาติเห็นสมควร จะจัดตั้ง ตำแหน่งใด ขึ้นชั่วคราวก็ได้ ประธานคณะลูกเสือแห่งชาติหรือผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่ได้รับ มอบหมายจากประธานคณะลูกเสือแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อบ่ง คับคณะลูกเสือแห่งชาติเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ

ลักษณะ

วินัยลูกเสือ

มาตรา ๓๘ ลูกเสือ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ และพนักงานเจ้าหน้าที่ลูกเสือต้อง ปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบแบบแผนและขนบธรรมเนียมคณะลูกเสือแห่งชาติ ถ้าผู้ใด ผิดฝ่าฝืนให้ถือว่าผู้นั้นผิดวินัย

มาตรา ๓๙ โทษผิดวินัย ที่จะลงโทษแก่ลูกเสือมีสามสถานคือ

- (๑) กาคโทษ
- (๒) ทำโทษ
- (๓) คัดชื่อออกจากทะเบียนลูกเสือ

มาตรา ๔๐ "กาคโทษ" คือ การว่ากล่าวให้รู้สึกผิดชอบ ในการนี้จะบันทึก รวมเรื่องไว้ด้วยก็ได้

"ทำโทษ" คือ การให้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่สมควรแก่ความผิดและวัยของ ผู้รับโทษเฉพาะ เพื่อเป็นการปลูกนิสัยที่ดี ในการนี้จะบันทึกรวมเรื่องไว้ด้วยก็ได้

"คัดชื่อออกจากทะเบียนลูกเสือ" คือ การสั่งให้ขาดจากการเป็นลูกเสือ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดจะมีอำนาจลงโทษถึงบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙ ได้เพียงใดนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ

มาตรา ๔๒ โทษผิดวินัยที่จะลงแก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือและพนักงานเจ้าหน้าที่ ลูกเสือการปลดออกจากตำแหน่ง

การปลดออกจากตำแหน่งตามความในวรรคก่อนให้ทำโดยคำสั่งผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

LIRT

นายเชียรไท อภิชาติบุตร: ข้าพเจ้าสงสัยว่าในครั้งก่อนเรามีวิธีการลงโทษผู้กระทำความผิดโดยลงชื่อไว้ในหนังสือ และวิธีการเช่นนั้นทำไมจึงไม่ได้ ข้าพเจ้าสงสัยอย่างนี้ ขอให้ทางรัฐบาลอธิบายด้วย

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (นายกรัชมன்ற): ที่ไม่มีก็เป็นเพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนใจมากเกินไป และอาจจะเป็นผลเสียในทางปฏิบัติก็ได้

นายบรรจง ศรีจรูญ: ข้าพเจ้าสงสัยในมาตรา ๓๙ ซึ่งได้บัญญัติไว้ว่าทำโทษ คือการให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่สมควรแก่ความผิด และวัยของผู้รับโทษ เฉพาะเพื่อเป็นการปลูกนิสัยที่ดี ในกรณีจะบันทึกเรื่องไว้ด้วยก็ได้ ข้าพเจ้าใครจะขอให้รัฐบาลยกตัวอย่างว่าจะให้ลงโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดจะมีอำนาจลงโทษตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙ ได้เพียงใดนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ

มาตรา ๔๒ โทษพิศวินัยที่จะลงแก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ลูกเสือคือการปลดออกจากตำแหน่ง

การปลดออกจากตำแหน่ง
แต่งตั้ง

อย่างไร

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (นายกรัชมன்ற): สำหรับเรื่องรายละเอียดคนนั้น ข้าพเจ้าเองก็ไม่สามารถที่จะชี้แจงได้ เพราะว่ายังไม่ได้จัดการทำตามพระราชบัญญัตินั้นแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ดีในมาตรา ๓๙ ซึ่งประกอบกับมาตรา ๔๐ ก็ได้มีการบังคับไว้แล้วว่าจะต้องทำตามสมควร อย่างหนึ่งอย่างใด หรืออีกอย่างหนึ่งจะต้องให้เหมาะสมกับวัยของผู้ที่จะต้องรับโทษ ส่วนเจ้าหน้าที่จะดำเนินการอย่างไรให้เป็นไปตามนั้น และนี่ก็เป็นปัญหาเรื่องรายละเอียดซึ่งข้าพเจ้าไม่สามารถจะชี้แจงได้ แต่ในหลักการก็ได้วางไว้ว่าการลงโทษจะต้องทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่เห็นสมควรแก่ความผิด และวัยของผู้รับโทษ ซึ่งวิธีการก็วางตายตัวอย่างนี้

รักษาการเลขาธิการพฤษภว :

ลักษณะ ๓

เครื่องแบบลูกเสือ

มาตรา ๔๓ เครื่องแบบลูกเสือ หมายถึงเครื่องแต่งกายทั้งหลายที่ได้กำหนดให้ลูกเสือผู้บังคับบัญชาลูกเสือและพนักงานเจ้าหน้าที่ลูกเสือแต่ง ทั้งนี้รวมถึงเครื่องหมายตำแหน่ง เหล่า จี๊วพวก สังกัด และเครื่องหมายอื่น ๆ กับเครื่องประกอบต่าง ๆ

มาตรา ๔๔ ลักษณะ ชนิด และประเภท ของเครื่องแบบลูกเสือจะเป็นอย่างไร จะให้แต่งเมื่อไร และโดยเงื่อนไขอย่างใดนั้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ผู้ใดแต่งเครื่องแบบลูกเสือโดยไม่มีสิทธิ เพื่อให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าตนมีสิทธิ หรือแต่งเลียนเครื่องแบบลูกเสือ เพื่อให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าตนเป็นลูกเสือผู้บังคับบัญชาลูกเสือ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ลูกเสือ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

หลวงอรรถกัลยาณวินิจ: ข้าพเจ้า ยิง เพราะจะต้องใช้จ่ายเป็นเงินค่าตัด
อยากจะขอฝากข้อสังเกตไว้สักอันหนึ่งใน เครื่องแบบอยู่ไม่ใช่น้อย เพื่อที่รัฐบาล
เรื่องเครื่องแบบลูกเสือในสมัยนี้ชาว จะไต่หาทางที่จะไม่ให้คนจน ๆ ต้องเสีย
ของก็แพงเหลือเกิน และยิ่งไปกว่านั้น เงินทองมากมาย
หากว่าคนที่มั่งคั่งมาก ๆ แล้ว เรื่องค่า
เครื่องแบบนี่ก็อาจจะได้รับความทุกข์อย่าง รักษาการเลขาธิการพดุมสภา :

ลักษณะ ๖

ความดีความชอบ

มาตรา ๔๖ ให้มีเหรียญลูกเสือสรรเสริญเป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไว้สำหรับพระราชทานแก่ลูกเสือผู้มีความดีความชอบตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๘

มาตรา ๔๗ เหรียญลูกเสือสรรเสริญมีลักษณะต้นฐานเป็นเหรียญเงินรูปกลมรี ขนาด กว้าง ๒๕ มม. ยาว ๓๒ มม. ด้านหน้าตรงกลางมีตราหน้าเสือประกอบวชิรวิมลขอบมอักษตรงส่วนบนบอกวา "ลูกเสือ" และตรงส่วนล่างวา "เสียสละยอมเสียสติย" ตรงหน้าเสือประกอบ วชิร และตัวอักษรที่กล่าวมานี้ให้ทำเป็นลายคน ด้าน

LIRT

หลังเป็นพันธบัตรจากรัฐบาล เลขหมายประจำตัวตามหน่วยลูกเสือที่สังกัด และวันที่พระราชทาน กับที่ขอปรับบนมีห่วงห้อยแพรแถบขนาดเล็กแบ่งโดยกว้างเป็นส่วนสองส่วนกลางเป็นสีดำสองส่วนข้าง ๆ หนึ่งส่วนเป็นสีเหลืองประดับที่อกเสื้อเบื้องซ้าย

เหรียญลูกเสือสรรเสริญแบ่งเป็นสามชั้นต่างกันดังนี้

ชั้นที่ ๑. มีเฟลอร์ เดอ ลีส ทำด้วยโลหะสีเงิน ประดับที่แพรแถบตามแนว

นอน ๒ คอก.

ชั้นที่ ๒. มีเฟลอร์ เดอ ลีส ทำด้วยโลหะสีเงิน ประดับที่แพรแถบตรงกึ่ง

กลาง ๑ คอก

ชั้นที่ ๓. ไม่มีเฟลอร์ เดอ ลีส ประดับที่แพรแถบ

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี): ปัญหาได้เกิดขึ้นมาแล้วในสมาล่าง คอกพลับพลิงไฟรอนีสี่ขาวบริสุทธิ์ ในสมาล่างก็ได้ได้กันมาแล้ว คำนี้เป็นคำสากลใช้กันทางหนออังกฤษ ฝรั่งเศสก็ใช้อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องการให้เป็นไปอย่างสากลจึงได้รับใช้กันด้วย เพราะเหตุว่าใช้กันในทุกประเทศเหมือนกัน

นายประทุม รมยานนท์: จะว่าในยุโรปใช้คำอย่างนี้จริง ข้าพเจ้าเห็นว่าในเอเชียโดยเฉพาะในประเทศไทยเรหาคำอื่นใช้ไม่ได้หรือที่ตอ้งยืมมาใช้ ถ้าหากว่าสามารถจะหาคำไทยมาใช้แล้วคิดว่าจะเหมาะสมกว่า

พล. ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (นายกรัฐมนตรี): ศัพท์

นี้ข้าพเจ้า ได้ ช้แล้วว่าเป็นการ สากลซึ่งรัฐบาลเห็นว่าควร จะรักษาเอาไว้ เพราะเหตุว่าเป็นการ หลีกเลี้ยงที่จะเข้าใจว่ามีคอกพลับพลิงไฟรอนีสี่ขาวบริสุทธิ์ อย่างนี้ก็รู้สึกว่าจะไม่ทำให้เกิดการสงสัยได้ และศัพท์อื่นนี้ก็ใช้กันอยู่เข้าใจกันโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว คำนี้ก็ต้องขอ เพราะว่าสมาล่างก็ได้ตกลงกันมามากมายเหมือนกัน

นายจินตนา พันธุ์จินดา: ข้าพเจ้าอยากที่จะเรียนถามรัฐบาลถึงความหมายของคำว่า เฟลอร์ เดอ ลีส เพราะเหตุว่าเท่าที่ข้าพเจ้าทราบอย่างในฝรั่งเศส เฟลอร์ เดอ ลีส เป็นเครื่องหมายของคณะพรรค รอยาลลิสต์ เป็นคณะพรรคการเมืองคณะหนึ่งซึ่งใช้เครื่องหมาย เฟลอร์ เดอ ลีส เป็นเครื่องหมายประจำพรรค เมื่อก่อนเป็นเครื่องหมายเช่นนั้นแล้ว ถ้าเราจะใช้

คำไทยได้ก็ใช้คำไทยดีกว่า จึงอยู่ที่นั่นไม่
ใช้เป็นฝรั่งเศสหรือทอน ถ้าเป็นเช่นนั้น
แล้วเราอาจจะใช้เครื่องหมายอย่างอื่นก็ได้
ถ้าใครเอาอันเดียวเข้ามา แล้วก้อยอมไม่
เป็นที่พอใจเป็นแน่นอน เพราะฉะนั้นถ้า
เปลี่ยนเป็นภาษาไทยได้แล้วก็ดี

นายเคอน บุนนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ): เครื่อง
หมาย เฟลอ เตอ ลีส นั้น เราถือว่าเป็น
เครื่องหมายลูกเสือสากล และได้รับรอง
กันด้วยทุกประเทศ คือไม่ว่าจะเป็น
ลูกเสือในฝรั่งเศส ในอาฟริกา หรือที่
ไหน ๆ ที่เขาถือหลักลูกเสือสากลแล้ว
เขาก็ใช้เฟลอ เตอ ลีส เป็นเครื่องหมาย
ด้วยเหตุนี้เมื่อเราใช้หลักลูกเสือสากลแล้ว
เราก็ใช้เฟลอ เตอ ลีสด้วยเมื่อเข้าไปประชุม
จะได้ร่วมหม่อมร่วมคณะกับเขาได้ เช่นการ
จัดให้มีการ ประชุมลูกเสือนานาชาติ สมัย
ก่อนสงคราม และภายหลังสงครามอาจ
จะมีการประชุมทำนองเดียวกันนี้ ด้วย
เหตุนี้จึงเห็นว่าจะทำให้เหมาะ กับ กาล-
เทศะ และในการใช้เป็นเครื่องหมายนี้
ก็เป็นสมควร

นายเชยรไท อภิชาติบุตร: ข้า-
พเจ้าเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกที่ว่า สมควร
จะใช้เป็นคำไทย เพราะว่าเป็นเครื่อง

หมาย ใช้ประจำพรรคเสียแล้ว ในยุโรป
โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือในฝรั่งเศส เพราะ
ฉะนั้นถ้าหากจะใช้เป็น เครื่อง หมายแล้ว
ความรู้สึก ของลูกเสือที่เป็น นั้น อาจเอน
เอียงไปได้ง่าย เพราะฉะนั้นถ้าเปลี่ยน
เป็นคำไทยเราแล้วจะเหมาะกว่า คำไทย
นั้นเชื่อว่านักนิคศาสตร์ของไทยเราคงจะไม่
จน

ประธานพฤษสภา: รัฐบาลได้
แจ้งแล้วว่าเป็นการสากลทุก ๆ ชาติที่เขา
ถือหลักลูกเสือสากลถือกันทั้งหมด ทั้งนั้น
ไม่น่าจะติดใจ และสมควรจะลงมติ

หลวงอรรถกถยาณวินิจ: ข้าพ-
เจ้าเกรงว่าภาษาฝรั่งที่เอาไว้ใช้ในร่าง จะ
เหมือนกับกฎหมายโปลิศครึ่งเมื่อ ๓๕ ปี
มาแล้ว เรียกว่ากฎหมายโปลิศ แล้วถือ
มาในที่สุดก็แก้มาเป็นตำรวจอยู่จน ทุกวันนี้
ข้าพเจ้าคิดว่าอยากจะขอรับรอง ความ-
จริงข้าพเจ้าเห็นใจรัฐบาลที่แสดงว่าจะรัก
ษาไว้ซึ่งระเบียบของถาวรประเทศที่มีลูก
เสือกันแต่ว่าอย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าคิดว่าเรา
ไม่ควรจะส่ง สอนลูก หลาน ให้พูดฝรั่ง ใน
กฎหมายเลย ควรพูดฝรั่งในโรงเรียนเท่า
นั้น ในกฎหมายแล้วควรจะให้เป็นที่ศักดิ์
สิทธิ์ โดยเขียนเป็นภาษาไทยให้ลูกต้องเท่า
ที่จะทำได้ ข้าพเจ้าเกรงเหลือเกินว่าจะ

LIART

ต้องแก้ตั้งกฎหมายไปดิศ ตั้งที่ได้เคยผ่าน
มาแล้ว จึงอยากจะร้องเรียนว่า ถ้าแก้ไป
ได้คราวเดียวกันจะได้หมดห่วง

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ :
สำหรับคำว่าเฟลอ เดอ ลีส ที่รัฐบาล
ชี้แจงว่าเป็นคำสากล แต่สมาชิกหลาย
ท่านก็ไม่ชอบใจนั้น สำหรับคำว่าเฟลอ
เดอ ลีส นี้เป็นคำฝรั่งเศส จะแปลว่า
ดอกพลับพลึงไฟร ก็ไม่ค่อยถูกต้องนัก
จะแปลว่าดอกช่อนกลิ่นก็ไม่เชิง ข้าราชการ
เห็นว่าถ้าจะเปลี่ยนเป็นภาษาไทยก็
เห็นมีดอกพุทธรักษา ก็จะเห็นว่า เห็น
การรงตงามและสมกับที่เราเป็นเมืองพุทธ
ศาสนา เราแก้ด้วยคำว่า เป็น ดอก
พุทธรักษา ส่วนรูปนั้นเป็น อย่างเดิม
เพื่อให้ชื่อเป็นไทยเห็นจะพอไปได้

นายเคือน บุนนาค (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ความ
จริงในเรื่องเฟลอ เดอ ลีส เป็นคำฝรั่ง
นี้ ไม่ใช่เราจะพิจารณกันที่นี้เท่านั้น ได้
พิจารณากันมาตั้งแต่กระทรวง ไปจนถึง
กรรมการกฤษฎีกา ก็ไม่มีการถกเถียงกัน
มาก ได้เปิดข้อบังคับลูกเสือนานาชาติ
มากุ จริงอยู่คำนี้เป็นคำฝรั่งเศสใช้เป็น
เครื่องหมายประจำธงของพวกฝรั่งเศสใน

สมัยราชาธิปไตย ใช้เครื่องหมายเฟลอ
เดอ ลีส ๓ ดอก ก็จริงอยู่ในอังกฤษ
สำหรับพระราชาก็มีเฟลอ เดอ ลีส
เหมือนกัน แต่คำนี้ปรากฏในข้อบังคับ
ลูกเสือ ซึ่งลูกเสือนั้นเกิดที่อังกฤษ แล้ว
ก็แพร่หลาย ไปในประเทศต่าง ๆ ก็ได้
เอาคำว่าเฟลอ เดอ ลีส ของฝรั่งเศส
ไปใช้ทุกแห่ง และมีรูปร่างลักษณะ
เหมือนกัน ด้วยเหตุนี้จึง ได้ผ่าน การ
พิจารณามาตั้งแต่คณะ กรรมการกฤษฎีกา
จึงถึงสภาผู้แทน ว่าเมื่อจะให้เป็นการ
สากลจริง ๆ แล้วก็ควรจะให้มีเครื่อง-
หมายเป็นทำนองเครื่องหมายสากล ไม่
ได้มีความหมายว่าจะให้กลายเป็น ราชา-
ธิปไตย หรือเป็นพรรคอะไรก็ตามก็ได้
ต้องการให้เป็นเครื่องหมายเหมือน ๆ กัน
เมื่อเราจะให้อยู่ในโลกเสือสากล ก็ควร
ให้มีเครื่องหมายเช่นนี้

นายจินดา พันธุมจินดา :
ปัญหาที่ถกเถียงกันนั้น ก็ไม่ใช่เรื่องรูป
เรื่องรูปนั้นก็รับกันแล้วว่า จะเอาอย่าง
สากลตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ปัญหา
เรื่องคำพูดที่จะเรียกว่าอะไรเท่านั้น
รัฐบาลน่าจะได้อำนาจให้ ถูกต้อง กับ
ภาษาไทย ส่วนรูปนั้นคงไว้ตามเดิม เอา

คำพูดที่เรียกเหรียญเท่านั้นเอง ขอให้เรียกเป็นภาษาไทยเท่านั้นก็น่าจะไปได้

ประธานวุฒิสภา : เท่าที่มีผู้
อยากให้ตั้งชื่อเป็นภาษาไทย ไม่ใช่เป็น
ญาติที่ถูกต้อง เป็นแต่เพียงข้อข้อง
ให้รัฐบาลเปลี่ยนว่าเปลี่ยนได้หรือไม่
และรัฐบาลก็ขอร้องว่าให้ยื่นไว้สามเดือน
เพื่อขอความเห็นที่ประชุมทั่ว ๆ ไป

นายเดอน บุนนาค (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : เพื่อ
ความกระจ่างแจ้งที่ท่านเห็นรูป เฟลด์
เคอ สีส แล้วจะเห็นว่าไม่ใช่รูปดอกไม้
แต่เป็น ๓ แฉก จะเรียกว่าดอกพุทธรักษา

มาตรา ๔๘ เหรียญลูกเสือสรรเสริญชั้นที่ ๑ จะพระราชทานแก่ลูกเสือที่ได้
ทำการโดยหวังรักษาความปลอดภัยหรือสานักสุขเพื่อประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
รัฐธรรมนูญ หรือเพื่อประชาชน ซึ่งสภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่ง
ชาติได้พิจารณาแล้ว ปรากฏว่าผู้กระทำนั้นได้ประสพอันตรายถึงทุพพลภาพหรือถึง
เสียชีวิต หรือได้ฝ่าอันตรายเช่นว่านั้น

เหรียญลูกเสือสรรเสริญชั้นที่ ๒ จะพระราชทานแก่ลูกเสือผู้ได้ช่วยชีวิตผู้ตกอยู่
ในอันตรายแม้เพียงครั้งเดียว ถ้าการกระทำนั้นตัวผู้ช่วยเองต้องประสพหรือฝ่าอันตราย
หรือลูกเสือผู้ทำความดีความชอบตามเกณฑ์สำหรับเหรียญชั้นที่ ๓ ไม่น้อยกว่า
๑๐๐ ครั้ง และในข้อเดียวกัน ไม่น้อยกว่า ๑๐ ครั้ง

เหรียญลูกเสือสรรเสริญชั้นที่ ๓ จะพระราชทานแก่ลูกเสือผู้ได้ช่วยชีวิตผู้ตก
อยู่ในอันตรายแม้เพียงครั้งเดียว หรือลูกเสือผู้ทำความดีความชอบต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า
๕๐ ครั้ง และในข้อเดียวกัน ไม่น้อยกว่า ๕ ครั้ง คือ

ก็ไม่ใช่ ไม่ใช่เป็นกลีบอย่างดอกไม้ก็หา
มิได้ เป็น ๓ แฉกด้วยกัน เห็นกันอยู่
โดยทั่ว ๆ ไป ถ้าพูดว่า เฟลด์ เคอ สีส
คงเข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายอย่างนี้ ความ
จริงไม่ใช่เป็นดอกไม้อะไร ถ้าแก้เป็น
อย่างอื่นจะไม่ตรงกับ ความหมาย จะเป็น
ดอกอะไรก็ตาม ถ้าแก้เป็นดอกพุทธรักษา
ก็จะต้องทำแบบพุทธรักษา

ประธานวุฒิสภา : ผานไป
ได้หรือไม่

ไม่มีผู้ใดทักท้วง

ประธานวุฒิสภา : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมยอมให้ผานไปได้

รักษาการเลขาธิการวุฒิสภา :

LIRT

- (๑) ช่วยเหลือผู้ไถ่รับทุกขยาาลำบากที่ควรช่วย
- (๒) ช่วยเหลือหรือป้องกันผู้อื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่นให้พ้นจากอันตราย
- (๓) ช่วยสัตว์ให้พ้นจากการทรมานหรือพ้นทุกข์เวทนา
- (๔) ทำการปฐมพยาบาล
- (๕) ช่วยเหลือราชการ
- (๖) ช่วยเหลือกิจการอันเป็นสาธารณกุศล
- (๗) ช่วยเหลือผู้ปกครองหรือช่วยเหลือเพื่อนบ้าน
- (๘) ช่วยเหลือกิจการต่าง ๆ ทางโรงเรียนหรือทางที่ทำงาน ซึ่ง ไม่ใช่ หน้าที่

ตามปกติ

มาตรา ๔๘ ผู้ที่ได้รับพระราชทานเหรียญที่ระลึกสำหรับลูกเสือหรือเหรียญลูกเสือสรรเสริญอยู่แล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ จะใช้เหรียญนั้นประดับก็ได้ หรือจะใช้เหรียญลูกเสือสรรเสริญตามพระราชบัญญัตินี้ประดับก็ได้โดยเทียบชั้นดังนี้ คือ

เหรียญทองคำหรือเหรียญลูกเสือสรรเสริญชั้นที่ ๑ เทียบเท่ากับเหรียญลูกเสือสรรเสริญชั้นที่ ๑ ตามพระราชบัญญัตินี้

เหรียญเงินหรือเหรียญลูกเสือสรรเสริญชั้นที่ ๒ เทียบเท่ากับเหรียญลูกเสือสรรเสริญชั้นที่ ๒ ตามพระราชบัญญัตินี้

เหรียญโลหะขาวหรือเหรียญลูกเสือสรรเสริญชั้นที่ ๓ เทียบเท่ากับเหรียญลูกเสือสรรเสริญชั้นที่ ๕ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ ให้มีเหรียญลูกเสือสดุดีเป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไว้สำหรับพระราชทานแก่ผู้มีคุณความดีความชอบตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒

มาตรา ๕๑ เหรียญลูกเสือสดุดีมีลักษณะมาตรฐานอย่างเดียวกับเหรียญลูกเสือสรรเสริญ เว้นแต่ด้านหลังจารึกเพียงนามและวันที่พระราชทาน ส่วนแพรแถบนั้นสองส่วนกลางเป็นสีเหลือง สองส่วนข้าง ๆ ละหนึ่งส่วนเป็นสีเทา กับมีเข็มวชิราวุธทำด้วยโลหะสีเงินประดับที่แพรแถบตรงกึ่งกลางในแนวทแยงหนึ่งเข็ม ประดับที่อกเสื้อเบื้องซ้าย

LIRT

มาตรา ๕๒ เหยียดลูกเสือสตุที่จะพระราชทานแก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือพนักงานเจ้าหน้าที่ลูกเสือและบุคคลอื่นบรรดาที่มีอุปการคุณถึงขนาด หรือที่ได้อุทิศกำลังกาย กำลังความคิด ในการประกอบกิจให้บังเกิดคุณประโยชน์แก่การลูกเสือ

มาตรา ๕๓ เมื่อมีผู้สมควรจะได้รับพระราชทานเหรียญลูกเสือสรรเสริญ ตามความในมาตรา ๔๘ หรือเหรียญลูกเสือสตุที่ตามความในมาตรา ๕๒ ให้ผู้บังคับบัญชาเสนอรายงานตามลำดับจนถึงสภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งชาติ เมื่อสภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งชาติที่พิจารณาเห็นสมควรแล้ว ให้นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระกรุณาขอรับพระราชทานต่อไป

มาตรา ๕๔ เหยียดลูกเสือสรรเสริญและเหรียญลูกเสือ สตุนี้ พระราชทานให้เป็นกรรมสิทธิ์ เมื่อผู้ได้รับพระราชทานวายชนม์ให้ทายาทโดยธรรมรักษาไว้เป็นที่ระลึก แต่ถ้าผู้ได้รับพระราชทานก็ ตายาทโดยธรรมก็ ต่ ประพฤติตนไม่สมเกียรติ อาจทรงเรียกคืน ถ้าสังคนไม่ได้ด้วยประการใด ๆ ภายในกำหนดสามสิบวันจะต้องใช้ราคาเหรียญนั้น

มาตรา ๕๕ ให้หน่วยลูกเสือจัดให้มีแผ่นทองไว้สำหรับประกาศชื่อลูกเสือผู้มีความดีความชอบที่สมควรได้รับการยกย่อง

ลักษณะ ๗

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๖ ให้บรรดาทรัพย์สินทั้งสิ้นรวมตลอดทั้งสินทรัพย์ และหนี้สินเกี่ยวเนื่องกับทรัพย์สินของคณะลูกเสือแห่งชาติ ซึ่งได้โอนให้เป็นขององค์การยุวชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของคณะลูกเสือแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

นายปพพ บุญ—หลง : ก่อนที่จะผ่านวาระที่สองแห่งพระราชบัญญัตินี้ไป ข้าพเจ้ามีความห่วงใยถึงบรรดาผู้ปกครองนักเรียนและบรรดาลูกเสือ ที่จะต้องแต่งกายตามแบบเครื่องแต่งกายของ

ลูกเสือตาม พระราชบัญญัติ ใหม่ นี้ ที่ข้าพเจ้าใคร่จะฝากความห่วงใยไว้กับรัฐบาลก็คือว่า เมื่อได้ใช้พระราชบัญญัตินี้แล้วให้ได้ผ่อนผันเรื่องเครื่องแต่งกายให้แก่ลูกเสือประการใดโดยไม่ต้องให้ลูกเสือ

LIRT

ต้องแต่งตัวด้วยเครื่องแต่งกายตาม พระ-
ราชบัญญัตินี้ ก่อน ใน อามที่เสกผ้าขาด
แคลนนี้ ซึ่งย่อมจะไม่เป็นการกระทบ
กระเทือนถึงการครองชีพของผู้ปกครอง
นักเรียนจากการที่ลูกเสือโตตั้งขึ้นใหม่
เพราะว่าสภาพการณ์เดียวกัน กับแต่ก่อน
ไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ถ้า
หากรัฐบาลจะไม่ผ่อนผันประการใดแล้ว
ลูกเสือก็จะต้องแต่งกายตามที่ปรากฏ ตาม
พระราชบัญญัตินี้ และในการที่ผู้ปก-
ครองต้องทำเช่นนั้นก็จะเป็นการสิ้นเปลือง
เพราะเวลานี้เหตุการณ์ก็ซับซ้อน ใน เรื่อง
การครองชีพอยู่

นายเคื่อน มุมนาค (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ใน
ข้อนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการก็ได้คิดไว้
แล้วที่จะผ่อนผันในเรื่องนี้ เพราะว่าเวลา
นี้ได้เป็นที่ประจักษ์แจ้งว่า เสื้อผ้าต่าง ๆ
หายาก แล้วก็ราคาแพง และในเรื่อง
นี้ก็จะได้ผ่อน ไปจนกว่าจะ ถึงเวลา อัน
สมควร

ประธานวุฒิสภา : วาระที่ ๒
ผ่านไปแล้ว ขอให้พิจารณาวาระที่ ๓
ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับร่างพระ-
ราชบัญญัตินี้ พิจารณา ประ กาศ ใช้ เป็น
กฎหมายต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยโดยเอกฉันท์
ประธานวุฒิสภา : ระเบียบ
วาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติควบคุม
การประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.
๒๔๘๘

พระยาสุนทรพิพิธ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการสาธารณสุข) :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติควบ
คุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๔๘๘ โดยมีหลักการว่า เพื่อให้
ผู้ที่ทำการประกอบโรคศิลปะอยู่ก่อนแล้ว
มี โอกาส ขึ้น ทะเบียน ตาม บทบัญญัติ
เฉพาะกาลได้อีกครั้งหนึ่ง และมีเหตุผล
ว่า ด้วยปรากฏว่าแพทย์ผู้รักษาโรคใน
ปัจจุบันนี้ไม่แพร่หลายทั่วถึงหมู่ประชาชน
ในส่วนภูมิภาค เป็นการเดือดร้อนแก่ผู้
ที่ได้เจ็บไข้ได้ป่วยเป็นอันมาก ส่วนผู้ที่
เจ็บป่วยนั้นเมื่อเป็นขึ้นแล้วก็ ได้พยายาม
รักษากันในหมู่หมอพื้นเมืองบ้าง หรือ
ในหมอแผนปัจจุบันที่เคยได้รับการศึกษา
อบรมจากสถานศึกษาในสาขาอื่นใน ประ
เทศไทย หรือได้รับอบรมจากผู้ประกอบ
โรคศิลปะแผนปัจจุบันชนชั้นมาแล้ว แต่
บุคคลเหล่านั้นไม่ได้ไปขอขึ้นทะเบียนให้
ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการประ กอบ
โรคศิลปะทั้ง นี้เนื่องมาจากมีเหตุขัดข้อง

หลายประการเป็นต้นว่าไม่มีโอกาสที่จะไปขอลงจดทะเบียนให้เป็นการถูกต้องได้ ทั้งพนักงานการขยายสาขาบ้าง และบางรายยุ่งยากด้วยการทำมาหาเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นปกติธุระ บางรายเนื่องจากอยู่ทางสถานที่ที่ทางการประกาศให้ทราบบ้าง บุคคลตามที่กล่าวแล้วก็ได้้นำการพยาบาลรักษาผู้เจ็บไข้ได้ป่วยเสมออยู่จนเวลานี้เป็นที่รู้จักกันอยู่ว่าเป็นจำนวนมาก ถ้าทางการเอาความผิดในทางกฎหมายแล้ว ส่วนแต่มีความผิดทางนั้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือและส่งเสริมแพทย์พื้นเมือง และประชาชน ผู้ได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากการเจ็บป่วย ให้ได้รับการพยาบาลรักษาเพียงพอ จึงเป็นการสมควรที่จะขยายเวลาให้แพทย์แผนโบราณเหล่านี้ได้ขานทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ แผนโบราณอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้เป็นการถูกต้องตามพระราชบัญญัติต่อไป และด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ก็หวังว่าสภานี้คงจะพิจารณารับหลักการ แห่งร่าง พระราชบัญญัติด้วยดี

นายเชียรโท อภิชาติบุตร :
ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับเจตนาของร่าง พระราชบัญญัตินี้ เพราะเหตุว่าเวลานี้โรคภัยไข้เจ็บก็มีอยู่เป็นจำนวนมากมายแต่

ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าโดยปกติแพทย์แผนโบราณที่ทำการรักษาพยาบาลตั้งนาน และรักษาจนที่เรียกว่าเป็นที่เชื่อถือของประชาชน แต่ไม่มีการศึกษาอบรมมาเลยคือรักษาด้วยความชำนาญและความสามารถที่ได้กระทำมา แต่ไปขอลงทะเบียนไม่ได้ แต่มีบางรายที่มาจากเมืองจีนใหม่ ๆ เอาคุณเวทย์อะไรมาแสดงก็ใช้ได้ หากพระราชบัญญัตินี้จะเขียนไว้โดยมีกำหนดว่าจะต้องได้รับการศึกษาอบรมและกำหนดกฎเกณฑ์การสอบก็ควรจะเขียนไว้ให้แน่นอน เพราะเหตุว่าวิธีหากินในทางเป็นหมอนั้นเป็นอาชีพที่ร้ายวายเป็นหนึ่ง และถ้าหากว่าหมอนี้มีความรู้จริงจังแล้ว การรักษาก็อาจจะเป็นอันตรายแก่ประชาชน ผู้รักษา ก็ ข้าพเจ้าจึงหวังว่าก่อนจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ขอความกรุณาต่อรัฐบาลเพื่อชี้แจงหลักปฏิบัติให้สภานี้ได้ทราบว่าจะควบคุมอย่างไร เพื่อที่จะให้เป็นที่น่าใจแก่ประชาชนและเพื่อที่จะให้ประชาชนไม่ต้องถูกหมอ เก๊ ที่รักษาแล้วก็เป็นอันตราย

พระยาสุนทรพิพิธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข) :
ตามที่ท่านสมชึกได้แสดงมานั้นรัฐบาลได้มีความซาบซึ้งอยู่เป็นอย่างดีแล้ว

LIRT

ส่วนในการที่จะ ปฏิบัติ ที่ท่านว่า หมอที่เป็นคนไทยรักษาพยาบาลมานานจนเป็นที่เชื่อถือของประชาชนไปจกทะเล เบียน ไม่ ได้ แต่หมอชาวต่างประเทศจทะเลเบียน และหากินทางหมอได้ในชั้นข้าพเจ้าคิดว่า เป็นข้อเท็จจริงและเป็น การ ปฏิบัติ ที่ ล่วงเลยมาแล้ว แต่อย่างไรก็ตามที่ท่านให้ข้อคิดมานั้นรัฐบาลก็จะได้รับ ไปเพื่อ เป็นทางประ กอบ การ ปฏิบัติ ส่วน ความ ห่วงใยของท่านสมาชิกที่อภิปรายถึงเรื่อง การปฏิบัติในเรื่องการขอจทะเลเบียนโดย นัยที่ว่าการจทะเลเบียนนั้นจะต้องพิจารณา โดยรอบคอบ ขึ้นก็มีความอยู่ในวรรคท้าย ของร่างพระราชบัญญัติแล้ว ว่า ทุก ๆ สาขาต้องมีหลักฐานจากผู้ให้การ อบรม หรือหลักฐานอื่นใด ซึ่งคณะกรรมการ ควบคุมการประกอบโรคศิลปะจะเห็นควร เชื่อถือได้และเมื่อกฎหมายนี้ ได้ออก ไป แล้วก็เป็น หน้า ที่ของรัฐบาลในการที่จะ วางระเบียบการปฏิบัติเพื่อ บ้อง กัน อัน ตรายดังที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมาแล้ว

นายบรรจง ศรีจรูญ : ที่จริง ข้าพเจ้าเองก็ไม่ไต่ตักกัน อะไร สำหรับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพราะ ข้าพเจ้า เห็นด้วยในหลักการ แต่ข้าพเจ้ายังสงสัย ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นของ สมาชิกสภาผู้แทน และรัฐบาลแพ้วท

๒๕ ต่อ ๓๓ ในการที่รัฐบาลในขณะนั้น ไม่ยอมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ไว้พิจารณา นั้น ท่านมีเหตุผลอย่างไรว่าไม่ควรรับร่างนี้ไว้พิจารณา แต่เมื่อ พระราชบัญญัตินี้ท่านว่าเห็นควรข้าพเจ้า อยากจะทราบที่ท่านไม่เห็นควรในสภา ล่างนั้นท่านเหตุผลอย่างไร และที่ท่าน เห็นควรในสภานั้นท่านมีเหตุผลอย่างไร

พระยาสุนทรพิพิธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข) : คือ ตามที่ได้มีความเห็นไม่ลงรอยกันกับ สมาชิกในสภาล่างนั้นก็คือ รัฐบาลอยากจะ ยืนยันในหลักการที่จะให้มีการสอบ แต่ ทางสมาชิกสภาล่างก็มีความประสงค์ที่ไม่ มีการสอบ เพราะเขอาจเห็นเหตุผลการ สอบ ทำให้เกิด ความยุ่งยากและ ซัก ซ้ำ และเขากลัวว่าพวกแพทย์แผน โบราณที่ ขาดความรู้ในทางอักษรและ ความรู้ ใน ทางภาษาเทคนิคของแพทย์ เหตุนี้เอง เขาจึงขอว่าไม่ต้องมีการสอบไล่ตามกฎ- หมายและขอให้รับจทะเลเบียนทันที แต่ เมื่อได้พิจารณาแก้ไขกันแล้วเราก็ ได้มี การคุมไว้โดยเราไม่ใช่คำว่าสอบไล่ แต่ จะต้องมีการ สอบ สวน และ ใน การ สอบ สวนที่จะพิจารณาว่าใครควรจะจทะเลเบียน ได้และแพทย์แผนโบราณควร จะ จด ทะ-

เป็นได้ก็จะต้องมีหลักฐานซึ่งคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นที่เชื่อถือได้ ทั้งนี้ก็แปลว่าแทนที่จะมีการ สอบไล่ ตามวรรคเดิมเราก็เปลี่ยนเป็นมีการสอบสวน โดยให้คณะกรรมการพิจารณาหลักฐานนั้น ๆ

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ : ตามถ้อยแถลงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุขนั้นก็คือ ร่างพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่าเราขาดหมอและจำเป็นที่เราจะต้องไปขอจับมือกับหมอโบราณเพื่อให้ร่วมมือกันช่วยเหลือประชาชนในยามป่วยไข้ แต่ก่อนอื่นข้าพเจ้าก็ใคร่ที่จะขอประทานทราบเหตุผลสักเล็กน้อยว่าแต่ก่อนนี้ การสาธารณสุขมีฐานะเป็นเพียงกรมที่เราเรียกว่า กรมสาธารณสุข แต่เดี๋ยวนี้เราตั้งเป็นกระทรวง และได้ตั้งมาตั้งแต่เมื่อครั้ง ข้าพเจ้าเป็น สมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร และในตอนนั้นก็ ได้พยายามชักหน้าในการที่จะให้มี หมอทันใช้แต่ก็ได้รับความในตอนนี้ว่า หมอไม่พอใช้จนถึงกับต้องพึ่งหมอโบราณและเอาหมอโบราณมาช่วย และ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยาก จะ ขอทราบ ตัวเลข สักเล็กน้อยว่าในเมืองไทยเราเวลานี้โดยสายตาของกระทรวงการสาธารณสุขนี้ เรา

ยังจะต้องการแพทย์จำนวนเท่าไร และเดี๋ยวนี้ท่านมีหมอ อยู่แล้วเท่าไร และเมื่อมาถึงระยะนี้เรายังขาดหมออีกจำนวนเท่าไร ข้าพเจ้าประสงค์ที่จะทราบตัวเลขนี้ ข้าพเจ้าคิดว่า ท่านรัฐมนตรี ว่า การกระทรวงการสาธารณสุขคงจะทราบก็

พระยาสุนทรพิพิธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข) : กระทรวงการสาธารณสุข ได้ตั้งมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ และเป็นเป็นระยะเวลาที่ เกิดมหาสงครามโลก เพราะฉะนั้น กระทรวงการสาธารณสุขในขณะนั้น แม้จะมี เจตจำนง ที่จะ ทำการ ผลิต จำนวน แพทย์ให้ทวีปริมาณขึ้นเท่าไร ก็ตามแต่ ก็คงไม่สามารถที่จะทำการ ได้ดัง ประสงค์ และมาขณะนี้ ข้าพเจ้าอยาก จะ ขอเรียน ให้สภานี้ ได้ทราบ ว่า กระทรวงการสาธารณสุขได้ตกลง เป็นการ แน่นนอน แล้วว่า นับแต่ปีการศึกษา ๒๔๘๐ นี้เป็นต้นไป เราจะได้มีการรับนักเรียนแพทย์ ในปีที่ ๑ คือปีต้นให้ได้จำนวนมากเพื่อที่จะผลิตออก ในระยะเวลาข้างหน้าเป็นจำนวนปีละ ๒๐๐ คน และระยะเวลาที่จะผลิตออกนั้นจะต้องกินเวลา ตั้งแต่ปี ๒๔๘๐ จนกระทั่งถึง ปี ๒๔๘๓ ในการผลิตจำนวนแพทย์ให้มีจำนวนมาก ๆ

LIRT

นั้นในทางปฏิบัติเราทำไปไม่ได้สะดวกทั้งใจแม้ว่าเราจะมีเงินทองพอเพียงก็ตามเราก็น่าจะขาดครูผู้สอน และถึงแม้ว่าจะมีครูมาบ้างแล้ว เราก็น่าจะขาดเครื่องมือเครื่องใช้ในการสอนและการเรียน นอกจากนั้นในการที่เราจะเพิ่มปริมาณนักเรียนแพทย์ขึ้นเพื่อให้ได้มากเพียงใดเราก็ต้องอาศัยสถานที่ ซึ่งกระทรวงการสาธารณสุขควรจัดขึ้นที่ศิริราชเพื่อให้ นักเรียนแพทย์ปฏิบัติงานในปี ๒๔๕๐ และเราจะได้จัดตั้งมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ออกเป็นสองมหาวิทยาลัยและในราวปี ๒๔๕๓ เราก็อาจจะผลิตแพทย์ได้ปีละ ๑๐๐ คน ส่วนจำนวนแพทย์ที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ แพทย์แผนโบราณมีจำนวน ๓ หมื่นคน แพทย์ปริญา ๑,๒๐๐ คน เมื่อเฉลี่ยจำนวนพลเมืองในเมืองไทยเอาเฉพาะแพทย์ปริญาแพทย์แผนโบราณไม่นับในจำนวนพลเมืองหมื่นกว่าคน เรามีแพทย์ ปริญาคนหนึ่ง แต่เมื่อเอาแพทย์โบราณเข้าร่วมด้วยจำนวนพลเมืองก็ลดน้อยลงไป แต่ในการที่ในเมืองไทยเราควรจะมีแพทย์เป็นจำนวนสักเท่าไรนั้น เรื่องนี้ก็เป็นที่ข้าพเจ้าได้เรียนให้ทราบแล้วว่าการกระทำเราก็จะต้องนึกถึงสมรรถภาพเป็นสำคัญ ในขณะนี้ประเทศอเมริกามีนายแพทย์ ๑ คนต่อจำนวนพลเมือง

๖ พันคน แต่กระนั้นก็ตามเขายังว่าไม่เพียงพอและยังน้อยไปเสียอีก เวลานี้ทางอเมริกากำลังเร่งรัดนายแพทย์ให้ได้มีจำนวน ๑ คน ต่อพลเมือง ๓ พันคน แต่สำหรับเมืองไทยเวลานี้ไม่จำเป็นต้องมีมากอย่างนั้น และเรามีนายแพทย์คนหนึ่งต่อพลเมืองสักห้าพัน คน ตั้งที่อยู่ในอเมริกาขณะนี้ก็เป็นทีพอใจแล้ว

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์: ความจริงเท่าที่ทางรัฐบาลได้แถลงมาเพื่อให้สมาชิกได้ทราบนั้นข้าพเจ้าก็พอใจด้วย และการที่ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาพูดนี้ก็ไม่ใช่จะเป็นการคัดค้านแต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่เราจะออก พระราชบัญญัตินี้ไป ข้าพเจ้ายังเป็นห่วงว่าเราจะไม่ให้หมอกที่ข้าพเจ้าได้ฟังท่าน รัฐมนตรีว่า การกระทรวงการสาธารณสุขขออภิปรายมาแล้วในนโยบายต่างๆ เราก็พอจะเพาะและส่งเสริมการรักษาแบบแผนปัจจุบันได้เพียงพอ แต่ที่ไม่เพียงพอก็เป็นเพราะเหตุที่ว่า ความจำเป็นของโลกและสถานการณ์บังคับเราไม่สามารถจะมีได้ ตามประสงค์ จึงได้อนุมัติให้ใช้แพทย์แผนโบราณไปพลางก่อน แต่การกระทำในครั้งก่อนนั้นเราได้กระทำกันอย่างรัดกุม กล่าวคือ เราได้จัดให้มีการสอบไล่และหมอบุ้ได้มีความรู้ความสา-

มารดสอบไล่ได้เราจึงจะให้เป็น แพทย์ได้ แต่สำหรับร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้หา ได้พูดถึงการสอบไม่ เป็นแต่เพียงว่าใน สาขาใดสาขาหนึ่ง ในสาขาเวชกรรม สาขาเภสัชกรรม และสาขาพฤกษศาสตร์ สาขาใดสาขาหนึ่ง นี่เป็นการแสดงว่าเขียนไว้ กว้าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในวรรค ท้ายว่า ทุก ๆ สาขาต้องมีหลักฐาน จากผู้ ให้การยอมรับหรือหลักฐานอื่นใด ซึ่ง คณะ กรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์ จะเห็นควรเชื่อถือได้ข้อนี้ข้าพเจ้ามองเห็น ว่าเป็นช่องทางที่กว้างมากเกินไปเพราะ อะไร เพราะเหตุว่า หลักฐานนี้และหลักฐานอื่น ๆ ตามที่ระบุไว้ในวรรคท้ายใคร จะออกหลักฐานนั้นมาก็ได้ และไม่ ใช้อยู่ ในวงการรัฐบาล ถ้าแม้ว่าเราจะกล่าว ว่า หลักฐานนั้น โรงเรียนแพทย์หรือองค์การ ของรัฐบาล แห่งใด แห่ง หนึ่ง รับรองและ เป็นผู้ออกให้ก็น่าดูกว่านั้นอีก เพราะว่า จะได้เป็นเครื่องประ กัน ว่าผู้รัฐบาลรับ รองและจะไม่เป็นการทำอันตรายแก่ชีวิต ของประชาชน เช่นสมมติว่าข้าพเจ้าเป็น แพทย์สำเร็จมาจากเมืองนอกจำเป็นต้องอยู่ที่ทาง การแพทย์จะต้องยกย่องข้าพเจ้า แต่ ต่อมา มีนาย ก. ออกจากจะเป็นแพทย์ ประกอบโรคศิลป์มาขอใบรับรองจากข้าพเจ้า

ว่าเคยเป็นแพทย์อย่างนั้นอย่างนี้ และมา ได้รับ การยอมรับจากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ เขียนแล้วก็เรียกเงินบ้างเพราะสมัน เป็น สมัยแข็งดี และเขียนรับรอง ไปอย่างน่า ฟัง เรื่องมันก็อาจจะเข้าทำนองนี้ข้าพเจ้า ยกตัวอย่างให้ฟัง และการเขียนนั้น อาจ จะเป็นการเขียนเพื่อเอาเงินก็ได้ผลที่สุดผู้ ที่ปฏิบัติไม่มีความจริงจัง เมื่อไปรักษาก็อาจจะเป็นภัยแก่ประชาชน ได้ และไม่มีเขตจำกัดแต่อย่างใดข้าพเจ้าไม่ได้คัดค้าน พระราชบัญญัตินี้เพื่อจะไม่ให้ผ่าน ข้าพ- เจ้าเป็นแต่เพียงให้ความเห็นแก่รัฐบาล เพราะตามที่มีเขียนมานี้ไม่รัดกุมเพียงพอ สำหรับความปลอดภัยของประชาชน

พระยาสุนทรพิพิธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข): ความ ห่วงใยถึงที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมานั้น ก็ได้มีท่านสมาชิกได้อภิปรายมาแล้ว ครั้ง หนึ่ง และรัฐบาลขอชี้แจงอีกว่าเราไม่ใช้ เห็นว่าชีวิตของหมอสำคัญกว่าชีวิต ของ ประชาชนถึงแม้ว่าชีวิตของพลเมือง จะมี ปริมาณมากมายกว่าหมอก็ตาม และใน ปัจจุบันนี้เห็นว่าหมอมักมีความรอบ คอบพอ ที่จะอุ่น ใจ ได้ โดยเหตุที่ว่าเรามีกฎ กระทรวงอยู่และการสอบสวนนั้นก็ต้องทำเนิ การไปตามกฎกระทรวง และในกฎหมาย

ฉบับนี้ก็ได้บัญญัติความไว้เพื่อให้ โอกาสแก่คณะ กรรมการ ควบคุม การ ประ กอบโรคคิด ปะ เพื่อ จะ ได้ พิจาร ณา โดย รอบคอบ และความจริงซ้ำเจ้าอยากจะเรียนให้สภานี้ทราบไว้สำหรับ แพทย์ แผน โบราณของเรานั้นไม่ได้เป็นผู้ทำลายชีวิตพลเมืองเลยในการรักษาอันนี้เราไว้วางใจได้เป็นอย่างดี และที่เราเกรงว่าเมื่อเปิดโอกาสให้แล้วจะเป็นการทำลายชีวิตพลเมืองนั้นขออย่าได้วิตกเลย แม้ว่าแพทย์ แผนโบราณจะใช้ยาทาง วิทยาศาสตร์ การ เคมี และ การ ปรุง ยาตาม ตำรับ ตำรา ไม่ได้ แพทย์ แผน โบราณ จะ ให้ ได้ก็แค่ พวก ยาสมุนไพร ซึ่งเราเคย ใช้มา ตั้งแต่ โบราณ และในขณะนั้นเรายังไม่มีแพทย์สมัยใหม่และยาสมัยนั้นซึ่งกระทรวงการ สาธารณสุขก็ยกกว่าเป็นยา ตำรา หลวงแพทย์ แผนโบราณของเราก็สามารถที่จะใช้ยาเช่นนั้นได้และเรื่องที่ว่า จะ ไม่มี ความ สามารถ รักษาเมื่อท่านได้ทราบดังนี้แล้วซ้ำเจ้าคิดว่าอาจจะคลายข้อข้องใจของท่าน เมื่อ ก็นี้ได้

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์
ที่ซ้ำเจ้าพูด นั้นมิใช่ จะ เป็น การ ตู ถูกว่า แพทย์ แผน โบราณ ที่ ใช้ เครื่อง ยา ไทย จะ ไม่ดีและซ้ำเจ้ายังนับถือว่า บาง ครั้ง อาจ

ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่าแพทย์สมัยใหม่เสียอีก แต่ว่าเมื่อพูดถึงการออกกฎหมายนี้ไปแล้ว สิทธิ ที่ควรจะได้จากกฎหมายเป็นสิทธิของคนทุกคน และคนที่ใช้สิทธิอันนี้เป็นคนค้ำก็มีและเป็นคนที่ใช้เงินเพื่อซื้อสิทธิ ก็มี โดยที่ตนเองไม่มีความรู้และไม่มีความสามารถอะไรซ้ำเจ้าจึงเป็นห่วงเรื่อง นี้ มาก และ ความที่ท่านแสดงมานี้ก็เป็นพระคุณอย่างยิ่งแล้วและเท่าที่ซ้ำเจ้าเคยเห็นมา เช่นผู้ที่ได้รับให้ทำการประกอบ โรคคิดปะในสาขาเวชกรรมกิติ หรือสาขาเภสัชกรรมกิติ มักจะไม่คำนึงถึงชีวิตของประชาชนนอกจากจะนึกถึงเรื่องเงินมากกว่า เช่นสมมติว่าซ้ำเจ้าเป็นอธิบดี ความจริงเรื่องอหิวาต์เมื่อพวกมันจริง แล้ว เวลา เป็น จะ ต้อง รับร้อนนี้คนน้ำเกลือให้เร็วที่สุดที่จะเร็ว ได้แต่หมอกก็แกล้งหน่วงเหนี่ยวไว้เพื่อจะเอาเงิน และหยูกยาต่าง ๆ ที่ขอมมาได้ก็หาทางเอากำไรจากผู้รักษา และมีลูกไม้พลิกแพลงต่าง ๆ นานา และเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการสาธารณสุขผู้ไม่มีโอกาสที่จะไปตรวจตราได้เต็มทั่วว่าการผสมยาและการจำหน่ายยาจะถูกต้องตามตำรับตำราหรือตามคำสั่งหรือไม่กว่าจะรู้เรื่องคนไข้ก็ตายลงไปเสียแล้วดังนั้นบางที่ยาที่กระทรวงการสาธารณสุขให้มาขายตามร้านเมื่อเห็นขายไม่คล่อง

ก็เอาภคฤชาใส่เข้าไปตั้งนี้ ที่ข้าพเจ้ายกตัว
อย่างให้ฟัง และข้อห่วงใยซึ่งข้าพเจ้ายกตั้ง
นี้ข้าพเจ้าจึงขอเรียนด้วยความเคารพ

ประธานพฤษสภา : ได้อภิปราย
กันมาเพียงนี้แล้ว ข้าพเจ้าขอมติที่ประชุม
ว่าควรจะรับร่าง พระราชบัญญัตินี้ไว้
พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับ
ร่าง พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยโดยเอกฉันท์

ร่าง

พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ(ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรขยายเวลาขอขึ้นทะเบียน และรับใบ อนุญาตเป็นผู้ประกอบ
โรคศิลปะแผนโบราณแก่ผู้ประกอบโรคศิลปะตามพระราชบัญญัติควบคุมการ ประกอบ
โรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๐ อีกครั้งหนึ่ง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรค-
ศิลปะ(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๕"

LIRT

พระยาสุนทรวิจิตร (รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงการสาธารณสุข) : รัฐ-
บาลขอเสนอให้พิจารณาารวตเดียว

ประธานพฤษสภา : รัฐบาลได้
ขอเสนอให้พิจารณาารวตเดียว ถ้า ไม่มี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่
ประชุมนี้อนุมัติ

ไม่มีผู้ใดทักท้วง

รักษาการเลขาธิการพฤษสภา :

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ยื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะได้ภายในกำหนดหกเดือน นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ภายในบังคับเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (ก) สาขาเวชกรรม ได้ศึกษาหรือได้รับการอบรมศึกษาเป็นเวลาดำเนินการไม่น้อยกว่า ๓ ปี
- (ข) สาขาเภสัชกรรม ได้ศึกษาหรือได้รับการอบรมศึกษาเป็นเวลาดำเนินการไม่น้อยกว่า ๑ ปี
- (ค) สาขาการผดุงครรภ์ ได้ศึกษาหรือได้รับการอบรมศึกษาเป็นเวลาดำเนินการไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ทุก ๆ สาขาต้องมีหลักฐานจากผู้ให้การอบรมหรือหลักฐานอื่นใดซึ่งคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะจะเห็นควรเชื่อถือได้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

นายถวิล อุดล : ข้าพเจ้าต้องขออภัยที่ไม่มีโอกาสที่พระราชบัญญัติเดิมกับคำที่แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงมีข้อที่จะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุขว่า สารสำคัญแห่งมาตรานี้คือมาตรา ๓ คือบุคคลที่เราจะรับขึ้นทะเบียนให้เป็นหมอได้นั้น ก็มี ๓ สาขาที่ท่านได้เขียนเอาไว้ จริงๆ ทุก ๆ สาขาที่เราได้กำหนดไว้ผู้ที่ขึ้นทะเบียนได้นั้นต้อง

เป็นผู้ที่ได้ผ่านการศึกษาระดับ ๓ ปีบ้าง ๑ ปีบ้าง ไม่น้อยกว่า ๑ ปีบ้าง เป็นที่น่าสงสัยว่านับตั้งแต่ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้มาแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้นสถานอบรมจะมีได้อย่างไร เพราะว่าเราได้ปิดไม่ให้ผู้เหล่านั้นขึ้นทะเบียนเป็นหมอได้ เมื่อท่านผู้สงสอนไม่มีโอกาสเป็นหมอได้ จะมีการอบรมสาขาเวชกรรมหรือเภสัชกรรมกันด้วยหรือ ตามความในมาตรานี้คนที่ขอจดทะเบียนได้ต้องมี

หลักฐานจากผู้ให้การอบรมศึกษาหรือจาก
ท่านผู้ให้การอบรม ทำให้ข้าพเจ้าสงสัย
ว่า ข้อเท็จจริง จะมีการ อบรมกันได้
อย่างไร เมื่อกฎหมายไม่เปิดโอกาสให้
บุคคลประเภทนี้ทำการจดทะเบียนได้แล้ว

พระยาสุนทรพิพิธ (รัฐมนตรี

ว่าการ กระทรวง การ สาธารณ สุข) :
ข้าพเจ้าขอเรียนแจ้งถึง ความจริง
กฎหมายในปัจจุบันนี้ยังให้ สภานิติบัญญัติ
การ อบรมใน ทางเป็น แพทย์แผนโบราณ
นินนาชน ทะเบียน เป็น แพทย์ถูก ต้องตาม
กฎหมายได้ แต่ว่าต้องการการสอบ คือ
กรรมการต้องสอบ คือกรรมการความ-
คุมการประกอบโรคศิลปะเป็นผู้สอบ แต่
ว่าหลักการ ในกฎหมายนี้เราไม่ต้องมีการ
สอบเช่นนั้น ได้ทำการเปิดโอกาสให้
เป็นแต่เพียง การ สอบ ล้วน ทั้งนี้ โอกาสที่
จะได้รับการอบรมศึกษาเช่นนั้นก็มี ดัง
ที่ได้กล่าวมาแล้วว่า เราได้มีการเปิด
โอกาสให้มีการจดทะเบียนเช่นนั้นได้ แต่
ต้องทำการ สอบเท่านั้น เพราะฉะนั้น
แพทย์แผนโบราณก็ต้องมีคน ไปเรียนกับ
เขาหรือ เป็น ลูกมือ ช่วยเหลือแล้วได้รับ
การอบรมศึกษาให้เป็นลำดับมา เมื่อเป็น
เช่นนั้นเมื่อมีกฎหมายเหล่านี้ออกมา บุคคล
พวกนี้เอง มีทางที่จะเป็น แพทย์แผน

โบราณ ได้โดยที่เขา ไปขอขึ้น ทะเบียน
และเมื่อพวกที่ไปจดทะเบียนมา ประกอบ
อาชีพก็ย่อม เป็น ครู อาจารย์ หรือเป็นที่
รับรองกันว่าเป็นผู้ที่มีคุณ วิชา ในทาง
เพราะฉะนั้นการอบรมศึกษาจึงจะมีกันได้
สำหรับสาขาเวช กรรมนั้น ต้อง ใช้เวลา
๓ ปี สาขาเภสัชกรรมต้องเวลาไม่น้อย
กว่า ๑ ปี เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็ต้องมี
การรับรองกัน ได้และเป็น หน้า ที่ ของ
กรรมการที่จะให้สอบอีกชั้นหนึ่งในการที่
จะให้ขึ้นทะเบียน ดังนั้นก็เท่ากับว่าสถาน-
ที่อบรมนั้นมีอยู่แล้วไม่ใช่ว่าได้เลิกไป

นายถวิล อุดล : ข้าพเจ้าขอ
ขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : วาระที่ ๒
ผ่านไปแล้ว จะได้พิจารณาในวาระที่ ๓
ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีร่างพระ-
ราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ประกาศใช้
เป็นกฎหมายต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยโดยเอกฉันท์
พักประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา
ประชุมต่อเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา
ประธาน วุฒิสภา : บัดนี้
สมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้วข้าพเจ้า
ขอเปิดประชุมต่อไป ระเบียบวาระที่ ๘

ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๘

พ.ต.ม.ล.กรี เตชาดิวงศ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๘ ไปยังสภาผู้แทนแล้ว และสภาผู้แทนได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาแล้ว ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการว่าเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย และปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย บางมาตราให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และมีเหตุผลว่า เนื่องจากรัฐมีความจำเป็นต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายภายหลังสงครามยิ่งกว่าเดิมหลายเท่า จำเป็นต้องหารายได้เพื่อชดเชยรายจ่ายเวลานี้ รายได้ของชาวเรือได้เพิ่มมากกว่าเดิมหลายเท่า เพื่อเป็นธรรมแก่สังคม จึงควรจะเสียสละเพิ่มค่าธรรมเนียมให้แก่รัฐบาลตามสมควร

นอกจากหลักการและเหตุผลในการที่ต้องเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมเรือแล้วก็มีแต่การแก้ไขกฎหมายเดิมบางมาตราเพื่อให้มีเรือได้เดินในน่านน้ำไทย

มากขึ้น สำหรับจะให้ช่วยการคมนาคมขนส่งได้สะดวกแก่ประชาชนชั้น จึงหวังว่าพวกรัฐสภาคงจะได้รับหลักการและพิจารณาว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยดี

นายเชียรไท อภิชาติบุตร :
ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรือกลเกี่ยวกับกรรมกรนั้นเรายกเว้นไม่เก็บค่าธรรมเนียม แต่ข้าพเจ้าได้มาคำนึงว่าประเทศไทยเราเคยได้ชื่อว่าเป็นประเทศเวนิสตะวันออก โดยที่มีคลองมาก บัดนี้รัฐบาลก็มีความประสงค์ที่จะให้คนไทยเราเป็นนักเดินเรือขึ้น สำหรับในเรื่องการคมนาคมทางน้ำสำหรับเรือใบเป็นเรือที่ไม่ต้องเสียอะไรเลย เพราะมีลมเป็นสิ่งสำคัญ แต่ถ้าเป็นเรือกลไฟก็ต้องเสียน้ำมันน้อย การที่จะส่งเสริมให้คนไทยเป็นนักเดินเรือขึ้น น่าจะทำได้และควรส่งเสริมกิจการที่มีอยู่แล้วให้มากยิ่งขึ้น และเมื่อรัฐบาลได้ตรากฎหมายว่าแม้แต่เรือติดท้ายก็ต้องเสียค่าธรรมเนียมเช่นนั้นแล้ว จะทำให้คนไทยในเวลาต่อไปไม่มีสมรรถภาพในการเดินเรือเลย และเมืองไทยเราก็จะไม่สมกับชื่อที่เรียกกันว่าเวนิสตะวันออกเช่นแต่

ก่อน อย่างไรก็ดี ขอฝากข้อสังเกตไว้
ว่าในพระราชบัญญัติกำหนดว่า รัฐบาล
จะมีการส่งเสริมให้คนไทยเราสามารถ จะ
มีความชำนาญชำนาญในการเดินเรือเกิดขึ้น
ได้บ้างหรือไม่

ประธานพฤษสภา : จะมีท่านผู้
ใดมีข้อสังเกตอะไรอีกบ้างไหม

ไม่มีสมาชิกผู้ใดทักใจ

ประธานพฤษสภา : ข้าพเจ้า
ขอให้ที่ประชุมนี้พิจารณา ท่านผู้ใดเห็น
ว่าควรจะรับหลักการ แห่งร่างพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไปได้ โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยโดยเอกฉันท์

พ.ต.ม.ล.กรี เตชาติวงศ์ (รัฐ-
มนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว
เพราะว่าวันนี้เป็นวันสุดท้ายของการประ-
ชุม และในวันที่ ๑ สกหน้าก็จะได้
ลงมือเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราใหม่ต่อ
ไป หวังว่าสภานี้คงจะพิจารณาด้วยดี

ประธาน พฤษสภา : รัฐบาล
เสนอให้มีการพิจารณารวดเดียว ถ้าไม่มี
ผู้ใดเห็นเป็นประการอื่นถือว่าที่ประชุมนี้
อนุมัติ

ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานพฤษสภา : เลขานุการ
อ่าน

รักษาการเลขานุการพฤษสภา :

ร่าง

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๔๘๕

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำ-
ไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

LIRT

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัตินี้แห่งใดมีบัญญัติว่าด้วยการออกใบอนุญาตอย่างไร ๆ ตามซึ่งเจ้าท่าเห็นจำเป็นจะต้องออกเป็นหนังสือ ท่านว่าเจ้าท่ามีอำนาจชอบด้วยกฎหมายที่จะเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาต เช่น นั้นตามอัตรา ซึ่งเจ้าท่าจะได้ประกาศไว้แต่อย่างใดไม่เกินกว่าสี่บาท”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕ ใบอนุญาตนั้นจะสับเปลี่ยนกันใช้ไม่ได้ แต่ถ้าในระหว่างที่ใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ เรือนั้นได้เปลี่ยนเจ้าของไปแล้วก็ให้จัดการโอนกรรมสิทธิ์กันได้ แต่ต้องแจ้งความให้เจ้าท่าทราบด้วย เพื่อเจ้าท่าจะได้แก้ไขใบอนุญาตเปลี่ยนชื่อในบัญชีทะเบียนไว้เป็นสำคัญโดยเรียกค่าธรรมเนียม ถ้าเป็นเรือเล็ก เรือบรรทุกสินค้าหรือเรือเบ็ดเตล็ด ฯลฯ เป็นเงินสองบาท ถ้าเป็นเรือนอกจากที่กล่าวมานี้เป็นเงินสี่สิบบาท”

นายปฟाप บุญ-หลง : ข้าพเจ้า
 ตีใจในเรื่องที่ใช้คำว่าเจ้าท่า เพราะที่
 เรียกว่าเจ้าท่ามันไม่ใช่นิติบุคคลเลย ใคร
 เป็นเจ้าท่า เรียกเจ้าท่าเฉย ๆ ไม่มีตัว

ทน เพราะนิติบุคคลนั้น จะต้องปรากฏ
 ว่าเป็นอำนาจ ซึ่งกฎหมายมอบหมายให้
 จึงจะเป็นได้ ขอทราบว่าจะทำไมจึงบัญญัติ
 ไว้เช่นนั้น

LIRT

พ.ต.ม.ล.กรี เดชาติวงศ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม): เรื่องนี้เป็นไปตามร่างเดิม ในการร่างกฎหมายเดิมนี้ใช้คำว่าเจ้าท่า ไม่ใช่เจ้าท่าที่ใดตั้งขึ้นให้เรียกชื่อว่าเจ้าท่ามีอำนาจที่จะเก็บเงินค่าธรรมเนียมได้

ประธานพฤษสภา: ในวาระที่สองไม่มีการแก้ไข เป็นอันว่าวาระที่ ๒ ได้ผ่านไปแล้วต่อไปนี้พิจารณา วาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะประกาศเป็นกฎหมายใช้ต่อไปได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยโดยเอกฉันท์

ประธานพฤษสภา: ต่อไป ร่างข้อบังคับพฤษสภาว่าด้วยการลา การจ่าย

เงินประจำตำแหน่งค่าพาหนะของสมาชิกพฤษสภา และเบี้ยประชุมของกรรมการพฤษสภา พ.ศ. ๒๔๘๕

ข้อบังคับฉบับนี้ในการพิจารณาข้อบังคับคราวก่อนไม่ได้นำเข้ามาพิจารณาด้วยเพราะกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ยังไม่ออกจึงได้ตัดออกเสีย บัดนี้ข้อบังคับนี้เริ่มพิจารณาและเอาเข้าไว้ในข้อบังคับได้เพราะว่าได้มีกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ออกมาแล้ว เข้าใจว่าท่านสมาชิกทุกท่านคงได้อ่านข้อบังคับนี้โดยเรียบร้อยแล้ว จึงอยากให้อ่านเป็นข้อๆ ไป ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงก็จะผ่านไปเลย

รักษาการเลขาธิการพฤษสภา:

ร่าง
ข้อบังคับพฤษสภา ว่าด้วยการลา การจ่ายเงินประจำตำแหน่งค่าพาหนะของสมาชิกพฤษสภา และเบี้ยประชุมของกรรมการพฤษสภา พ.ศ. ๒๔๘๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและค่าพาหนะของสมาชิกพฤษสภาและสภาผู้แทน กับเบี้ยประชุมของกรรมการพฤษสภา พ.ศ. ๒๔๘๕ ประธานพฤษสภาประกาศข้อบังคับของพฤษสภาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับพฤษสภาว่าด้วยการลา การจ่ายเงินประจำตำแหน่ง ค่าพาหนะ ของสมาชิกพฤษสภา และเบี้ยประชุมของกรรมการพฤษสภา พ.ศ. ๒๔๘๕"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๕

หมวด ๑**การลา**

ข้อ ๓ สมาชิกผู้ใดไม่มาประชุมตามกำหนด ให้ขอลาต่อประธาน ประธานมีอำนาจให้ลาได้อย่างมากในสมัยประชุมหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑๕ วันที่มีการประชุมเกินกว่านี้ต้องเสนอขอให้สภาวินิจฉัย

หมวด ๒**การจ่ายเงินประจำตำแหน่ง**

ข้อ ๔ สมาชิกผู้ใดขาดประชุมหรือ ลากิจส่วนตัวนานเกิน สมควร ให้เบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่งโดยเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ขาดประชุมโดยมิได้รับอนุญาตตลอดสมัยประชุม ให้งดจ่ายเงินประจำตำแหน่งในระหว่างสมัยประชุมนั้นเสียทั้งสิ้น

(๒) มิได้มาประชุมโดยได้รับอนุญาตให้ลาตามข้อ ๓ ตลอดสมัยประชุมให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในระหว่างสมัยประชุมนั้นครึ่งหนึ่ง

ข้อ ๕ สมาชิกผู้ใดต้องคำพิพากษา ของศาลให้จำคุก ให้งดจ่ายเงินประจำตำแหน่งตั้งแต่วันถูกจำคุกตามคำพิพากษาศาลนั้น ๆ จนกว่าจะปล่อยตัว แต่เมื่อคดีถึงที่สุด ศาลพิพากษาว่า ไม่มีความผิดแล้วก็ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างทั้งต้นนี้

หมวด ๓**ค่าพาหนะ**

ข้อ ๖ ค่าพาหนะที่จะเบิกได้นั้นให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราชั้น ๑ ตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยค่าพาหนะ

ข้อ ๗ ค่าพาหนะเที่ยวกลับเพื่อไปยังถิ่นของตน ให้เบิกล่วงหน้าได้ ตามสมควรแก่เหตุการณ์ โดยยื่นบัญชีแสดงรายการประมาณค่าใช้จ่าย

ข้อ ๘ การเบิกค่าพาหนะนี้ให้ยื่นเบิกต่อเลขาธิการตามแบบ

ข้อ ๙ กรรมการผู้ใดต้องเดินทางเข้ามาประชุมกรรมการนอกสมัยประชุมสภาให้เบิกค่าพาหนะได้ตามข้อ ๖ และข้อ ๗

ข้อ ๑๐ กรรมการผู้ต้องไปทำการต่างท้องที่ ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงสำหรับวันที่ค้างคืนไว้วันละ ๑๐ บาท และให้ได้ค่าพาหนะตามข้อ ๖ และข้อ ๗ ด้วย

หมวด ๔
ระเบียบประชุม

ข้อ ๑๑ กรรมการให้เบิกเบี้ยประชุมได้วันละ ๑๐ บาท เฉพาะวันประชุม

ข้อ ๑๒ กรรมการที่ สภาลงมติให้ดำเนินกิจการของสภานอกสมัยประชุมให้เบิกเบี้ยประชุมได้วันละ ๑๒ บาทเฉพาะวันประชุม

ประธานพฤษภาคม: ไม่มีท่านผู้ใด
ทักท้วงถือว่าวาระที่ ๒ ผ่านไปแล้วเพราะ
ฉะนั้นขอให้พิจารณาวาระที่ ๓ ท่านผู้ใด
เห็นว่าข้อบังคับนี้ควรประกาศออกไป
ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยโดยเอกฉันท์

ประธานพฤษภาคม: ต่อไปนี้ร่าง
ข้อบังคับการแต่งกายสมาชิกพฤษภาคมออก

ตามความในพระราชบัญญัติเครื่องแบบ
สมาชิกพฤษภาคมและสมาชิกสภาผู้แทน
พ.ศ. ๒๔๘๙ ร่างข้อบังคับนี้คณะกรรมการ
ธิการได้พิจารณากันมาแล้ว และแบบนี้
เป็นแบบที่อนุมัติตามที่ตั้งอยู่ในสมัยปัจจุ
บัน ขอให้เลขาธิการอ่าน

รักษาการเลขาธิการพฤษภาคม:

ร่าง

**ข้อบังคับการแต่งกายสมาชิกพฤษภาคมออกตามความใน พระราชบัญญัติ
เครื่องแบบสมาชิกพฤษภาคมและสมาชิกสภาผู้แทน**

พ.ศ. ๒๔๘๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และ ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบ
สมาชิกพฤษภาคมและสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๔๘๙ ประธานพฤษภาคมจึงตราข้อบับัง
คับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เครื่องแบบสมาชิกพฤษภาคมให้มี ๕ ชนิด คือ เครื่องแบบปกติ เครื่อง
แบบครึ่งยศ เครื่องแบบเต็มยศ เครื่องแบบสโมสร และเครื่องแบบเดินทาง

ข้อ ๒ เครื่องแบบปกติให้ประกอบด้วย

(๑) หมวกทรงหม้อตาลสีขาว กระบังหน้าหนังมันสีน้ำตาล สายรัดกางเกงสีทอง
มีตุ้มโลหะสีทองตรารัฐธรรมนูญขนาดเล็ก ติดที่ข้างหมวกข้างละ ๑ คู่ ที่หน้าหมวก
ติดตรารัฐธรรมนูญประดิษฐานบนพาน ๒ ชั้น อยู่ภายในวงกลมรัศมีโดยรอบปากกัน

LIRT

ทองขนาดสูง ๕ เซนติเมตร บนหมอนสักหลาดสีน้ำเงินแก่ ผ่าพื้นหมวกสีน้ำเงินแก่ ตามแบบ

(๒) เสื้อแบบราชการสีขาว ใช้ตุ้มโลหะสีทองมีตรารัฐธรรมนูญ ๕ ตุ้ม และมีแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์สูง ๑ เซนติเมตร ครึ่งคืบ ทอกเสื้อเบื้องซ้าย ถ้ามี

(๓) กางเกงขายาวแบบราชการสีขาว ไม่พับปลายขา

(๔) รองเท้าหนังสีดำและถุงเท้าสีดำ

(๕) อินทรีขนขนาดกว้าง ๔ เซนติเมตร ยาวตามความยาวของบ่าปก้ามะ หยสีน้ำเงินแก่ บั๊กตีสีทอง เป็นลายประจำยามเต็มแผ่นและมีตราไฟโซวักันทำด้วย โลหะสีทองติดบนอินทรีขนใกล้กับริมอินทรีขนทางด้านไหล่ติดทับเสื้อเหนือบ่าทั้งสอง ข้างจากไหล่ไปคอ ด้านคอปลายมน ติดตุ้มโลหะสีทองตรารัฐธรรมนูญ

(๖) เครื่องหมายรัฐธรรมนูญประดิษฐ์ฐานบนพาน ๒ ชั้น อยู่ภายในวงกลม มีรัศมีโดยรอบ ขนาดสูง ๒ เซนติเมตร ทำด้วยโลหะโปร่งชุบหรือกาไหล่ทอง กลัดที่ คอเสื้อคอนหน้าทั้งสองข้าง

ข้อ ๓ สำหรับเครื่องแต่งตัวอากาศหนาว ให้ใช้เหมือนเครื่องแบบปกติวันแต่ เสื้อให้ใช้เสื้อสักหลาดหรือผ้าเช็ดสีน้ำเงินแก่รูปตามแบบมีตุ้มโลหะสีทองตรารัฐธรรมนูญติดที่ข้อมือข้างละ ๓ ตุ้ม ที่ระหว่างอกกับเอวข้าง ๓ ตุ้ม คอเปิดพับซ้าย แหวก ทอก ๒ ซ้ายติดเครื่องหมายที่คอพับของเสื้อคอนบนเหนือแนวแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ประกอปกับเสื้อเช็ดขาวอกอ่อน ข้อมืออ่อนหรือแข็งประกอปกับคอเช็ดสีขาวอ่อนหรือแข็งอย่างพับ ๒ ชั้นผูกคอตด้วยผ้าหรือแพรสีดำ เงื่อนกลาสี

ข้อ ๔ เครื่องแบบครึ่งยศ ให้ใช้เครื่องแบบปกติ ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตามหมายกำหนดการ

ข้อ ๕ เครื่องแบบเต็มยศ ให้ใช้เหมือนเครื่องแบบครึ่งยศ ตามสายสะพานตามหมายกำหนดการ

ข้อ ๖ เครื่องแบบสโมสร ให้ใช้เหมือนเครื่องแบบปกติ เว้นแต่

(๑) เสื้อสโมสรสีขาว จะใช้ผ้าหรือสักหลาดหรือเช็ดสีขาวก็ได้ เปิดอกปิด

LIRT

เอา คุมโลหะสีทอง มีตรารัฐธรรมนูญติดที่ข้อมือข้างละ ๓ คุม ที่ระหว่างอกกับเอว
ข้างละ ๓ คุม และบรรจุบเสื่อเป็นคุมติดกัน ๒ คุม

(๒) เสื้อกั๊กสีขาว คุมโลหะสีทอง มีตรารัฐธรรมนูญ ๓ คุม

(๓) เสื้อเชิ้ตคอแข็งหรืออกจับ ข้อมือแข็ง สีขาว ประกอบกับคอเชิ้ตชั้น
เดียวแบบปักผ้าเสื่อผูกคอด้วยผ้าหรือแพรสีดำแบบหุกระต่าย

(๔) เครื่องหมายให้ติดที่คอพับของเสื่อ ตอนบน เหนือแนวเครื่องราชอิสริ-
ยาภรณ์ทั้งสองข้าง

(๕) กางเกงสีกหลายทแยงแบบราชการสีดำ สำหรับฤดูร้อนให้ใช้ กางเกง
สีขาวแทนสีกหลายสีดำก็ได้

ข้อ ๗ เครื่องแบบเดินทางให้ประกอบด้วย

(๑) หมวก

ก. หมวกกันแดดสีเทา สีดำหรือสีน้ำตาล ขนาดกว้าง ๑ เซ็นติเมตร
ที่หน้าหมวกติดตรารัฐธรรมนูญประดิษฐานบนพาน ๒ ชั้น ทำด้วยโลหะสีทอง อยู่
ภายในวงกลมรัศมีโดยรอบ

ข. หมวกหนีบกาก็ ด้านหน้ามีคุมรูปกลมแบน ทำด้วยวัตถุสีคล้ายเนื้อ ๒ คุม
ติดซ้อนกัน และมีตรารัฐธรรมนูญประดิษฐานบนพาน ๒ ชั้น ทำด้วยโลหะสีทอง
อยู่ภายในวงกลมรัศมีโดยรอบ ขนาดเล็ก ติดที่ข้างหมวกทางเบื้องซ้ายเหนือขอบหมวก

ค. หมวกทรงหม้อตาลสีเทา กะบังหน้าสีดำ สายรัดคางหนังสีดำ มีคุม
โลหะสีทองตรารัฐธรรมนูญขนาดเล็ก ติดที่ข้างหมวกข้างละ ๑ คุม และผ้าพันหมวก
สีเทาที่หน้าหมวกติดตรารัฐธรรมนูญประดิษฐานบนพาน ๒ ชั้น ทำด้วยโลหะสีทอง
อยู่ภายในวงกลมรัศมีโดยรอบ

(๒) เสื้อเชิ้ตแขนยาว ข้อมือรวบ หรือแขนสั้นสีเทา กอปก ติดเครื่องหมาย
ที่ปกคอตำแหน่งสองข้าง มีกระเป๋ายืนติดภายนอกคอหรือเสื่อทั้งสองข้าง ข้างละ
กระเป๋ามีใบปกคลุมขนายกลางแหลม ที่ปากกระเป๋าทิ้งสองติดคุมรูปกลมแบน ทำด้วย
วัตถุสีคล้ายเสื่อข้างละ ๑ คุม สำหรับขัดกับใบปกกระเป๋ากับอินทราวุธสีเดียวกับเนื้อ
เย็บเป็นแผ่นสีเหลี่ยมเรียวจากทางด้านไหล่ไปทางคอติดอยู่เหนือบ่าทั้งสองข้าง ด้าน

LIRT

ใหญ่กว้าง ๔ เซนติเมตรเย็บติดกับตะเข็บเล็ก ทำนทางนอกกว้าง ๓ เซนติเมตร ปลาย
 มนเข้ดคุมรูปกลมแบนทำด้วยวัสดุสีคล้ายสีอ่อนขนาดเล็ก โดยวิธีเจาะเสื่อสอดก้านตุ่มลง
 ไปติดภายในเสื่อ บนอินทรรณูมีเครื่องหมายเป็นรูปรัฐธรรมนุญประติษฐานบนพาน
 ๒ ชั้น ภายใต้พระมหามงกุฎประกอบด้วยรวงข้าวและดอกบัวตุ่มวงโอบอยู่เบื้องล่างและมีอักษร
 “สมาชิคพัฒนาสภา” สีน้ำเงินแก้อยู่บนพื้นลงยาสีขาว วงโอบอยู่เบื้องล่างอีก
 ชั้นหนึ่ง เครื่องหมายนี้ทำด้วยโลหะสร้างสีทอง ขนาดสูงวัดจากยอดพระมหามงกุฎลง
 มาสู่ข้างล่าง ๓.๕ เซนติเมตร ขนาดกว้าง ๒.๕ เซนติเมตร

การสวมเสื่อให้สอดชายล่างของเสื่ออยู่ในกางเกง

- (๓) กางเกงขายาวแบบราชการ ไม่พับปลายขา หรือแบบขีมีผ้าเดียวกับเสื่อ
- (๔) รองเท้าหุ้มส้นชนิดผูกหรือชนิดยึดข้างสีน้ำตาล หรือสีดำ ประกอบด้วย
 ดุ้งเท้าสีเดียวกับรองเท้า ถ้าใช้กางเกงแบบขีมี ให้ใช้รองเท้าสูงสีน้ำตาลหรือสีดำ
- (๕) เข็มขัดทำด้วยหนังสีน้ำตาล กว้าง ๕ เซนติเมตร ใช้หัวทองเหลืองสี
 เหลี่ยมผืนผ้าชนิดหัวกลัด

ข้อ ๘ ให้มีเครื่องหมายเป็นรูปรัฐธรรมนุญประติษฐานบนพาน ๒ ชั้น ภายใต้
 พระมหามงกุฎประกอบด้วยรวงข้าวและดอกบัวตุ่มวงโอบอยู่เบื้องล่าง และมีอักษร
 “สมาชิคพัฒนาสภา” สีน้ำเงินแก้อยู่บนพื้นลงยาสีขาว วงโอบอยู่เบื้องล่างอีกชั้นหนึ่ง
 เครื่องหมายนี้ทำด้วยโลหะสร้างสีทอง ขนาดสูงวัดจากยอดพระมหามงกุฎลงมาสู่ข้าง
 ล่าง ๓.๕ เซนติเมตร ขนาดกว้างตรงกลาง ๒.๕ เซนติเมตรกับมีแพรแถบสีธงชาติ
 ขนาดกว้าง ๓ เซนติเมตร ยาว ๔.๕ เซนติเมตร ๒ ชั้นรองรับเครื่องหมายนี้ ประทับ
 ทอกเสื่อเบองขวาของเครื่องแบบทั้ง ๕ ชนิดตอนเหนือกระเป๋านพอสสมควร

ข้อ ๙ ให้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา จัดทำรูปเครื่องแบบ ตามข้อบังคับนี้
 ไว้ให้ดูเป็นตัวอย่าง

นายประทุม รมยานนท์ :
 เรื่องข้อบังคับเครื่องแต่งกายนี้ข้าพเจ้า
 เป็นกรรมาธิการด้วยคนหนึ่ง แต่ที่ข้าพ
 เจ้าพูดในฐานสมาชิก ข้าพเจ้าของ

ใจในเรื่องผ้าพันหมวก และลายกนก
 เป็นการสิ้นเปลืองมาก ต้องจัดหากันมา
 ต้องสิ้นทรัพย์มากมาย ผ้าพันหมวกข้าพ
 เจ้าอยากจะให้ใช้สีขาว เพราะถ้าจะเอาลาย

LIRT

กนกันอย่างสภาผู้แทนราษฎรแล้วเป็นการ
 สันเปลืองมากเหลือเกิน แต่อย่างไรก็ดี
 ขอบงคบนประธานพฤษภาสามารถที่จะ
 แก้ไขได้ ในยามนี้ควรเอารูปประหยัดไว้
 ก่อน เมื่อพ้นภาวะคับขันแล้วค่อยแก้ไขใหม่
 ให้สวยได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าไม่จำเป็นที่
 จะต้องประกาศใช้ข้อบังคับนี้โดยด่วนแล้ว
 ก็ควรให้ โอกาสแก่ สมาชิก แปร ญัตติ ได้
 ก่อนที่จะประกาศใช้ข้อบังคับ หากสมาน
 ไม่เห็นควร ก็จะเปิด โอกาส ให้แก่ สมาชิก
 เพื่อขอแปรญัตติได้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า
 ไม่เป็นการสมควรที่จะ ประกาศใช้ในสภา
 นี้

ประธานพฤษภา : ทงนแล้ว
 แต่สภา ขอให้สภาวินิจฉัย

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ : ข้าพ
 เจ้าคิดว่ากรรมวิธีการที่ไปร่าง ข้อบังคับ
 ขึ้นมา สำหรับให้ท่านประธานประกาศใช้
 นั้น ข้าพเจ้าคิดว่ากรรมวิธีการชุดนี้ได้คิด
 ในแง่ประหยัดที่สุดอยู่แล้ว และโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่ง คือคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติใน
 สภา นั้น กษอมที่จะมีเครื่องหมายหมอนทองที่
 กล่าวน ไม่น้อยกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์อยู่แล้ว
 ถ้าจะไปเป็นอย่างที่ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติ
 กล่าว เราทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ก็ต้องไป
 หากันมาเดียนมอยู่ราว ๆ ๗๐ ถึง ๘๐เปอร์

เซ็นต์แล้ว รวมทั้งท่านประธานด้วย ข้าพ
 เจ้าคิดว่ากรรมวิธีการที่เขียนมาตั้ง นี้ ก็โดย
 คำนึงถึงว่าพวกเรานี้ อย่างไร เอา อย่าง นั้น
 ก่อนท่านที่พูดเมื่อตะกน เอา ใหม่ หมค ทุก
 คน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ข้าพเจ้าคิดว่าอัน นั้น
 จะสันเปลืองมากกว่าเราจะเห็นกับพวก ๒๐
 เปอร์เซ็นต์หรือจะเห็นกับพวกเก่า ๘๐
 เปอร์เซ็นต์และถ้าหากได้พิจารณาถึง ประ
 โยชน์ ส่วน ใหญ่ แล้วท่าน คง จะ เห็น ด้วย
 และตามที่กรรมวิธีการทว่านข้าพเจ้าเห็น
 ชอบด้วยแล้วว่าควร เป็น อย่าง นั้น คือ ใช้
 ของเก่าที่เรามีอยู่ ของใหม่ นั้นหาซื้อ มาได้
 มากอีกมากและการหาของใหม่ย่อมหา ได้
 ไม่เป็นการพร้อมเพรียงกัน มีของเก่าจึง
 ใช้ของเก่าไปก่อนเถอะ

นายปพาพ บุญ—หลง ข้าพเจ้า
 ไม่ติด ใจอย่าง ที่ท่าน สมาชิกกรรมวิธีการ
 กล่าว ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประหยัดนั้น
 ไม่สำคัญ ข้าพเจ้าอยากจะทำถึงหลัก
 เกณฑ์เช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่
 ได้กล่าวมาแล้วว่า กรรมวิธีการเสนอเข้า
 มาสมาชิกก็ ไม่น่าจะพิจารณาถึงเรื่องการ
 แต่งตัวของตัวเองเป็นเรื่องสำคัญ แต่
 ความจริงนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญอยู่ เหมือน
 กัน ถ้าหากว่าจะได้มีโอกาสนับยงไว้ก่อน
 จนกว่าจะได้ พิจารณาครอบ คอบ ดี แล้ว
 ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะยับยงไว้ก่อน เอาร่าง

LIRT

พระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่รัฐบาลเสนอขึ้นมาว่าก่อนจะตีกว่ากระมัง ร่างข้อบังคับเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายไม่ใช่เป็นปัญหาว่ามีอยู่แล้วหรือไม่ หลักการจะรับตัวหรือไม่ในขณะนี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้เกียรติที่โตกล่าวมาเมื่อตะกีว่าในเครื่องแต่งตัวนั้น ควร ประหยัด หรือ ไม่ทุกคนก็ถือหลักการว่าสมาเจกไปเดี๋ยวนเดียวแล้วจะเอาเดี๋ยวนั้นเป็นการหนักไป ใน การที่เราไม่ทัน ได้อ่าน หรือ ได้ดู กัน เลย การที่ ออก ไป แล้ว แก่ นั้น มันดู กระไรอยู่ เพราะ เกี่ยวกับ เครื่อง แต่ง ตัว ของ เรา เอง จึงเสนอข้อที่ประชุมสภานี้ว่า ถ้าหากว่ามีการเลื่อนโดยให้มีการแปรญัตติได้ ก็จะเป็นการรงดงาม

นายประทุม รมยานนท์ : ก่อนที่จะตกลงว่าอย่างไรข้าพเจ้าขอค้านท่านสมาชิกแล้ว สึงหะคะเซนทร์ ที่บอกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์หมายความว่าอย่างไร สมาชิกพฤษภานี้ความจริงที่เดือมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่กี่คน ในชั้นเดิมที่เป็นสมาชิก นั้น โดย มากมี เครื่อง แบบ กัน อยู่ แล้ว ข้าราชการประจำก็มีเครื่องแบบอยู่แล้ว ปัญหาเรื่องนายทหารก็แต่งนายทหาร อย่างไรก็ดีเมื่อเราออกเครื่องแบบไปแล้ว ก็ต้องจัดหาใหม่ทั้งนั้นข้าพเจ้า

รับรองว่าสมาชิก พฤษภานี้ขึ้นมายุ่นมีเครื่องแบบแล้วนั้นไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ปัญหาในเรื่องตัวเลขนั้นไม่ใช่เรื่องที่จะพูดโลเลไป

ประธานพฤษภานี้ : เครื่องแบบทั้งหมดเหมือนกันถ้าสภาผู้แทน ราษฎร ที่แล้วมาเป็น แต่เพิ่ม อะไร นิด หน่อย เข้ามาเท่านั้น ฉะนั้นก็สุดแล้วแต่ที่ประชุม

นายเชียรไท อภิชาติบุตร : รู้สึกว่าเราเสียเวลากันมาก ใน เรื่อง เครื่อง แต่ง ตัวนี้ ข้าพเจ้าก็อยากสวยเหมือนกันเท่าที่ทำได้แล้วรู้สึก ว่า สมาชิก พฤษภานี้ส่วนมากก็พอใจแล้ว ถ้าเปลี่ยนไปอย่างโน้นอย่างนั้นแล้ว จะกลายเป็นเราไม่ใช่สมาชิกพฤษภานี้ไป

ประธานพฤษภานี้ : ยังมีใครคิดใจใหม่ หรือจะให้ลงมติ

นายประทุม รมยานนท์ : ขอให้ลงมติดีกว่าเป็นการรวบรัด เพราะเราไม่มีโอกาสจะพิจารณากัน

ประธานพฤษภานี้ : ท่านจะให้แก้เป็นอย่างไร

นายประทุม รมยานนท์ : ขอ ให้ โอกาส แก่ กรรมการ และ ให้ โอกาส แก่สมาชิกแก้กันบ้าง ไม่ใช่ว่ารวบรัดเอาเลยที่เดียว

ประธานพฤษภานี้ : ขอให้ เป็น รูปญัตติสักหน่อย ท่านหมายความว่ายัง

LIRT

ไม่พิจารณาในคราวนี้ หรือพิจารณาใน
คราวหน้าใช้ไหม

นายประทุม รมยานนท์ : ใช้

ประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่าง
นั้นขอให้เปิดเป็นญัตติขึ้นมา

นายประทุม รมยานนท์ : ขอ
มอบให้กรรมการไปพิจารณาอย่างแบบ
ข้อบังคับวุฒิสภา แล้วให้โอกาสแก่สมา
ชิกได้มีโอกาสแปรญัตติแปร กันว่าจะเอา
กันอย่างไรแน่ไม่ใช่ว่าเขาเดี๋ยวนี้ ข้าพเจ้า
เสนออย่างนั้น

มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : ข้าพเจ้าขอ
ความเห็นที่ประชุมว่าจะพิจารณาต่อไป
หรือจะรอ

นายแก้ว สิงหะเกษนทร์ : ข้าพ
เจ้ามีความคิดเห็นตรงกันข้ามกับท่านสมา
ชิกผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่ กฎหมายทุก ๆ
ฉบับที่ผ่านเข้ามาในสภานี้ มีใช้มีแต่
เรื่อง หมอน ทองหรือ เครื่องแบบ ของสมา
ชิกของสภานี้เท่านั้น มีมากกว่านี้ และ
ความสำคัญไม่ใช่ว่าอยู่ที่เครื่องแบบอย่าง
เดียว ข้าพเจ้าสงสัยกว่ากฎหมายทุก
ฉบับที่ผ่านไปแล้ว ผ่าน ด้วยวิธี อะไร และ
ในเรื่องนี้เป็นเรื่องนิตินัยเท่านั้น เพราะ

ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสภา นี้ไม่ควร จะรับ
ญัตติของท่านผู้นั้น ขอให้พิจารณาให้เสร็จ
สิ้นไปในวันนี้ กฎหมายสำคัญกว่านี้เรา
ผ่านไปได้ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
สมาชิกส่วนมากรับรอง

ประธานวุฒิสภา : เมื่อสมาชิก
ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรให้พิจารณา ให้เป็น
การเสร็จสิ้นไปก็จะได้พิจารณาต่อไป

เมื่อไม่มี ท่านผู้ใดแก้ไขอะไร แล้ว
วาระที่ ๒ ได้ผ่านไป ในวาระที่ ๓ ท่าน
ผู้ใดเห็นว่า จะประกาศ ข้อบังคับนี้ ให้เป็น
กฎหมายต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยโดยเอกฉันท์

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปร่าง
พระราชบัญญัติ ยาสูป(ฉบับที่ ๒)พ.ศ.
๒๔๘๘

นายวิจิตร ฤทธิตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยาสูป (ฉบับ
ที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๘ โดยมีหลักการว่าเพื่อ
แก้ไขมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติยา
สูบ พุทธศักราช ๒๔๘๖ และมีเหตุผลว่า
โดยที่รัฐบาลเห็นสมควรที่ผ่อนผันชาวไร่
ยาสูปให้ได้ปลูกยาสูบในเนื้อที่จำนวน ๑

LIRT

ไว้ โดยมีต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน เพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพ ของชาว ไร่ยาสูบ ที่ทำการปลูกสำหรับครอบครัว

เพื่อประกอบการพิจารณาของท่าน สมาชิก รัฐบาลขอข้แจ้งเพิ่มเติมว่าทงนี้ คือ ตามพระราชบัญญัติยาสูบ ฉบับปี พ.ศ. ๒๔๘๖ ตามมาตรา ๘ นั้น อนุญาต ไว้ให้ทำการเพาะปลูกยาสูบเพื่อประโยชน์ ในครัวเรือนของตน ไม่เกิน ๓๐๐ ต้น นั้น เมื่อได้คิดคำนวณถึงเนื้อที่ทำการ เพาะปลูกแล้ว ประมาณ ๑ งาน เนื่องจากได้มีสมาชิกสภาผู้แทนหลาย นายก็ได้ ร้องเรียนมาในเรื่องนี้ ประกอบกับรัฐบาล เห็นควรจะมีกรมผ่อนผันให้ ได้มีการปลูก ยาสูบนี้เพิ่มขึ้น จึงได้พิจารณาเห็นว่าให้ ปลูกได้ ในเนื้อที่จำนวนหนึ่งไร่จำนวน ๑ ไร่ นี้เท่ากับต้นยาสูบประมาณ ๑,๒๐๐ ต้นเท่าที่รัฐบาลเสนอร่างพระราช บัญญัติ

ฉบับนี้จะเป็นการช่วยเหลือผู้ที่ทำ การเกี่ยวกับ ไร่ยาสูบเพื่อที่จะเพาะ ประโยชน์สำหรับครอบครัวท่านนี้ ด้วยเหตุ ผลดังได้ชี้แจงมานี้หวังว่าท่าน สมาชิกทง หลายคงพอใจและคงจะได้รับร่างพระราช บัญญัตินี้ไว้พิจารณาด้วย

ประธานพฤษสภา : ไม่มีท่านผู้ใดทักท้วง ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับร่าง พระราช บัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยโดยเอกฉันท์ นายวิจิตร ลูกตานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอ เสนอให้พิจารณารวดเดียว

ประธานพฤษสภา : ไม่มีท่านผู้ใดทักท้วงถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

ไม่มีสมาชิกผู้ใดทักท้วง

รักษาการเลขาธิการพฤษสภา :

ร่าง

พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๘๘

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พุทธศักราช ๒๔๘๖
บางมาตรา

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๘๙

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พุทธศักราช
๒๔๘๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๗ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๒๖ มิให้ใช้
บังคับแก่ผู้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบในที่กินไม่เกิน ๑ ไร่ (๔๐๐ ตารางวา)”

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานพฤษสภา: ไม่มีท่านผู้
ใดทักท้วง เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ไต่ผ่าน ไปในวาระที่ ๒ ขอให้
พิจารณาในวาระที่ ๓ ต่อไป

ท่านผู้ใดเห็นว่าควร จะทำการ ส่ง
พระราชบัญญัตินี้ ออกไป ทำการ ประกาศ
ใช้เป็นกฎหมายต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเห็นด้วยโดยเอกฉันท์

ประธานพฤษสภา: ระเบียบ
วาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา
ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

นายเดือน บุญนาค: (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ): รัฐบาล

ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา
ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ.
๒๔๘๙ เคยมีหลักการว่าเพื่อให้มีกฎ-
หมายว่าด้วยวิธีการพิจารณาของ คณะ
ตุลาการรัฐธรรมนูญและมีเหตุผลว่า โดย
ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย
มาตรา ๘๙ บัญญัติ “ให้มีคณะตุลาการ
รัฐธรรมนูญ ประกอบด้วยบุคคลผู้ทรง
คุณวุฒิซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งขึ้นเป็นประธาน
ตุลาการ คนหนึ่ง และตุลาการ อื่นอีกสี่
คน ฯลฯ” จึงเป็นการสมควรที่จะต้อง

มีกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้นไว้สำหรับดำเนินการปฏิบัติในเรื่องนี้ต่อไป แต่ว่าวิธีพิจารณาของคณะตุลาการยังไม่ได้มีบัญญัติไว้ และเหตุนี้รัฐบาลจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา หวังว่าท่านสมาชิกแห่งพลมสภานี้คงจะพิจารณาด้วยดี

นายอรณ แสงสว่างวัฒนะ: ร่างพระราชบัญญัตินี้กล่าวถึงเรื่องตุลาการรัฐธรรมนูญ หากว่ามีปัญหาขึ้นว่าต้องส่งเรื่องมาให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณา และในมาตรา ๓ ปรากฏว่าเมื่อศาลใดได้รื้อการพิจารณาพิพากษาคดีใดไว้ชั่วคราว ฯลฯ และศาลก็ต้องส่งเรื่องนั้นมาให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณา หากว่าไม่ส่งมาคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ จะมีอำนาจเพียงใดหรือไม่ เพราะไม่ได้มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้ามีความสงสัยจึงขอให้ทางรัฐบาลชี้แจงด้วย

นายเคื่อน บุญภาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ): คือในรัฐธรรมนูญได้มีข้อความแบ่งไว้แล้วว่าในการที่ศาลจะใช้บทกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นว่าบทกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๘๗ ก็มีความขัด

แย้งหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ ให้ศาลรื้อการพิจารณาพิพากษาคดีนั้นไว้ชั่วคราวแล้วให้รายงานความเห็นเช่นนั้นตามทางการไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย เมื่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยแล้วให้แจ้งให้ศาลทราบ คำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้ถือเป็นเด็ดขาดและให้ศาลปฏิบัติตามนั้น เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องการตีความก็มีว่าเมื่อศาลเห็นว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๘๗ แล้ว ก็จะต้องส่งเรื่องนั้นมาให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณา คณะตุลาการรัฐธรรมนูญก็ต้องพิจารณาว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ แต่ในข้อที่ท่านสมาชิกกล่าวว่าหากมีปัญหาเกิดขึ้น ในข้อนี้ตามรัฐธรรมนูญไม่ได้บอกไว้เป็นความคิดเห็นของบุคคลซึ่งจะตีความในรัฐธรรมนูญนี้ และการพิจารณาเมื่อศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา เห็นว่าถ้าเป็นเรื่องที่ขัดกับรัฐธรรมนูญแล้วศาลก็ต้องส่งเรื่องนั้นมาให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

พล. ต. ประยูร ภมรมนตรี : สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะเป็นพระราช-

บัญญัติที่มีบทบังคับต่อเนื่อง มาจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘ และเกี่ยวกับว่าเราจะต้องมีกรเลือกตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญกันขึ้น เหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงเห็นว่าสำคัญ แต่เราก็คงจะมีเวลาพิจารณาพระราชบัญญัตินี้โดยรอบ คอบและถี่ถ้วนได้เพียง ๒-๓ ชั่วโมงเท่านั้น และข้าพเจ้าก็คิดว่าเราก็ควรจะ ได้พิจารณาซัก ให้ละเอียดต้องแก่จนได้ แม้ว่าวันนี้จะเป็นวันสุดท้ายแห่ง สมัย ประชุม นี้ก็ตาม และวันนี้เราก็จะพิจารณาพระราชบัญญัติกันมากฉบับแต่ที่สำคัญ ๆ เช่น พระราชบัญญัติตุลาการรัฐธรรมนูญข้าพเจ้าก็หวังว่าท่าน สมาชิกแห่งสภา นี้ คง จะพิจารณาด้วยดีเพื่อ ที่จะให้เกิดผลอย่างยิ่ง และข้าพเจ้า อยากจะ ขอเรียน ให้ทราบ ว่า พฤษภาทศมาสก็มีหน้าที่ย่อยเหลือเกิน และพระราชบัญญัติ นี้ก็ควร จะให้ โอกาส แก่ พฤษภา ได้พิจารณาโดยรอบคอบอีกชั้น หนึ่ง ในการที่จะให้ได้ผลบริบูรณ์ยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตดังนี้

ประธานพฤษภา: มีท่านผู้ใดจะตั้งข้อสังเกตอะไรอีกหรือไม่ ถ้าไม่มีท่านผู้ใด จะตั้งข้อสังเกต หรือ จะสงสัยอะไรอีก ข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุมวันนี้จួយ ท่านผู้ใดเห็นว่าควร จะรับหลักการแห่งร่างพระราช บัญญัติ นี้ไว้พิจารณาขอได้

ไปรตยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานพฤษภา: ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ไปรตยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานพฤษภา: เป็นอันว่าสมาชิกแห่งสภา นี้รับ หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไปแล้ว

นายเดอน บุญนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ): ความจริงที่ ท่าน สมาชิก ที่ตั้งข้อสังเกตว่าร่างพระราชบัญญัติเป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญและเป็นเรื่อง การตั้ง คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่อง การพิจารณาของคณะตุลาการ รัฐธรรมนูญว่าเมื่อศาลเห็นว่า บทกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ หรือมีข้อความขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ และวางวิธีการว่าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาเรื่องนั้น ๆ อย่างไร และ คณะตุลาการ รัฐธรรมนูญ จะต้องปฏิบัติอย่างไร เมื่อรวมความแล้วพระราชบัญญัติ นี้ก็เป็นพระราชบัญญัติ ทวางวิธีการของคณะตุลาการ รัฐธรรมนูญมากว่าที่ท่านสมาชิกเข้าใจ และถ้าจะพูดถึงความสำคัญทั่ว ๆ ไปของพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้ แล้ว ก็ไม่มี ความ สำคัญ อะไร มาก
มายนัก และรัฐบาล เห็นว่า ในโอกาส ต่อ
ไป เราก็คงจะมี ตสมัย ประชุม แล้ว ระยะเวลา
จนกว่า จะเปิด ตสมัย ประชุม ก็นาน อยู่ เราก็คง
คาดหมาย ไม่ได้ ว่าจะมี อะไร เกิดขึ้น หรือ
ไม่ จึง เห็นว่า เราควร จะมี กฎหมาย ว่าด้วย
วิธี พิจารณา ของ คณะตุลาการ รัฐธรรมนูญ
ไว้เสีย ก่อน รัฐบาล จึง ใคร่ จะ ขอ ร้อง
เรียน ให้ ท่าน สมาชิก แห่งสภา นี้ ได้ พิจารณา
รวด เต็ย ไปเลย และ ความจริง พระราช-
บัญญัติ นี้ ก่อน ที่ จะ ผ่าน มา ถึง สภานัก ได้ มี

การ ได้ เดียง กัน ทุก แ่ง ทุก มุม และ หา เหตุ ผล
ว่าจะ ตมควรรอ อย่างไร และได้ พิจารณา กัน มา
ด้วย เหตุ ด้วย ผล และ สาร สำคัญ ก็ อยู่
ที่ระเบียบ ปฏิบัติ ของ คณะตุลาการ รัฐ-
ธรรมนูญ เท่านั้น

ประชาชน พฤษภา : รัฐบาล ขอ
เสนอ ให้ พิจารณา รวด เต็ย ท่าน ผู้ใด จะ
ทัก ท้วง หรือ ไม่ ถ้า ไม่ มี ท่าน ผู้ใด ทัก ท้วง
ข้าพเจ้า ถือ ว่า ที่ ประชุม นี้ อนุมัติ ให้ พิจาร-
ณา รวด เต็ย ต่อ ไป ขอ ให้ เลขาธิการ อ่าน

รักษาการ เลขาธิการ พฤษภา :

**ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา
ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๘๕**

.....
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาของคณะ
ตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เมื่อศาลใดได้รอกการพิจารณาพิพากษาคดีใดไว้ชั่วคราวเพราะศาล
เห็นว่า บทบัญญัติของกฎหมายที่จะใช้บังคับแต่คดีต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๘๗
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล หรืออธิบดีแล้วแต่
กรณีรายงานความเห็น และส่งคำขอให้ตีความมายังปลัดกระทรวงยุติธรรมเพื่อเสนอ
ต่อไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญพร้อมด้วยเอกสารประกอบ ตาม

มาตรา ๔ รายงานความเห็น และคำขอให้ตีความซึ่งศาลส่ง มานั้นจะต้องระบุ
ข้อความเหล่านั้นโดยชัดแจ้ง

- (๑) ประเด็นโต้เถียงในคดีซึ่ง คติเป็นปัญหาในการใช้กฎหมายบังคับ
- (๒) บทกฎหมายซึ่งในความเห็นของศาลทำให้เกิดความสงสัยว่าต้องตีความ

บัญญัติ มาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 เมื่อได้รับรายงานความเห็นและคำขอขอให้ตีความ แล้วปลัดกระทรวงยุติธรรม
 จะต้องรับส่งรายงานความเห็นและคำขอขอให้ตีความนั้น ไปยังประธานตุลาการ
 รัฐธรรมนูญ

ถ้าตุลาการรัฐธรรมนูญ ประสงค์จะ ได้รับคำอธิบาย หรือชี้แจงเพิ่มเติม ตามแต่จะ
 เห็นสมควรจากศาลนั้น ๆ ก็ให้มีคำขอไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรมเพื่อดำเนินการตาม
 ความประสงค์ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๘๙ เมื่อ ประธาน ตุลาการ รัฐธรรมนูญ ได้รับ ความเห็น และ คำ ขอ ให้ ตี
 ความตามที่ปลัดกระทรวงยุติธรรมส่งไปแล้ว ให้ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญแจ้ง
 เรื่องพร้อมทั้งส่งสำเนาเกี่ยวกับรายงานความเห็นและคำขอให้ตีความไปยังตุลาการอื่นๆ
 ทุกคนและกำหนดวันนัดประชุมไปให้ทราบ

ถ้าตุลาการ รัฐธรรมนูญ คนใด ประารถนา จะขอตรวจดูเอกสาร ประกอบ เรื่อง ก็ให้
 ตรวจดูได้ ณ สำนักงานของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

ในการนัดประชุมครั้งแรกของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้กระทำภายใน ๑๕
 วัน นับแต่วันได้รับรายงานความเห็นและคำขอให้ตีความ

การกำหนดนัดประชุมครั้งต่อไปให้ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญกำหนดและแจ้ง
 วันนัดประชุม

มาตรา ๙๐ ตุลาการรัฐธรรมนูญต้องมาประชุมเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า ๘ นาย
 จึงจะเป็นองค์ประชุมพิจารณาได้

การประชุมพิจารณาวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญไม่เป็นการเปิดเผย

นายอรุณ แสงสว่างวัฒนะ : ประเทศไทย การพิจารณาที่บัญญัติไว้ว่า
 ในมาตรา ๘๖ วรรคที่ ๒ บอกว่า การ
 ประชุมพิจารณาวินิจฉัยของคณะตุลาการ
 รัฐธรรมนูญ ไม่เป็น การเปิดเผยการ พิจารณา
 นี้ก็เกี่ยวกับเป็น รัฐธรรมนูญของ
 ประเทศไทย การพิจารณาที่บัญญัติไว้ว่า
 ไม่เป็นการเปิดเผย ข้าพเจ้ามีความสงสัย
 ว่าจะทราบเหตุผลของรัฐบาลว่าทำไม
 จึงต้องบัญญัติไว้เช่นนี้

นายเตือน บุญนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ): ในบทบัญญัติวรรค ๒ ของมาตรา ๖ ที่บัญญัติไว้เช่นนั้น ก็เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่มีความตามตัวอักษร คือการที่ความตามตัวอักษร การที่ความตามตัวอักษรนั้นถึงแม้ว่าจะมีการโต้แย้งกันบ้าง แต่ก็เป็นการโต้แย้งกันบนโต๊ะกลมนั่นเอง คือหมายความว่าคณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญที่มาพิจารณานั้นต่างคนต่าง ก็มีบันทึก ของตัวมาเพื่อประ-

กอบการพิจารณา และการพิจารณาของคณะ กรรมการ ตุลาการ รัฐธรรมนูญ นั้น ไม่ใช่ เป็นการ พิจารณา คัดตาม โรงเรียน และการพิจารณาไม่ได้นั่งบัลลังก์พิจารณาแล้วก็เปิดให้ประชาชน ฟังได้อย่างที่ ทำ แต่เห็นว่าการพิจารณาของตุลาการ รัฐธรรมนูญไม่ควรจะให้ เป็น พลับปลิก และถ้าหากว่าทุกคนจะเข้าฟัง ได้แล้ว ก็เห็นว่าการ พิจารณา ของ คณะ ตุลาการ รัฐธรรมนูญจะไม่สะดวก

รักษาการเลขาธิการพฤฒสภา:

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเรื่องนั้น ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญหรือตุลาการรัฐธรรมนูญคนใด ซึ่งประธานตุลาการรัฐธรรมนูญได้มอบหมาย เมื่อร้องขอต่อเลขาธิการ รัฐสภาแล้ว มีสิทธิเข้าตรวจ รายงาน การ ประชุมหรือเอกสารใด ๆ อันเกี่ยวกับเรื่องการอภิปรายในสภาแต่ละสภาหรือของคณะกรรมการแต่ละสภาในการร่าง แก้ไขหรือตีความบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญได้

มาตรา ๘ ถ้าจำเป็น ในการพิจารณา วินิจฉัยกรณี คณะ ตุลาการ รัฐธรรมนูญ มีสิทธิเรียกทำให้การของคู่ความ และของพยานหรือสำนวนคดีมาพิจารณาได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญมีคำขอให้ไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรมเพื่อกำเนิ-

การ
มาตรา ๙ คณะ ตุลาการ รัฐธรรมนูญ จะ ต้อง ทำคำ วินิจฉัย ในกรณี ที่ส่งมาให้ พิจารณานั้น

ในการพิจารณา วินิจฉัยจะต้องมี คะแนน เสียงลงมติไม่ น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของ จำนวนตุลาการ รัฐธรรมนูญทั้งหมดจึงจะ ใช้บังคับได้

คำวินิจฉัยให้ทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่งมีความเห็นชอบด้วย

ตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่งมีความเห็นแย้งอาจ จะทำ ความเห็นแย้งไว้พร้อมด้วย เหตุผลในการที่ไม่เห็นด้วยก็ได้ ความเห็นแย้งนี้ให้เก็บรวมไว้ในสำนวนและให้ส่ง สำนาคความเห็นแย้งไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรม แต่มิให้แจ้งไปให้ศาลที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องนั้นทราบ

นายอรุณ แสงสว่างวัฒนะ : ตามมาตรา ๘ วรรค ๒ ที่กล่าวไว้ว่าในการ พิจารณา วินิจฉัย จะต้อง มีคะแนนเสียง ลงมติไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวน ตุลาการรัฐธรรมนูญทั้งหมดจึงจะใช้บังคับ ได้ และบทบัญญัติตามมาตรา ๖ ของร่าง พระราชบัญญัตินี้ก็ได้อำนาจไว้ว่า ตุลาการ รัฐธรรมนูญ ต้องมาประชุมเป็นจำ นวนไม่น้อยกว่า ๘ นาย จึงจะเป็นองค์ ประชุมพิจารณาได้ สมมติว่าในที่ประชุม ซึ่งมีจำนวน ๘ นาย นั้น ผลของการ พิจารณาวินิจฉัย ได้คะแนนเสียงไม่เกิน กว่า ๒ ใน ๓ แล้ว ผลของการพิจารณาวินิจ- ฉัยจะเป็นอย่างไร และถ้าบัญญัติไว้ดังนี้ก็ เป็นอันว่าผลที่ได้ นั้น จะ ใช้ บังคับ ไม่ได้ และตุลาการรัฐธรรมนูญลงความเห็นไม่ ได้ หรือว่าจะมีวิธีการอย่างใดหากว่าการ พิจารณาวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญ ได้คะแนนเสียงไม่ถึง ๒ ใน ๓ ของตุลา การรัฐธรรมนูญทั้งหมด แล้วเรื่องศาล

ส่งมานั้นจะยังผลอย่างไรของความกรุณา ชี้แจงด้วย

นายเตือนบุญนาค (รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ) : ในการ กำหนดองค์ ประชุมก็เพื่อที่จะ ทำการ พิจารณาให้เป็นไปโดยปกติ และตาม ธรรมดา องค์ประชุมก็ต้อง มีการ พิจารณาและ แลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกัน และกันและจำนวนที่บัญญัติไว้ว่าตุลาการ รัฐธรรมนูญ ต้องมา ประชุม ไม่น้อย กว่า ๘ นายจึงจะเป็นองค์ประชุมพิจารณา และถ้าเราจะถือเอาว่า ๒ ใน ๓ ของสมาชิก ที่มาประชุมคือ ๘ นายและเวลาลงมติ ถือเอา ๒ ใน ๓ คือ ๕ นายแล้วก็เห็น ว่าจะเป็นอย่างง่าย ๆ เกินไป โดยเหตุ นี้ที่กำหนดไว้ว่า ๒ ใน ๓ ของตุลาการ รัฐธรรมนูญทั้งหมดจึงเป็นการ ต้องแท้ แล้ว และเราจะต้องถือหลักว่าสภานี้เป็น สภานิติบัญญัติถ้ากฎหมายใดตกไปก่อนที่ สภา จะ พิจารณา แล้วเราจะ ให้ พระราช-

บัญญัตินั้นผ่านไปได้อย่างไร และเรื่อง การพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ นั้นเป็นการพิจารณาว่ากฎหมายนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่และการพิจารณาวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญนี้คงให้ เป็นไปโดยต้องแท้ ถ้าหากจะถือเอาว่า ๒ ใน ๓ ของ ตุลาการที่มาประชุม โดยไม่ถือเอา ๒ ใน ๓ ของตุลาการทั้งหมดก็จะทำให้เป็นการพิจารณาวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นไปโดยง่ายเกินไป

มาตรา ๔ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะต้องทำคำวินิจฉัยในกรณีที่ส่งมาให้พิจารณานั้น

ในการพิจารณา วินิจฉัย จะต้อง มีคะแนนเสียงลงมติ ไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนตุลาการรัฐธรรมนูญทั้งหมดจึงจะให้บังคับได้

คำวินิจฉัยให้ทำเป็น หนังสือและ ลงลายมือชื่อของ ตุลาการ รัฐธรรมนูญซึ่งมีความเห็นชอบด้วย

ตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่ง มีความเห็นแย้งอาจทำ ความเห็นแย้งพร้อมด้วยเหตุผล ในกรณีที่ไม่เห็นด้วยนั้นก็ได้ ความเห็นแย้งนี้ให้เก็บรวมไว้ในสำนวน และให้ส่งสำเนาความเห็นแย้งไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรม แต่ให้แจ้งไปให้ศาลที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นทราบ

พระนิติการณประสม : ข้าพเจ้า มีความสงสัยในวรรคสุดท้ายคือเรื่องความเห็นแย้ง โดยปกติแล้วคำวินิจฉัยของคณะตุลาการนั้นถือว่าเป็นคำวินิจฉัยที่สิ้นสุดและตามธรรมเนียมการของศาลก็คือว่าแม้แต่ศาลสูงที่มี ความเห็น แยกกับศาล

สภาผู้แทนและรัฐสภามาประชุมกัน ๒๐๐ ถึง ๓๐๐ คนและพิจารณากันด้วยความรอบคอบ แต่การพิจารณาว่ากฎหมายนั้นจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่โดยให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญเพียงจำนวนเล็กน้อยและให้พิจารณากันไปโดยง่าย ๆ แล้วก็เห็นว่า ไม่เป็นการสมควร จึงได้บัญญัติไว้ว่า ๒ ใน ๓ ของตุลาการรัฐธรรมนูญทั้งหมด

รักษาการเลขาธิการพฤษสภา :

สูงก็ต้องส่งความเห็นแย้งนั้นไปให้ศาลล่าง ทราบ ด้วย แต่ในกรณีนี้ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่าเหตุใดจึงได้บัญญัติไว้ใน การที่ไม่ให้ส่งความเห็นแย้งนั้นไปให้แก่ศาลที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นทราบ เป็นแต่

LIRT

าส่งไปให้ ปลัดกระทรวงยุติธรรมทราบ
เท่านั้นและ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ในบท
บัญญัตินี้ก็เป็นที่เห็นแต่เพียงคนกลาง ที่ส่งเรื่อง
ผ่านมาเท่านั้นหากว่าจะไม่ ส่งความเห็น
แย้งไปยังศาลที่เกี่ยวข้อง ทราบก็ไม่น่าที่
จะส่งไปเสียเลยและถ้าหากว่าจะส่งไปให้
ปลัดกระทรวงยุติธรรมทราบก็น่าจะส่งไป
ให้ศาลที่เกี่ยวข้องทราบด้วย เพื่อเป็นการ
ยุติธรรมในการ ที่จะ ตัดความและการ วินิจ
ฉัยในกรณีนี้ที่ส่งมานั้น และสำหรับข้อนี้
รัฐบาลมีความเห็น อย่างไร ขอได้ โปรด
อธิบายให้เหตุผลด้วย

นายเดอน บุนนาค (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ในที่การ
ให้ส่งความเห็นแย้งไปยังปลัดกระทรวงยุติ
ธรรมและไม่ให้แจ้งไปให้ศาลที่เกี่ยวข้อง
ในเรื่องนั้นทราบอาจจะ เป็นข้อที่ว่าความ
เห็นแย้งนั้น ๆ ถ้าจะส่งไปให้ศาลที่เกี่ยวข้อง
นั้นทราบแล้วก็อาจจะ เป็นข้อความที่คล้าย ๆ
กันว่าเป็นการแพร่หลายเกินกว่าสมควร ทำ
ให้การตีความของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ
ไม่เป็นที่เด็ดขาด เรื่องนี้ได้มีการได้

มาตรา ๑๐ คำวินิจฉัยของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะ ต้องแสดง ว่าศาลใดได้
รายงานความเห็นและขอให้ตีความตลอด ทั้งรายละเอียดแห่งกรณี และคำขอ ให้ตีความ
ที่ศาลใดระบุนาม

เตียง กัน มากใน คณะ กรรมการ กฤษฎีกา
และหากว่าจะมีการโต้แย้งก็ให้เก็บรวมไว้
ในสำนวนและให้ส่งสำเนา ความเห็นแย้ง
ไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรมเท่านั้น ส่วน
ทางศาลนั้นมีหน้าที่ ปฏิบัติก็ควรจะปฏิบัติ
ไปในทางที่คณะตุลาการรัฐธรรมนูญได้ตี
ความมาโดยเสียง ๒ ใน ๓ ดังกล่าวแล้ว
และการที่ให้ส่งสำเนาความเห็นแย้งไปให้
ปลัดกระทรวงยุติธรรมก็เนื่องจากว่าปลัด
กระทรวงยุติธรรมก็เป็นสำนักงานของคณะ
ตุลาการรัฐธรรมนูญด้วย และนอกจากนี้
แล้วถ้าวินิจฉัย ตามตัวบทและไม่ต้องด้วย
ความประสงค์ของทางรัฐสภา รัฐสภาที่คง
จะมีทาง ทราบ ได้จากปลัดกระทรวงยุติ
ธรรมคืออาศัยทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมและเมื่อ ไม่ถูกจุดประ สงค์ ทาง
รัฐสภาอาจจะ มีทางแก้ไขคือร่างกฎหมาย
ขึ้นใหม่ก็ได้เรื่องจะเป็นไปทำนองนี้ ที่ไม่
แจ้ง ให้ศาล ทราบ และที่ส่ง ไปเพียง ปลัด
กระทรวงยุติธรรม ก็อาจ จะมี เหตุผลตั้งที่
ข้าพเจ้าได้เรียน มาแล้ว

รักษาการเลขาธิการพฤษสภา :

ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญตีความว่าบทบัญญัติกฎหมายที่อ้างมานั้น มีข้อความ
แย้งหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ และเหตุใดจึงมีความเห็นเช่นนั้น ห้ามมิให้วินิจฉัย
โดยแจ้งว่าบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญขัดแย้งอยู่แล้วไม่ต้องตีความ

มาตรา ๑๑ ให้ประธานตุลาการรัฐธรรมนูญส่งสำเนาคำวินิจฉัยของคณะตุลา
การรัฐธรรมนูญไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อส่งต่อไปยังผู้พิพากษา หัวหน้าศาล-
หรืออธิบดีแล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้

นายถวิล อุดล : ความจริงข้า-
พเจ้าน่าจะได้ทักท้วงพระราชบัญญัตินี้เสีย
ตั้งแต่ก่อนรับหลักการแล้ว แต่เพราะเหตุ
ว่าข้าพเจ้าจำตัวบทกฎหมายในรัฐธรร-
มนูญไม่ได้จึงขอถือ โอกาสทักท้วงรัฐบาล
ก่อนที่จะผ่านไปถึงวาระที่ ๓ กฎหมาย
ฉบับนี้จะไม่ผ่านสภานี้ไปหากว่า ไม่มีคณะ
ตุลาการรัฐธรรมนูญ หากว่าไม่มีคณะตุ
ลาการรัฐธรรมนูญดังกล่าวแล้วผลแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ก็ไม่มีประโยชน์อะไรถึง
แม้ว่าจะประกาศออกไปเป็นกฎหมายแล้ว
ก็ตาม ตามเหตุผลของพระราชบัญญัตินี้
บอกว่า ให้มีคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ-
ประกอบด้วยบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐ-
บาลแต่งตั้งขึ้นเป็น ประธานตุลาการคน
หนึ่งและตุลาการอีกสี่สิบสี่คน... ฯลฯ... ข้า-
พเจ้ามีความเห็นว่ารัฐบาลไม่มีอำนาจจะ-

ไรที่จะตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ การ
ตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น จะตั้งขึ้น
ได้ก็โดยรัฐสภา และวันนั้นก็เป็นวันสุก
ท้ายแห่งสมัยประชุมแล้วและดูเหมือนเรา
ก็จะไม่มีการประชุมกันอีกจนกว่าจะถึง
สมัยประชุมคราวหน้า จึงทำให้ข้าพเจ้า
สงสัยว่าในระหว่างที่ไม่มีการประชุมรัฐ-
สภาและรัฐบาลไม่มีอำนาจที่จะตั้งคณะตุ
ลาการรัฐธรรมนูญได้ แล้วเราจะออกกฎ
หมายฉบับนี้ไปโดยไม่มีคณะตุลาการรัฐ-
ธรรมนูญแล้วเราจะมี ประโยชน์อะไร
และรัฐบาลมีความประสงค์อะไรที่จะออก
กฎหมายนี้ไปโดยไม่มีคณะตุลาการรัฐ-
ธรรมนูญ

นายเดอน บุนนาค (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ตามที่
ท่านสมาชิกกล่าวมานั้นก็เป็นกรณที่ต้อง

แล้ว เพราะมาตรา ๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า คณะตุลาการรัฐธรรมนูญประกอบด้วยบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐสภาแต่งตั้งขึ้น... ฯลฯ... เพราะฉะนั้นการที่เขียนมา ในเหตุผลนั้นก็เป็นการเขียนว่ารัฐบาลแต่ที่จริงก็เป็นรัฐบาลตามที่ท่านกล่าวแล้ว ส่วนที่ว่าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญทางรัฐสภายังมิได้พิจารณาแต่งตั้งนั้น จริงอยู่วันนี้ก็เป็นวันสุดท้ายแห่งสมัยประชุมนี้แล้ว และการแต่งตั้งซึ่งเราจะแต่งตั้งในวันนี้คงจะเป็นไปไม่ได้ ในข้อนี้จะต้องมีการประชุมร่วมระหว่างสภาผู้แทน กับพหุสภาเป็นรัฐสภาเพื่อพิจารณาถึง คณะตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้น และร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ก็เป็นวิธีการ พิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเท่านั้นและเป็นเรื่องที่จะจัดระเบียบของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และรัฐบาลถือว่าเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องออกกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ แต่ส่วนการตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญนั้นก็เป็นที่ของรัฐบาลและรัฐบาลก็ตามหน้าที่การที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่ว่า

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ส่วนการดำเนินการตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญนั้นก็เป็นที่ของรัฐบาลที่จะดำเนินการตั้งขึ้น และข้าพเจ้าคิดว่าเป็นปัญหาคนละเรื่องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายถวิล อุดล : ข้าพเจ้ายิ่งสงสัยอีกว่าหากว่าสภานี้จะให้ประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้เพราะจะปิดสมัยประชุมวันนี้แล้ว ผลที่จะได้จากกฎหมายจะมีหรือไม่ หากเราประกาศออกใช้เป็นกฎหมายแล้ว และถ้าหากว่ามีกรณีเกิดขึ้นศาลก็ต้องส่งเรื่องมาให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อส่งเรื่องมาแล้วคณะตุลาการรัฐธรรมนูญไม่มีเพราะยังไม่ได้แต่งตั้งขึ้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าถ้าเช่นนั้นความจำเป็นในการที่เราจะออกกฎหมายฉบับนี้ไปก็ไม่มี และเมื่อไม่มีความจำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายนี้ไปแล้วตามความคิดเห็นของข้าพเจ้าโดยเฉพาะก็เห็นว่าควร จะ ระวังร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ก่อน และยังไม่ประกาศใช้ ในระหว่างปิดสมัยประชุมคราวนี้รอเอาไว้สมัยประชุมหน้าจึงจะประกาศออกใช้ จริงอยู่แม้ว่ารัฐบาลจะรับว่าการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อทำตาม

LIRT

หน้าที่ของรัฐบาลและให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญก็ตาม และข้าพเจ้ามีความคิดขณะนั้นว่าร่างพระราชบัญญัติที่เราควรจะรอเอาไว้พิจารณาวาระที่ ๓ เอาเมื่อเปิดสมัยประชุมคราวหน้าเอาไว้เมื่อเราถึงคณะตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้นเสียก่อน

นายไต้ ปานิกบุตร : ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก และเมื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแล้ว ตามมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๔ ได้บัญญัติไว้ว่าวุฒิสภานี้จะเห็นด้วยหรือไม่จะแก้ไขหรือไม่ ข้าพเจ้าคิดว่าเราทำได้เท่านี้ การที่จะละเว้นไว้อย่างที่ท่านสมาชิกกล่าวมานั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะทำไปไม่ได้ และข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งที่เราจะยังไม่ให้กฎหมายนั้นผ่านไปเราจะทำได้ก็โดยมีมติของสภานี้ว่าไม่เห็นชอบด้วยและร่างพระราชบัญญัตินั้นจะต้องส่งกลับไปสภาล่างอีกตามรัฐธรรมนูญ หรือไม่เราก็มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรืออีกที่หนึ่งก็คือไม่รับหลักการเสียทีเดียวจึงจะทำได้ ขอพูดกลาง ๆ สักหน่อยเพราะหน้าที่ของเรามีเพียงเท่านี้

นายเดอน บุนนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ขอประทานขานขานสักเล็กน้อย คือในเรื่องที่จะ

สมการจะประกาศออกใช้ในสมัยประชุมนี้หรือจะรอเอาไว้จนถึงสมัยประชุมหน้า ปัญหาอันนี้ข้าพเจ้าคิดว่าเราควรจะออกกฎหมายนี้ไปก่อนจะเป็นการดีกว่า สมมติว่าเมื่อประกาศใช้กฎหมายนี้ไปแล้วหากมีเรื่องเกิดขึ้นในที่ที่ทันใดในกรณีที่จะต้องตีความตามรัฐธรรมนูญ เราก็อาจจะเรียกสมัยประชุมรัฐสภาได้ทันทีเพื่อตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้น และเมื่อเราตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้นแล้วก็มีกฎหมายว่าด้วยการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญพร้อมทีเดียว และการดำเนินการพิจารณาเราก็จะได้ดำเนินการไปโดยทันที และเมื่อประกาศใช้ออกไปแล้วผลเสียหากไม่น่าจะมีอะไร และผลที่ได้เมื่อเกิดมีกรณีดังกล่าวแล้วก็จะทำให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญได้พิจารณาโดยรวดเร็วเพราะมีพระราชบัญญัติของการพิจารณาอยู่แล้ว ข้าพเจ้าจึงมีความคิดว่าถ้าวุฒิสภาจะผ่านกฎหมายนี้ไปแล้วผลที่จะได้ก็มีอยู่บ้างเหมือนกัน

พระนิติการณประสม : ตามที่รัฐบาลแถลงมานั้นข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่าอาจจะเป็นไปได้เช่นนั้นเหมือนกัน แต่หากว่าเมื่อเราออกกฎหมายฉบับนี้ไปและเรายังไม่มีคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

LIRT

บุญ คือเรายังไม่ได้ตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้นหากว่าจะมีเรื่องเกิดขึ้น ก็อาจจะเกิดความลำบากได้ เพราะว่าตามมาตรา ๕ ในวรรค ๓ ได้บัญญัติไว้ว่าในการนัดประชุมครั้งแรก ของคณะ ตุลาการรัฐธรรมนูญให้กระทำภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน ความเห็น และคำขอให้ตีความ หมายความว่าเมื่อเกิดเรื่องแล้วคณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะต้องมีขึ้นแล้ว และจะต้องนัดประชุมกันภายใน ๑๕ วันตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าหากนัดประชุมไม่ได้ภายใน ๑๕ วันก็แปลว่าผิดบทบัญญัติตามมาตรา ๕ วรรค ๓ ของพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งหากว่าถ้าเราจะระงับ กฎหมายนี้ไว้ โดยยังไม่ประกาศใช้ฉัน กว่าเราจะ ได้ตั้งคณะ ตุลาการ รัฐธรรมนูญ และเมื่อเรายังไม่ออกกฎหมายฉบับนี้ไปหากมีกรณี เกิดขึ้น เมื่อตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญแล้ว คณะตุลาการรัฐธรรมนูญอาจจะทำการพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่งได้เพราะไม่มีอะไร มาผูกมัด คณะ ตุลาการ รัฐธรรมนูญว่าจะต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้

นายบรรจง ศรีจรูญ : ปัญหาเรื่องนี้หาได้อยู่แต่เฉพาะที่ว่าเราควร จะ

ออกกฎหมายนี้ไปหรือไม่ และปัญหายังมีอีกว่าตัวอักษรในเหตุผลของ พระราชบัญญัติฉบับนี้ และรัฐบาล ก็ยอมรับว่าทำมาผิดในเหตุผลนั้นก็ควรจะได้แก้ไขว่ารัฐบาลเป็นรัฐสภา เพราะตามรัฐธรรมนูญ รัฐสภาเป็นผู้ตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ แต่ในการแก้ไขตัวหนังสือเพียงตัวเดียว ในเหตุผลนี้เราจะต้องถือว่าเป็นการแก้ไขตัวบทหรือเปล่า ถ้าหากถือว่าเป็นการแก้ไขตัวบทแล้วก็ต้องส่งร่างนี้กลับไปยังสภาล่างอีก แต่รัฐบาลก็ยอมรับว่าทำมาผิดที่ถูกต้องก็ต้องเป็นรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ และข้าพเจ้าเห็นว่า การแก้ไขตัวหนังสือในเหตุผลเพียง นิดเดียวเท่านั้นถือเป็นการแก้ไขตัวบทด้วยหรือไม่ ถ้าถือก็แน่นอนว่าเราจะต้องส่งกลับไปสภาล่างอีก

นายเตือน บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านเลขาธิการพฤฒสภา ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ในการ พิมพ์เหตุผล นั้น เป็นการพิมพ์ผิดมาจากสภาผู้แทนคือ ในตัวร่างเป็นรัฐสภา ข้าพเจ้าจึงขอแจ้งให้สมาชิกได้เข้าใจ ส่วนในปัญหาที่ท่านสมาชิกขี้ใจว่าเมื่อประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ไปแล้วเมื่อมีกรณี เกิดขึ้นคณะตุลาการรัฐธรรมนูญจะปฏิบัติไม่ได้ตามมาตรา ๕

LIRT

พรรค ๓ ก็เมื่อเรายังไม่มีคณะตุลาการ และยังไม่มีการประชุมภายใน ๑๕ วัน นั้นเราก็ยังประชุมไม่ได้ด้วยเอง แต่ถ้าหากว่า เมื่อรัฐสภาได้ตั้งขึ้นแล้วกำหนดว่าใครเป็นประธานและตุลาการอย่างไรก็อาจจะประชุมได้ภายในระยะเวลา ๑๕ วัน และ ๑๕ วันนั้นเราจะนับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานก็ต่อเมื่อเรามีคณะตุลาการรัฐธรรมนูญแล้ว แต่ถ้าเรายังไม่มีเราก็ไม่นับแต่วันที่เรามีคณะตุลาการรัฐธรรมนูญสำหรับการเรียกประชุมครั้งแรกนั้นข้าพเจ้าคิดว่าไม่ขัดเลยในการที่จะประกาศใช้กฎหมายนี้

ประธานพฤษภา : ก่อนที่จะอภิปรายกันต่อไป ข้าพเจ้า ขอ โทษ ด้วย เพราะเจ้าหน้าที่ได้พิมพ์ข้อความในเหตุผลมาคลาดเคลื่อน ซึ่งที่ถูกต้องเป็นรัฐสภาแต่พิมพ์ มาเป็นรัฐบาลจึงขอให้แก้เหตุผลนี้ก่อน

นายเชยรไท อภิชาติบุตร : บัญญัติว่าหากเราจะผ่าน ร่างพระราชบัญญัตินี้ไปแล้วอาจจะเกิดความไม่สะดวก เพราะเรายังไม่มีคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ขออนุญาตข้าพเจ้าเห็นว่าถึงแม้เราจะออกพระราชบัญญัตินี้ไปแล้วผลเสียก็จะ ไม่มีแต่อย่างใดเลย และถ้าหากว่ามีเรื่องเกิดขึ้น

แล้วเราก็อาจจะเรียกประชุม รัฐสภาเพื่อตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญได้ และถ้าหากว่ามีเรื่องเกิดขึ้นแล้วก็จะตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ กว่าจะตั้งและวางวิธีการพิจารณาได้ก็อาจจะเป็นการชักช้า เพราะฉะนั้นถ้าเราจะผ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ไปก่อนก็เห็นว่าเป็นการสมควรแล้ว

ประธานพฤษภา : มีท่านผู้ใดจะให้เหตุผลอะไรอีกหรือไม่

นายถวิล อุดล : ความจริงที่ข้าพเจ้าทักท้วงเรื่องนั้นขึ้นมาก็เพราะเหตุว่า เราไม่ควรออกกฎหมายใด ๆ ทั้ง ๆ ที่กฎหมายนั้นเมื่อออกไปแล้วก็ไม่เป็นผลที่จะใช้บังคับได้ แต่อย่างไรก็ดีในเมื่อรัฐบาลและรัฐสภามีความเห็นที่ผ่านกฎหมายฉบับนี้ ก็อาจจะมึะไรมากมายนัก และหากว่าสภานี้จะรอเอากฎหมายฉบับนี้ไปพิจารณาวาระที่ ๓ ในสมัยหน้า ข้าพเจ้าก็คิดว่าไม่เป็น การ ผิดรัฐธรรมนูญ เพราะเหตุว่าได้พิจารณาภายใน กำหนด ๓ เดือน นับแต่ส่งมาจากสภาล่าง แต่เรายัง พิจารณา ไม่เสร็จ เพราะจะต้องรอเอาไว้สมัยประชุมหน้า เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า การพิจารณา วาระที่ ๓ ในสมัยประชุม คราว หน้า นั้น ไม่เป็นการ

LIRT

ผิดรัฐธรรมนูญ แต่ถ้ามหาวิทยาลัยให้ ออกกฎหมายฉบับนี้ไปทั้ง ๆ ที่เรายังไม่มี คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าก็ไม่ ตัดใจอะไรเหมือนกัน

นายปพาพ บุญ-หลง : ข้าพ- เจ้าคิดว่าไม่มีปัญหาอะไรเมื่อออกพระราช- บัญญัตินี้ไปแล้ว และถ้าหากว่ามีเรื่อง คำว่าที่เราจะต้องเรียกประชุมรัฐสภาเราก็ เรียกประชุมได้ทันที แต่เนื่องจากการ โต้เถียงว่าถ้าออกกฎหมายฉบับนี้ ไปแล้ว จะไม่มีผลประโยชน์และอาจจะมีข้อห่วง ข้าพเจ้าเองก็คิดว่าไม่มีข้อห่วงแน่ และเรา ก็ได้พูดกันมานานข้าพเจ้าจึงคิดว่าให้ท่าน ประธานพิจารณาลงมติเสียที

ประธานพฤษสภา : ข้าพเจ้าใคร จะ ขอความเห็นที่ ประชุมนี้ สักเล็กน้อย ตามที่ท่านเสนอว่าเราจะรอไว้พิจารณาใน สมัยหน้าแต่มีกำหนดว่าเราจะทำได้เฉพาะ วันประชุมไม่ใช่ว่าไม่มีการประชุม แต่ สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ท่านฝ่าย รัฐบาลก็มีผู้สนับสนุนว่าถ้า ประกาศ ออก ไปแล้ว ถ้าเกิดมีกรณีที่จะต้องเรียกประ- ชุมรัฐสภาเพื่อตั้งคณะตุลาการรัฐธรรม- นูญเราก็อาจจะทำได้ ข้าพเจ้าจึงขอความเห็นที่ท่านผู้ใดควรจะให้เสร็จสิ้น ไปเสีย วันนี้

มีสมาชิกยกมือเห็นด้วย

นายชานพฤษสภา : ท่านผู้ใด เห็นว่าควรจะเอาไปพิจารณาในสมัยประ- ชุมคราวหน้า

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานพฤษสภา : เป็นอันว่า ที่ประชุมนี้ให้พิจารณาวาระ ๓ เพื่อให้ เสร็จสิ้นไปในวันนี้ และต่อไปนี้จะให้พิ- จารณาวาระที่๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าควร จะ ส่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้ไปประกาศ ใช้เป็น กฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใด เห็นว่าไม่ควรจะนำร่างพระราชบัญญัตินี้ ประกาศออกใช้เป็นกฎหมาย ขอได้โปรด ยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานพฤษสภา : เป็นอันว่า ที่ประชุมนี้เห็นควรที่จะส่งร่าง พระราช- บัญญัตินี้ไปประกาศใช้เป็น กฎหมายได้ ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี

ประธานพฤษสภา : ต่อไปนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติการประมง

นายจรูญ สิบแสง (รัฐมนตรีว่า การกระทรวงเกษตรธิการ) รัฐบาล ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการ ประ มง โดยมีหลักการว่า ทำการประมวลปรับ ปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมงและ อากร

ค่าน้ำ และมีเหตุผลว่า เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการประมงและอากรค่าน้ำที่ใช้ อยู่ในเวลานี้เป็นกฎหมายเก่าซึ่ง ได้ประกาศใช้มาตั้งแต่ ร.ศ. ๒๒๐ หรือ พ.ศ. ๒๔๔๕ แม้จะได้แก้ไขเพิ่มเติมหลายคราวก็ดี แต่บทบัญญัติส่วนใหญ่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย และกระจัดกระจายกันอยู่ไม่สะดวกแก่การปฏิบัติ ของราษฎรและการบริหารของเจ้าหน้าที่ทางอัครอากรที่เรียกก็ไม่เหมาะสม และยังขาดบทบัญญัติในการคุ้มครองรักษาที่จับสัตว์น้ำ เป็นเหตุทำให้ที่จับสัตว์น้ำเสื่อมโทรม ทรุดโทรม และปริมาณสัตว์น้ำก็ลดน้อยถอยลง ประกอบด้วยรัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมการประมง จึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องประมวลปรับปรุงกฎหมายเรื่องนี้ให้เหมาะสมกับกาลสมัยในร่างพระราชบัญญัตินี้เราจะเห็นได้ว่า เราได้เปลี่ยนชื่อร่างพระราชบัญญัติการประมง ซึ่งเดิมนั้น ใช้ว่าร่างพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ในพระราชบัญญัติกระทรวงเกษตรราชการเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัติ แต่เดิมนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการรักษาด้วยกัน ในพระราชบัญญัติครั้งนั้น บางฝ่ายกระทรวงการคลังก็มีหน้าที่เกี่ยวกับอากรค่าน้ำ และกระทรวงเกษตรราชการ มีหน้าที่

ที่เกี่ยวกับการรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ บำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำแต่โดยที่นโยบาย กระทรวงการคลังนั้นประสงค์มุ่งที่จะเก็บรายได้เป็นส่วนใหญ่และทาง กระทรวงเกษตรราชการนั้นมุ่งที่จะส่งเสริมอาชีพการประมงและรักษาพันธุ์สัตว์น้ำให้มี ทำให้มีสัตว์น้ำสำหรับราษฎรรับบริโภคได้ตลอดไป การขัดกัน ในทางนโยบายนั้นจึงเป็นการ ไม่สะดวกแก่การปฏิบัติให้เป็นผลดีแก่นโยบาย การส่งเสริมอาชีพการประมงและรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ เพราะเมื่อกระทรวงหนึ่งมุ่งหวังให้ได้อากรค่าน้ำหรือรายได้มากก็มีได้คำนึงถึงพันธุ์ปลาที่จะสูญเสียไป เป็นเหตุให้ราษฎรเดือดร้อนในทางที่ไม่มีพันธุ์สัตว์น้ำบริโภคได้มากเท่าที่ควร รัฐบาลจึงได้เปลี่ยนนโยบายให้กระทรวงเกษตรราชการเป็นผู้ควบคุมนโยบาย ส่วนในเรื่องการเก็บอากรค่าน้ำซึ่งแต่เดิมให้ การผูกขาดนั้นทางรัฐบาลได้มีนโยบายที่จะยุบเสียทั้งหมดยกเว้นแต่ในที่ซึ่งเป็นที่ไกล หรือยากแก่การควบคุมซึ่งก็ไม่ใช่การเดือดร้อนแก่ราษฎรในการจับสัตว์น้ำมาบริโภค เราจึงไม่มีการควบคุมแต่บางแห่ง แต่สำหรับจังหวัดที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับเป็นอยู่ชาวอันนา ก็ได้ประกาศยกเลิกการประมงผูกขาดจับสัตว์น้ำเสียแล้วทั้งนี้ ก็เป็นการ

เบ็ดลัทธิแล้วแก่ราษฎรและชาวนาทั่วไปที่จะจับสัตว์น้ำมาบริโภคได้โดยไม่มีภาระผูกขาดไทยเอกชน นอกจากนี้เรายังได้ผ่อนผันให้ราษฎรได้รับความสะดวก ในการที่จะจับสัตว์น้ำมาบริโภคอีกด้วย และนโยบายในการที่เขียนไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อที่จะส่งอาชีพทางการ ประมง เพื่อประโยชน์ของคนไทยเพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงหวังว่า พหุผลสถานคงจะพิจารณาว่าหลักการด้วยดี

พล.ต.ประยูร ภมรมนตรี: สำหรั้งร่างพระราชบัญญัตินี้ ทางสภา ก็คงจะยินดีรับด้วยกัน เพราะว่าเลิกการผูกขาดอากรค่าน้ำ และนำพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำในสมัยต่าง ๆ รวม ๘ ฉบับมา ประมวลเข้าโดยปรับปรุงให้เหมาะสม แต่ข้าพเจ้ามีข้อข้องใจข้อหนึ่งคือ ตรงที่เก็บเงินอากรประเภทต่าง ๆ จากเครื่องมือต่าง ๆ ซึ่งข้าพเจ้าอยากใคร่ถามรัฐบาลว่า อากรที่เก็บใหม่มีการเพิ่มลดประการใด ขอรัฐบาลได้ชี้แจงด้วย

นายจรูญ สืบแสง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์): ข้าพเจ้าขอโทษที่ข้าพเจ้าไม่ได้เอาอัตราเก่ามาเปรียบเทียบกับอัตราใหม่ และไม่ได้เอาบัญญัติอัตราเก่ามา แต่ว่าเราได้เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย เพื่อความเหมาะสมกับ

สถานการณ์ในปัจจุบัน แต่ว่าถ้าในกาลต่อไป เมื่อมีความจำเป็นจะต้องลดอัตราค่าธรรมเนียมและอัตราค่าอากรตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติแล้ว รัฐบาลก็จะได้พิจารณาลดลงให้ แต่อย่างไรก็ตามในร่างพระราชบัญญัติที่มีมาตราหนึ่ง คือ ในมาตรา ๓๘ ได้มีบัญญัติไว้ว่า โดยอนุมัติรัฐมนตรีให้ คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจยกเว้น งด หรือคืนอากรค่าประทานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ให้บางส่วนหรือทั้งหมดตามแต่จะเห็นสมควร ทั้งนี้ เนื่องจากเราได้พิจารณาถึงความเดือดร้อนของราษฎรผู้ยากจน ถ้าเก็บไม่เลือกหน้าแล้วก็จะเห็นได้ว่าเป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎร เช่นราษฎรผู้ยากจน ไม่มีจะเสียค่าธรรมเนียมหรือค่าอากรค่าน้ำตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ก็เป็นการลำบากแก่ราษฎร จึงได้บัญญัติไว้ในร่างนี้ว่า คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจยกเว้น งด หรือเก็บมาแล้วก็คืนให้ได้

นายมังกร เลาห์เรณู: ข้าพเจ้าเพิ่งได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อตอนเช้าวันนี้เอง พิจารณาไม่ได้ว่าควรจะรับหลักการหรือไม่ เมื่ออ่านแล้วๆ แล้วเห็นว่ามีหลายเรื่อง ที่เมื่อเดิมนั้นไม่เคยเสนอกับ

มาในร่างนกรมการเสีย ในเรื่องอัตราเก็บ
 ต่าง ๆ นักได้พิจารณาเหตุแล้ว ไม่เหมาะสม
 เสียเลย ยกตัวอย่างว่าที่ซึ่งเป็นเครื่องมือ
 สำหรับคนยากจนถือเป็นอาชีพ ในเวลา
 ชวบหนึ่งเพียงสองสามเดือนเท่านั้น ใน
 เมื่อมีพระราชบัญญัติ น้อออกมา และเก็บ
 เป็นรายแห่งถึง ๑๕๐ บาทเช่นนี้เห็นว่า
 ไม่สมควร อย่างไรก็ตามเมื่อจะพิจารณาใน
 หลักการชนนแล้วเช่นนี้ เนื่องจากได้รับ
 เมื่อเข้าเวลานน ชาวเจ้า จึง ขอให้เลื่อน ไป
 คราวหน้าเพื่อ พิจารณารอบคอบแล้วจะ
 ได้พิจารณาเด็ดขาดว่าจะเอาประการใด

หลวงประสิทธิ์นกรมการ : ตาม
 พระราชบัญญัติที่ปรับปรุงอากรค่าน้ำใหม่
 นชาวเจ้าได้อ่านดูแล้วตั้งแต่ก่อนที่เข้ามา
 ในสถานและได้สนใจในเรื่องนี้ อยู่มาก
 เพราะความเดือดร้อน ของ ประชาชนใน
 เครื่องอากรค่านานใดทำให้เดือดร้อน ถ้า
 หากว่าจะได้พิจารณาเรื่องอากรค่าน้ำให้
 แก่ประชาชน ก็อรราชฎตามชนบทตั้งแต่
 จังหวัดพิชิตร จนถึงภาคกลางนี้ และ
 เมื่อมีข่าวว่ารัฐบาล จะ ได้มีการ ปรับปรุง
 ชาวเจ้าก็มีหวังอยู่ว่า รัฐบาลคงจะปรับปรุง
 โดยยกเลิกอากรค่านาน แต่จะเป็นอย่าง-
 ไรก็ไม่ทราบ จึงได้ตราเอาไว้อีก ซึ่งใน
 ขอนนก็เป็นเรื่องเดือดร้อนใน ทุกวัน นี้ถึง

เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ราชฎหากิน สำ-
 สำหรับผู้ที่ยากจนเช่น เพื่อกรัง ลอบ ข้าย
 สำหรับขายนนนักคิดเมตรละ ๕ บาท อวน
 คิดเมตรละ ๕ บาทการที่จะเอา ข้าย ไป
 เทียบกับอวนนนเทียบกันไม่ได้ เพราะว่า
 อวนนนใช้สำหรับนำลิกและใช้ ได้ตลอด
 ทงปี เมตรละ ๕๐ บาทก็ไม่แพง ถ้า
 หากว่ามาเก็บกับข้ายแล้วใช้ไม่ได้ทีเดียว
 และในการใช้ข้ายในสมัยก่อนนี้ใช้ข้ายต่ำ
 กว่า ๒ สอก ชาวชนบทก็ถูกจับติดคุก
 ติดตาราง ปี หนึ่งหลายร้อยหลายพันคน
 และต้องเสียค่าปรับไม่รู้เท่าไร ๆ ทำให้
 บุคคลเสียหายในการเสียคนติดคุกติดตาราง
 ไป ต่อมาเมื่อครั้ง ท่าน รัฐบุรุษอาวุโส
 เป็นรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง ก็ได้เคย
 มีการปรึกษากับชาวเจ้า ชาวเห็นว่าทาง
 เดือดร้อนนนั้นไม่มีทางจะแก้ ชาวเจ้าใน
 ขณะนั้นยังเป็นผู้แทนจึงได้ นำเรื่อง นมา
 ร้องเรียนต่อท่านรัฐบุรุษอาวุโส ซึ่งใน
 เวลานั้นท่านยังเป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
 การคลังอยู่ เพราะในเวลานั้นการ
 รัชษาพระราชบัญญัติยังอยู่แก่กระทรวง
 การคลัง ชาวเจ้าบอกว่าราชฎพลเมือง
 เดือดร้อนจริง ๆ จึงได้เลิกให้ว่าที่ข้ายต่ำ-
 กว่า ๒ สอก เพื่อทที่ต่ำกว่า ๒ สอกไม่
 เก็บอากรค่าน้ำ บัดนี้ก็เกิดเก็บคนเมตรละ

๕ บาท และ ๑ บาท สำหรับเพื่อน
ใช้ไม่ได้ทีเดียว ถ้าจะเป็นทางที่รัฐบาล
ควรได้ยกเลิกไว้ตามเดิมอย่างที่ว่ารัฐบุรุษ-
อาวุโสได้เลิกเมื่อครั้งก่อนนั้นก็จะหมด
ความเดือดร้อนในข้อนี้ คนก็จะไม่ต้อง
ติดคุกติดตารางมาก ความจริงควรจะใช้
ข้อนี้เพราะมีฉะฉานแล้วคนก็จะต้องติดคุก
ติดตารางกันมาตามเดิม เพราะเจ้าพนักงาน
นั้นเคร่งครัดหนักหนาไม่เลือกเลย ว่า
ชายหรืออ้วนจะค่ากว่า ๒ สอก ก็เก็บ
อากรค่าน้ำเช่นนี้ หากข้าพเจ้าได้พิจารณา
ดูแล้วเห็นว่าชายซึ่งกว้าง ๒ สอกเก็บ ๕
บาท เพื่อนคนหนึ่งเก็บหนึ่งบาทเป็นการ
การเดือดร้อนขอได้โปรดพิจารณาในข้อ
นี้ เพราะใน ๒ ข้อนี้เป็นข้อเดือดร้อน
อย่างยิ่งนอกจากนี้ข้าพเจ้าก็ไม่มีอันใด
ยินดีให้พระราชบัญญัตินี้ผ่านไป

ประธานพฤษสภา: รายละเอียด
ที่ท่านคิดใจมีในรายการหมายเลข ๒ เอา
ไว้เมื่อถึงอันนั้น รู้สึกอย่างไรก็ว่ากันไป
นายแก้ว สิงหะคเชนทร์: ใน
มาตรา ๓๘ ที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวเมื่อสัก
ครู่ที่ว่าท่านรัฐมนตรีมีอำนาจยึดหยุ่น ได้
นั้นมีหลายประการ เช่นอนุมัติให้กรม
การจังหวัดยกเว้นก็ได้ ลดก็ได้ แล้วขึ้น
อากรค่าประทานบัตรก็ได้ อันนี้อาจจะได้

เพราะบางคนประมวลตั้ง ๓ ปีก็ควรให้เขา
อย่างไรก็ตามก่อนที่จะผ่านวาระแรกนี้ไป
นั้นก็ใครที่จะขอทราบจากรัฐบาลเสียก่อน
ว่า อำนาจยึดหยุ่นที่ท่านได้รับไปจาก
สถานแล้วนั้นท่านจะวินิจฉัย ในเงื่อนไข
ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้หนึ่ง ได้กล่าวมา
เมื่อตะกี้นว่าอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะ ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่ง ได้กล่าว เมื่อ ตะ กี น
ซึ่งในสมัยที่ยังเป็นผู้แทนได้ไปชอรั้งกับ
ท่านรัฐบุรุษอาวุโส ซึ่ง ครั้ง นั้น เป็น รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลังอยู่ ให้ยก
เว้นในเรื่องชายแล้วก็เรื่องฝือก ที่ข้าพ-
เจ้าขอไม่ใช่ขอในฐานะที่จะให้ราษฎร
จับปลากินแต่ขอเพื่อให้ราษฎรได้มีเครื่องมือ
สำหรับป้องกันสัตว์ เช่น ปลา ซึ่งท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ
ก็ปฏิเสธไม่ได้ นอกจากปลูแล้วก็มีอีกสอง
อย่างคือปลาหมอปลาตะเพียน ถ้าหากว่า
ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่นั่ง อยู่ใน สถาน
เคยเป็นชาวนาอย่างข้าพเจ้าแล้ว ย่อมจะ
ทราบได้ดีว่าเมื่อต้นข้าวโตขึ้น ก่อนที่จะ
ออกรวง พวกปลูและปลาหมอ หรือปลา
ตะเพียนนั้นมักชอบที่จะไปแหวกต้นข้าว
เอาหวาน ๆ มากิน ทำให้ต้นข้าวตาย
หรือมีฉะฉานรวงก็โกรนหมด และเครื่องมือ
จะจับปลู ปลาตะเพียนและปลาหมอเหล่า

นั่นคือชาย ราษฎรก็ต้องมาเสียค่าเครื่อง
มือเหล่านี้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ข้าพเจ้า
จึงใคร่ขอร้องรัฐบาล ขอให้ ราษฎร
ต้องเสียค่าเครื่องมือเหล่านี้เสีย และข้าพ-
เจ้าคิดว่าน่า จะ ได้รับ การลดหย่อน โดย
มาตรา ๓๘ นี้ และข้าพเจ้าใคร่จะได้รับ
คำมั่นก่อนว่า อำนาจที่ท่านจะได้รับไป
จากสภาคือในมาตรา ๓๘ นั้น เมื่อเรา
ได้ให้แก่ท่านแล้วท่านจะได้กรุณายกเว้น
อากรค่าน้ำสำหรับเครื่องมือเครื่อง บ้อง-
กันศัตรูดังตัวอย่างที่ข้าพเจ้ากราบเรียนมา
แล้วบ้างหรือไม่

นายจรูญ สบแสง (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรธิการ): เรื่อง
ที่ท่านสมาชิกขอนั้น รัฐบาล จะ รับ ไป
พิจารณาว่าจะให้ข้อไหนประการใดก็
แล้วแต่นโยบายของการบำรุง รักษา พันธุ์
สัตว์น้ำ เพื่อให้มีพันธุ์สัตว์น้ำไว้สำหรับ
บริโภคได้โดยไม่มีสิ้นสุด ถ้าหากว่าจะ
เปิดโดยเสรีแล้วก็เท่ากับว่าฆ่าไก่แทนจะ
เลี้ยงเอาไว้กินไข่ นโยบายทั้งนี้ก็ต้อง
พิจารณาว่า จะต้องให้ความสะดวกแก่
ราษฎรด้วย แต่ต้องคำนึงถึงพันธุ์สัตว์น้ำ
ด้วยในขณะเดียวกัน อย่างไรก็ตามความ
เดือดร้อนของราษฎรนั้นเป็นเรื่อง ที่ รัฐบาล
คำนึงถึงอยู่ในเรื่องนี้ และจะขอรับ

ไว้พิจารณาในเมื่อได้ดำเนินการตามพระ-
ราชบัญญัตินี้แล้ว

นายมิ่ง เล่าที่เรณู : ข้าพเจ้า
เห็นว่ายังไม่เป็นการ เหมาะสม อย่าง ยิ่ง ที่
เราจะอนุมัติไปในร่างพระราชบัญญัติเช่น
นี้ คือว่าตามมาตราบางมาตราซึ่งได้ระบุ
ชนิดของเครื่องมือที่จะเก็บนั้นเช่น ซ้อน
ยอ หรือชั้นซ้อ ไม่ควรจะเก็บเขาเพราะ
ว่าเครื่องมือเหล่านี้เป็นเครื่องมือ หาเลี้ยง
ชีพของราษฎรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ไม่
ควรจะเก็บอย่างนี้เลย นอกจากนั้นพระ-
ราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องกระทบ
กระเทือนถึงคนจำนวนมาก จึงใคร่ขอ
ให้เลื่อนไปประชุมในคราวหน้า จึงค่อย
รับหลักการกันให้เหมาะสมและถูกต้อง

นายทัน พรหมธิกุล : ข้าพเจ้า
มีความข้องใจอย่างยิ่งเนื่องด้วยได้ยินท่าน
สมาชิกผู้หนึ่งว่า ชาวอยุธยาเคยถูกเข้า
ตรวจมาหลายร้อยหลายพัน คน แล้ว ข้าพ-
เจ้าเป็นผู้ที่อยู่ทางภาคอีสาน ซึ่งเป็น ที่ สูง
สำหรับสัตว์น้ำ กันดารมากกว่าภาค ไท
หมดชาวภาคอีสานไม่เคยได้รับทุกข์ หรือ
ถูกจับ เนื่องจาก พระราชบัญญัติ ฉบับเก่า
หรือจากพระราชบัญญัติ ฉบับปี ๒๔๘๖
เลย แต่ด้วยความเป็นห่วงวิตก อย่างที่
ท่านสมาชิกผู้หนึ่งว่าก็ขอเรียนตามรัฐบาล

ว่าอำนาจของท่าน ตามมาตรา ๓๘ นั้น ท่านจะได้ ใช้ ในการ ที่จะ ยกเว้น ใน ภาค อีสานหรือไม่ประการหนึ่ง อีกประการ หนึ่งเมื่อมีกฎหมายเต็มหน้าพเจ้าเองก็จำ ไม่ได้ว่าอยู่ในประกาศ หรืออยู่กฎกระทรวง หรือในกฎหมายตอนใดมีกำหนด ห้ามไม่ให้ลงเผือก ซึ่งความจริงชาวภาค อีสานเท่าที่ได้จับสัตว์น้ำกินอยู่นั้น ส่วน มากก็มีแต่ปูซึ่งพอจะใช้ รับประทานเป็น อาหารได้ในหน้าท้อตอยาก ตามธรรมดา พวกอีสานต้องซื้อปลากินจากทะเลสาบ- เขมร เพราะฉะนั้น การที่จะ ออกร่าง พระราชบัญญัตินี้เก็บ ค่า เครื่อง มือ เล็ก ๆ น้อยก็จะเป็น การ เคียด ร้อน แก่ ชาว ภาค อีสานมาก และก็จะเป็นคนเข้าคุกเข้า- ตรางเหมือนกัน อย่างที่ท่านผู้หนึ่งว่า เพราะฉะนั้นขอ ได้ โปรด ได้ พิจารณาถึง ความอดอยากในท้องที่ภาคอีสานนี้ด้วย

นายจรูญ สิบแสง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ): รัฐ- บาลขอยืนยันว่าการที่จะใช้บังคับ ให้ เป็น ไปตามพระราชบัญญัตินี้ จะได้พยายาม รักษาประโยชน์ของราษฎรให้มากที่สุดที่ จะมากได้ ไม่เป็นการเคียดร้อนและไม่ เป็นการตัดเสรีภาพในการหาปลาขายริ- โลก ในเรื่องเครื่องมือที่คุมแม้ตั้งใจนั้น

เจ้าหน้าที่ก็ได้พิจารณาแล้ว โดย รอกขอบ ว่า เครื่องมือต่าง ๆ ที่เก็บสูงชันนั้น ก็ พิจารณาเฉพาะ เครื่องมือ ซึ่ง จะ เป็น การ ทำลาย พันธุ์ ปลา ให้ สูญ หาย และ ทรมาน ไป ส่วนเบ็ดต่าง ๆ ซึ่งได้ระบุไว้ตามร่าง เดิมก็ได้ตัดออกไป ทั้งนี้ไม่ใช่ว่าการจับ ปลานั้น จะจับ เฉพาะ ด้วย เครื่อง มือ เพียง ๒-๓ อย่างเท่านั้น มืออยู่หลายประเภท ที่จะจับได้โดยไม่ต้องเคียดร้อนแก่ราษฎร และค่าอากรสำหรับเครื่องมือต่าง ๆ ที่เก็บ นี้ก็พิจารณาด้วยความจำเป็นในทางปฏิบัติ ก็มุ่งที่จะเก็บเงินไปรักษาพันธุ์ ปลา ต่าง ๆ ไม่ใช่ว่ามุ่งจะเก็บเอาเงินไปถ่ายเดียวโดย ไม่นึกถึงความเคียดร้อนของราษฎร หรือ พันธุ์ ปลา ที่ต้อง การ จะ ให้ มี ไว้บริ โลก ตลอดไป

ประธานพฤษสภา : ขอให้ที่ ประชุมพิจารณา ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับ ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไปได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกส่วนมากเห็นด้วย มีนาย- มิ่ง เลหาเรณู ผู้เดียวไม่เห็นด้วย

นายจรูญ สิบแสง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ): รัฐ- บาลขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว

ประธานพฤษสภา : รัฐบาลขอ
เสนอให้มีการพิจารณารวดเดียวจะมีผู้ใด
ทักท้วงประการใดหรือไม่

นายมีง เดากเรณู : เรื่องนี้เป็น
เรื่องสำคัญควรพิจารณาในชั้น กรรมมาธิ-
การอีกครั้งหนึ่ง เพราะเหตุว่าเป็น การ
กระทบกระเทือนอย่างแรง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานพฤษสภา : ขอให้ที่

ประชุมวินิจฉัยว่า ควร จะพิจารณารวด-
เดียวตามที่ รัฐบาล ร้อง ขอ หรือ จะให้ส่ง
กรรมมาธิการทั้งที่สมาชิกผู้หนึ่งเสนอ

สมาชิก ส่วนมากเห็น ควร ให้พิ-
พิจารณารวดเดียว

ประธานพฤษสภา : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมส่วนมากให้พิจารณารวดเดียว
ขอให้เลขาธิการอ่าน

รักษาการเลขาธิการพฤษสภา :

ร่าง
พระราชบัญญัติการประมง

พ.ศ. ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วย การประมง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.
๒๔๘๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับตั้งแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐
- (๒) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก๑๒๐
- (๓) ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ร.ศ. ๑๒๐
- (๔) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก ๑๒๐
- (๕) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๒
- (๖) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗
- (๗) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๘
- (๘) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๙) กฎกระทรวงว่าด้วยวิธีการ และตั้ง อัตราเก็บเงิน อากร ค่าน้ำตาม ความใน พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก ๑๒๐

และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อ บังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบทบัญญัติ ไว้แล้วใน พระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

- (๑) “สัตว์น้ำ” หมายความว่า ปลา เต่า กระ กุ้ง ปู แมงดา สัตว์น้ำจำพวก เลื่อนกลาน รวมทั้งไข่ของสัตว์น้ำเหล่านั้นทุกชนิด สัตว์น้ำจำพวกเลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์น้ำจำพวกหอย รวมทั้งเปลือกหอยมุก สัตว์น้ำจำพวกปลิงทะเล จำพวกฟองน้ำ และจำพวกสาหร่ายทะเล และ หมายความว่า รวมตลอดถึง สัตว์อื่นที่อาศัยอยู่ในน้ำและ พันธุ์ไม้น้ำอื่น ๆ ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อ
- (๒) “ทำการประมง” หมายความว่า จับ ดัก ล่อ ทำอันตรายฆ่า หรือเก็บ สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใด ๆ
- (๓) “เครื่องมือทำการประมง” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้เครื่อง อุปกรณ์ ส่วนประกอบ ราวูธ เสา หลัก หรือเรือ บรรดาที่ใช้ทำการประมง
- (๔) “เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด

LIRT

(๕) “ทิวาสัตว์น้ำ” หมายความว่า ทิวาสัตว์น้ำที่มีน้ำขังหรือไหล เช่น ทะเล แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง บ่อ เป็นต้น และหาดท้องปวง บรรดาซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินรวมทั้งป่าไม้ และพืชน้ำซึ่งนำท่วมในฤดูน้ำ ไม่ว่าจะเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ และภายในเขตน่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่นใด ซึ่งประเทศไทยใช้อยู่หรือมีสิทธิที่จะใช้ต่อไปในการทำการประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้น ปรากฏโดยทั่วไปว่า มีขอบเขตตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสนธิสัญญา หรือด้วยประการใด

(๖) “บ่อล่อสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ที่สัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในการทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๗) “บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๘) “ประทานบัตร” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัดออกให้บุคคลผู้ประมงได้ ให้มีสิทธิทำการประมงในทิวาประมง

(๙) “ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่บุคคลใดให้ทำการประมงหรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในทิวาอนุญาต

(๑๐) “อาชญาบัตร” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่ผู้รับอนุญาตเพื่อใช้เครื่องมือทำการประมง

(๑๑) “ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับประทานบัตร ใบอนุญาต อาชญาบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) “เครื่องมือประมง” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งใช้วิธีส่งหลักปัก ผูก ขึง รัง ถ่วง หรือวิธีอื่นใด อันทำให้เครื่องมือนั้นอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง

(๑๓) “เครื่องมือในพิกัด” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งระบุชื่อลักษณะ หรือวิธีใช้ไว้ในกฎกระทรวง

(๑๔) “เครื่องมือนอกพิคัต” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในกฎกระทรวงว่าเป็นเครื่องมือในพิคัต

(๑๕) “สถิติการประมง” หมายความว่า สถิติหรือข้อความที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การค้าสัตว์น้ำ การทำการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๑๖) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการประจำจังหวัด และนายอำเภอท้องที่ พนักงานประมง และผู้ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้ทำหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ

(๑๗) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการประมง

(๑๘) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราอากร และค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บทบัญญัติ ของปลว

มาตรา ๖ บรรดาที่จับสัตว์น้ำทางปลวให้กำหนดเป็น ๔ ประเภท คือ

- (๑) ที่รักษาพืชพันธุ์
- (๒) ที่ว่าประมุล
- (๓) ที่อนุญาต
- (๔) ที่สาธารณประโยชน์

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการจังหวัดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำภายในเขตท้องที่ของตนว่า อยู่ในประเภทที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุล หรือที่อนุญาต

ที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิได้มีประกาศตามความในวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็น ที่สาธารณประโยชน์

LIRT

มาตรา ๘ ทรึกษาพืชพันธุ์ ถักทอสิ่งทอที่ทำขึ้นในบริเวณพระอาราม หรือ ปุชนัยสถาน หรือติดกับเขตสถานดังกล่าวแล้ว บริเวณประตูหน้า ประตูระบายน้ำ ฝ้าย หรือทำนบ หรือที่ซึ่งเหมาะแก่การรักษาสัตว์ในบริเวณ

มาตรา ๙ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในตรึกษาพืชพันธุ์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดให้

มาตรา ๑๐ ทิวาประมุลง คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งสมควรจะให้บุคคลว่าประมุลงผูกขาดทำการประมุลงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

การกำหนดที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเป็นทิวาประมุลงนั้น จะต้องไม่อยู่ในเขตชลประทานหลวง หรือไม่เป็นการเสียหายแก่การทำนาหรือการสัญจรทางน้ำ

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้บุคคลใด ทำการ ประมง หรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำใน ทิวาประมุลงเว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

การทำการประมงในทิวาประมุลงเฉพาะเพื่อบริโภคภายในครอบครัวให้กระทำได้ แต่ต้องใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่คณะกรรมการจังหวัดประกาศกำหนด โดยอนุมัติ รัฐมนตรี

มาตรา ๑๒ ที่อนุญาต คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งอนุญาตให้บุคคลทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และรวมตลอดถึงบ่อล่อสัตว์น้ำ

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบ่อล่อ สัตว์น้ำในที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ส่วนในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ บุคคลขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำได้ แต่ต้องไม่เป็นการเสียหายแก่พันธุ์สัตว์ในตรึกษาพืชพันธุ์

LIRT

มาตรา ๑๕ ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ติดคอมพิวเตอร์และเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยของการสัญจรในทางน้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ที่สาธารณประโยชน์คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งบุคคลทุกคนมีสิทธิทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

บุคคลใดซึ่งทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างสิ่งโคลงในที่รักษาพืชพันธุ์ ทว่าประมุลที่อนุญาต หนอง หรือบึงอันเป็นที่สาธารณประโยชน์ หรือปลูกบัว ข้าว ปอ หรือพืชพันธุ์ไม้ หน่อใดตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุดอกในที่เช่นว่านั้น เว้นแต่จะได้อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดให้

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้บุคคลใดวิดน้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ทว่าประมุล ที่อนุญาต หนอง หรือบึงอันเป็นที่สาธารณประโยชน์หรือปล่อยสัตว์น้ำ หรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำ เช่นว่านั้นแห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง เว้นแต่จะได้อำนาจจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำมีเนเมา วางยาเบื่อเมา หรือทงวัตถุที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำลงในที่จับสัตว์น้ำ

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ เว้นไว้แต่ในกรณีที่ทำเพื่อประโยชน์ในทางวิทยาศาสตร์และได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดให้

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ที่จับ สัตว์น้ำซึ่งมิได้อยู่ในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้อำนาจจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้บุคคลใดติดธง วาง หรือสร้างเขื่อน ทำนบ รว เครื่อง

LIRT

สมัยที่เกินตายาย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่น ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งทางกนทาง
เดินของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือกระทำการเช่น
ว่านั้นเพื่อประโยชน์แก่การรักษากฎหมายในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้ เช่น บันได
ปลาโจน หรือเครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อให้สัตว์น้ำว่ายขึ้นลงได้

หมวด ๒

บอเลียงสัตว์น้ำ

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบอเลียงสัตว์น้ำในที่สาธารณสมบัติ
ของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ การทำการประมงในบอเลียงสัตว์น้ำ ไม่ต้องขออนุญาต และ
ไม่ต้องเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัติ

หมวด ๓

การจดทะเบียนและการขออนุญาต

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้ผู้มีอาชีพในการ ประ
มงการค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำตามที่จะได้
พระราชกฤษฎีการะบุไว้ในท้องที่ใด ๆ มาจดทะเบียนได้ และจะกำหนดให้ผู้มีอาชีพ
เช่นว่านั้นมาขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อนดำเนินการอาชีพเช่นว่านั้น โดยให้เสีย
ค่าธรรมเนียมหรือยกเว้น ค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบ
ครองเครื่องมือทำการประมงชนิดหนึ่งชนิดใดท้องที่ใด ๆ จดทะเบียนการมีไว้ในครอบ
ครองซึ่งเครื่องมืออันนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๗ เมื่อมีกรณีจำเป็นแก่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดย
อนุมัติรัฐมนตรี ข้าหลวงประจำจังหวัดอาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต หรือประทาน

LIRT

บัตรรายใต ๆ ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้รับอนุญาตได้รับคืนเงินอากรเฉพาะส่วนที่ต้องเพิกถอน

มาตรา ๒๘ บุคคลใดจะใช้เครื่องมือในพิภตทำการประมงได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตบัตรระบุชื่อบุคคลนั้น และเสียอากรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องรับอนุญาตบัตรสำหรับเครื่องมือทำการประมงอย่างหนึ่งอย่างใดในท้องที่ใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๙ เครื่องมือในพิภตซึ่งได้รับอนุญาตบัตรในท้องที่จังหวัดใดแล้ว ถ้าบุคคลใดประสงค์จะนำไปใช้ทำการประมงในท้องที่จังหวัดอื่น ซึ่งจะต้องเสียเงินอากรกว่า จะต้องเสียอากรเพิ่มเติมให้ครบตามอัตราในท้องที่นั้นเสียก่อนจึงจะใช้เครื่องมือนั้นได้

มาตรา ๓๐ บุคคลใดประสงค์จะทำการประมงในที่อนุญาตต้องขออนุญาตและเสียเงินค่าอากรตามพระราชบัญญัตินี้ และเงินซึ่งผู้รับอนุญาตที่จะต้องชำระโดยการว่าประมงให้ถือว่าเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องเสียเงินอากรค่าอนุญาตในที่อนุญาตรายตัวบุคคลได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่าได้รับอนุญาตแล้ว

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้บุคคลใดตั้งหรือปัก หรือสร้าง เครื่องมือประจาลงในที่สาธารณประโยชน์ ส่วนที่จับสัตว์น้ำอื่น ๆ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการเช่นว่านั้นโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๒ รัฐมนตรีหรือข้าหลวงประจำจังหวัด โดยอนุมัติรัฐมนตรีเฉพาะมากในเขตท้องที่ของตน มีอำนาจประกาศกำหนดได้ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขนาดตาและระยะช่องเครื่องมือทำการประมงทุกชนิด กำหนดขนาด ชนิด จำนวน และส่วนประกอบของเครื่องมือทำการประมงที่อนุญาตให้ใช้ในที่จับสัตว์น้ำ

(๒) กำหนดมิให้ใช้เครื่องมือทำการประมงอย่างหนึ่ง อย่างใด ในที่จับสัตว์น้ำโดยเด็ดขาด

LIRT

- (๓) กำหนดระยะที่ตั้งเครื่องมือประจำที่ให้ห่างกันเพียงใด
- (๔) กำหนดวิธีใช้เครื่องมือทำการประมงต่าง ๆ
- (๕) กำหนดฤดูปลาที่มีไข่และวางไข่เลี้ยงลูก กำหนดเครื่องมือที่ใช้ใช้และกำหนดวิธีทำการประมงในที่สัตว์น้ำใด ๆ ในฤดูดังกล่าว
- (๖) กำหนดชนิด ขนาด และ จำนวนอย่างสูงของสัตว์น้ำที่อนุญาตให้ทำการประมง
- (๗) กำหนดมิให้ทำการประมงสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเด็ดขาด

มาตรา ๓๓ การโอนประทานบัตร ใบอนุญาตและอาชญาบัตรและการออกใบแทนเอกสาร เช่นว่านั้น และการสลัก อาชญาบัตรเพื่อแก้ไข หรือเพิ่มเติมผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมง จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรใดซึ่งหมดอายุแล้ว แต่ได้ยื่นคำขอต่ออายุก่อนวันสิ้นสุดอายุมิให้ถือว่าการทำการประมงหรือการใช้เครื่องมือนั้นเป็นการกระทำโดยมิได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะโต้แย้งว่าไม่อนุญาต

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการ ประมง หรือทำการ ใด ๆ ในเครื่องมือประจำที่ของผู้รับอนุญาต หรือในบริเวณที่ตั้งเครื่องมือ เช่นว่านั้นตามที่คณะกรรมการจังหวัดจะได้ประกาศกำหนดเขตโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๓๕ ผู้รับอนุญาตจะต้องนำประทานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตรติดตัวไปด้วยเสมอในเวลาไปทำการประมงและต้องนำออกแสดงเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจ

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตกระทำการฝ่าฝืน พระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติผิดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน ประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร หรือคลังเงินค่าการที่เกี่ยวกับประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งเพิกถอนประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตรนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๓๗ ในขณะที่หรือในที่ยัง ไต่ยังไม่สมควรจะเก็บเงินอากรให้ประกาศยกเว้นโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๘ โดยอนุมัติรัฐมนตรี หรือยื่นอากรค่าประทานบัตร ใบอนุญาต

ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจเว้น งด และอาชญาบัตร ให้บางส่วนหรือทั้งหมด

นายอรุณ แสงสว่าง วัฒนะ : ในมาตรา ๓๘ นี้ใช้คำว่าให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจยกเว้น งด หรือยื่นอากรค่าประทานบัตร คำว่ายกเว้นกับ งดต่างกันอย่างไร ไม่ทราบว่ามันต่างกันอย่างไร

นายอรุณ แสงสว่าง วัฒนะ : สงสัยว่าจะพิมพ์ผิด อาจจะเป็น ลด เพราะถ้ายกเว้นแล้วไม่น่าจะงด

นายจรูญ สืบแสง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ข้าพเจ้าไม่ใช้นักภาษา ในเรื่องเกี่ยวกับ ถ้อยคำนี้ แต่ว่าคำว่ายกเว้นนี้เข้าใจว่าเป็นเฉพาะเรื่องเฉพาะราย ถ้าถึงที่ คลุมถึงท้องที่ หรือจังหวัด หรืออำเภอ เช่นนั้น

นายจรูญ สืบแสง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : เรื่อง ลดนั้นไม่ลด ถ้าไม่เก็บก็ไม่เก็บ ลดไม่มีประโยชน์อะไร ความจริงเรื่องนี้ได้ ผ่าน คณะกรรมการ กฎฎีกามาแล้วในเรื่องถ้อยคำ ข้าพเจ้าคิดว่าคณะกรรมการ กฎฎีกาคงจะได้พิจารณาถึงความหมาย ของคำว่ายกเว้นหรือตามมาแล้ว

มาตรา ๓๙ โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้ผ่อนชำระเงินอากรได้ตามที่เห็นสมควร

ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจส่งอนุญาต

สำหรับเงินอากรที่ค้างนั้น ผู้รับอนุญาตจะต้องเสียดอกเบี้ยร้อยละ สิบต่อปีของเงินอากรและเงินคอกเบี้ยนี้ให้ถือเป็นเงินอากรค้าง

มาตรา ๔๐ ถ้าผู้รับอนุญาตค้างชำระเงินค่าอากร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ประกาศหรือแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับ อนุญาตนำเงิน ค่าอากร ที่ค้างมา ชำระ ภายในเวลาตามที่เห็นสมควร
๒. เมื่อได้ดำเนินการตาม อนุมาตรา ๑ แล้ว ผู้รับอนุญาตยังเพิกเฉยอยู่พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้งดทำการประมง

๓. จัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ผู้รับอนุญาตนำมาวางเป็นหลักประกัน หรือจัดการเรียกร้องให้ผู้ค้ำประกันชำระเงินอากรแทนผู้รับอนุญาต เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดให้คิดชำระเงินค่าอากรและค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดจนครบเหลือเท่าใดให้คืนให้แก่ผู้รับอนุญาตหรือผู้ค้ำประกันแล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๑ เงินอากรที่ค้างชำระนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดและจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้รับอนุญาตแต่พอกันกับเงินอากรที่ค้างชำระ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด

มาตรา ๔๒ ประธานบัตร ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรที่ถูกสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๓๖ นั้น อากรที่ชำระแล้วจะเรียกคืนไม่ได้

มาตรา ๔๓ กำหนดอายุอาชญาบัตรสำหรับการขออนุญาตและเสียเงินอากรนั้นให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์แก่การเก็บอากรโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดฤดูการประมงตามความเหมาะสมแห่งท้องที่ โดยให้นับเวลาสิบสองเดือนเป็นหนึ่งฤดู และให้ถือระยะเวลาดังกล่าวแล้วเป็นระยะเวลาสำหรับการขออนุญาตและเสียอากรสำหรับหนึ่งปี

มาตรา ๔๕ ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องออกไปตรวจสอบหรือกำหนดที่ตั้งเครื่องมือประจำให้แก่ผู้ขออนุญาตให้เครื่องมือ ให้ผู้ขออนุญาตจัดหาพาหนะรับและส่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือยกค่าใช้จ่ายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เท่าที่จำเป็นและจ่ายจริงตามแต่ผู้ขออนุญาตจะเลือก

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกประธานบัตร ใบอนุญาตและอาชญาบัตรไม่ยอมออกเอกสารเช่นนั้น ให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีได้ โดยยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานเช่นว่านั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำอุทธรณ์นั้นให้เจ้าพนักงานเช่นว่านั้นเสนอรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยขอให้เป็นที่สุด

หมวด ๔

สถิติการประมง

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ทำการเก็บสถิติการประมงในท้องที่ใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๘ เมื่อได้มีการประกาศตามความในมาตรา ๔๗ แล้วอธิบดีอาจขอให้ผู้หนึ่งผู้ใดที่มีอาชีพเกี่ยวกับสัตว์น้ำส่งรายการข้อความจำนวนเกี่ยวกับสถิตินั้นได้

มาตรา ๔๙ คำขอของอธิบดีนั้น ให้ทำเป็น หนังสือระบุชื่อเจ้าของ กิจการผู้จัดการหรือผู้แทน และให้กำหนดเวลา สถานที่และวิธีการยื่น

มาตรา ๕๐ บุคคลซึ่งได้รับ คำขอตามมาตรา ๔๘ ต้องกรอกคำตอบลงในแบบพิมพ์แสดงรายการข้อความ จำนวนตามที่ระบุเห็น พร้อมทั้งลงชื่อกำกับ และจัดการยื่นตามกำหนดเวลา ณ สถานที่และตามวิธีการที่กำหนดในคำขอ

มาตรา ๕๑ ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีเพื่อการนี้มีอำนาจเข้า ในสถานที่ทำการของผู้รับคำขอในเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อทำการตรวจสอบ จดข้อความจำนวนเกี่ยวกับสถิติการประมงและให้เป็นหน้าที่ของผู้รับคำขอ หรือผู้แทนตอบคำถามอำนวยความสะดวก และช่วยเหลือเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

หมวด ๕

การควบคุม

มาตรา ๕๒ โดยอนุวัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้รับอนุญาต เข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใดเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้รับอนุญาต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้บุคคลใดทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือไข่ของสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้นำสัตว์ชนิดหนึ่งชนิดใดตามที่ระบุในพระราชกฤษฎีกาเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

LIRT

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้บุคคลใดนำสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดตามที่มีระบุในพระราชกฤษฎีกา ไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจที่จะเข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งใด ๆ หรือเรือทำการประมงของบุคคลใด ๆ เพื่อตรวจการทำการประมง เครื่องมือทำการประมงสัตว์น้ำ หลักฐานบัญชีและเอกสารต่าง ๆ ของผู้รับอนุญาตได้ทุกเมื่อ ผู้รับอนุญาตต้องอำนวยความสะดวกและชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกประการ

มาตรา ๕๗ เมื่อปรากฏว่าบุคคลใดกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมผู้ผิดพร้อมด้วยเรือ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อกำเนินการตามกฎหมาย

มาตรา ๕๘ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้รับอนุญาตหรือถอนเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ในที่จับสัตว์น้ำซึ่งได้กระทำโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งประทານบัตรหรือใบอนุญาตได้สิ้นอายุแล้วบรรดาที่เป็นของผู้รับอนุญาต ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนดังกล่าว ให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้ออก

มาตรา ๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจทำการรื้อถอน ทำลายหรือยึดเครื่องมือซึ่งตั้งอยู่ในที่จับสัตว์น้ำ โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้และสิ่งต่าง ๆ ซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้รับคำสั่งไม่ไ้รื้อถอนไปภายในเวลายันสมควร ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนดังกล่าวให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้ออก

มาตรา ๖๐ การประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ทำเป็นหนังสือมีตวั ณ ทว่าการอำเภอ และศาลากลางจังหวัดประจำท้องที่เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตร ๖๑ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ บรรค ๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๕๓ มี

LIRT

ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๒ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๓ บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๔ บุคคลใดใช้เครื่องมือทำการประมงซึ่งตั้งมีอาชญาบัตรตามพระราชบัญญัติไทยไม่มีอาชญาบัตรตามมาตรา ๒๘ หรือมิได้เสียเงินอากรเพิ่มตามมาตรา ๒๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับตามค่าของเงินอากร

มาตรา ๖๕ บุคคลใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดซึ่งประกาศตามความในมาตรา ๓๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๖ ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๖๗ บุคคลซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๖ ละเลยไม่ปฏิบัติตามเช่นว่านั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๘ ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของข้าหลวงประจำจังหวัดซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๙ เรือ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้หรือได้มาโดยการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ อาจจะรับเสียก็ได้ แต่สัตว์น้ำที่ใช้หรือได้มาโดยการกระทำความผิดในที่รักษาพืชพันธุ์ให้ศาลรับเสียทั้งสิ้น

LIRT

มาตรา ๗๐ เครื่องมือทำการประมงที่ได้มีประกาศตามความในมาตรา ๓๒ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้โดยเด็ดขาดนั้น ถ้านำมาใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำให้ศาลริบเครื่องมืออันเสีย

มาตรา ๗๑ ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจ่ายเงินค่าปรับให้แก่ผู้นำจับตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสองพันบาท และต้องชดเชยเงินซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการไปตามมาตรา ๕๙ ในกรณีที่ศาลลงโทษผู้กระทำความผิด ให้ศาลพิพากษาให้ผู้กระทำความผิดชำระเงินดังกล่าวแล้ว ถ้าไม่ชำระให้จัดการตามมาตรา ๑๖ แห่งกฎหมายลักษณะอาญาโดยถือเสมือนว่าเป็นค่าปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดทำลาย ถอดถอน หรือทำโคมไฟ เครื่องหมายหลักเขตแผ่นดินประกาศหรือสิ่งอื่น ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำไว้ในที่จับสัตว์น้ำบุบสลายหรือเสียหายด้วยประการใด ๆ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ได้มีการประกาศกำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นการประกาศที่ออกตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

ประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตที่ออกก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณีและให้คงใช้ต่อไปได้จนหมดอายุแห่งประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตนั้น ๆ

บัญชีหมายเลข ๑ อัตราเงินอากรค่าที่อนุญาต

ลำดับ	ประเภทที่อนุญาต	อัตราเงินอากร
๑	โป๊ะน้ำลึก	แห่งละ ๒๐๐.๐๐ บาท
๒	อวนรัง	แห่งละ ๒๐๐.๐๐ บาท
๓	โป๊ะน้ำตื้น	แห่งละ ๑๕๐.๐๐ บาท
๔	ฝื่อกรัง	แห่งละ ๑๕๐.๐๐ บาท

LIRT

๕	จิม	แห่งละ	๑๕๐.๐๐	บาท
๖	ลี	แห่งละ	๑๕๐.๐๐	บาท
๗	สุก	แห่งละ	๑๕๐.๐๐	บาท
๘	โพงพาง	แห่งละ	๑๐๐.๐๐	บาท
๙	ร้านโจน	แห่งละ	๑๐๐.๐๐	บาท
๑๐	รวไชมาน	ช่องละ	๕๐.๐๐	บาท
๑๑	กันชู่รวไชมาน	ช่องละ	๕๐.๐๐	บาท
๑๒	ช้อนปึก	แห่งละ	๕๐.๐๐	บาท
๑๓	ยดปึก	แห่งละ	๕๐.๐๐	บาท
๑๔	บาม	แห่งละ	๒๕.๐๐	บาท
๑๕	ยอกันช้อ	แห่งละ	๒๐.๐๐	บาท
๑๖	ช้อนกันช้อ	แห่งละ	๒๐.๐๐	บาท
๑๗	จันทา	แห่งละ	๑๐.๐๐	บาท
๑๘	กร่า	ตารางเมตรละ	๑.๐๐	บาท
๑๙	บอลอัสควนา	ตารางเมตรละ	.๕๐	บาท
๒๐	ทเลียงหอย	ตารางเมตรละ	.๐๕	บาท

นายมิ่ง เล่าทเรณู : เฉพาะ บัญชีหมายเลข ๑ นี้ ข้าพเจ้าขอตัด ตี ยดปึก ยอกันช้อ จันทา ๔ อย่าง น้อออก นายจรูญ สบแสง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ) : อัตราที่ กำหนดมานั้นเป็นอัตราสูง เราอาจจะ เก็บให้ต่ำกว่านั้นก็ได้อีกหากเราจะเห็นควร

อย่างไรและเพื่อให้ไม่เป็นการเดือดร้อน หรือเป็นการตัดอาชีพในการประมง และ การตั้ง อัตรามานั้นก็ไม่ใช่ว่าจะเก็บตาม อัตราในบัญชีนี้เสมอไปอาจจะเก็บ น้อย กว่าอัตรานั้นก็ ได้

รักษาการเลขาธิการพฤฒสภา :

LIRT

บัญชีหมายเลข ๒

อัตราเงินอากรอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิภด

ลำดับ	ชื่อเครื่องมือ	อัตราเงินอากร
๑	ยอกันช่อ ช้อนคืบช่อ ช้อนสนั่น และช้อนทางเหยี่ยว มเครื่องยก	ปากละ ๒๐.๐๐ บาท
๒	ถุงโพงพาง	ถุงละ ๒๐.๐๐ บาท
๓	ถุงบาม	ปากละ ๑๕.๐๐ บาท
๔	เรือผลอกหรือเรือกตรา	ลำละ ๑๐.๐๐ บาท
๕	แหยาวตงแต่ ๔ เมตรขึ้นไป	ปากละ ๑๐.๐๐ บาท
๖	ช้อนต่าง ๆ ปากกว้างตงแต่ ๓.๕ เมตรขึ้นไป	ปากละ ๑๐.๐๐ บาท
๗	เบ็ดราวยาวตงแต่ ๕๐ เมตรขึ้นไป	สายละ ๕.๐๐ บาท
๘	ข้ายหรืออวนต่าง ๆ	ยาวเมตรละ ๕.๐๐ บาท
๙	เฟือกหรือเครื่องกน	ยาวเมตรละ ๑.๐๐ บาท

บัญชีหมายเลข ๓

อัตราเงินอากรค่าใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมง

ลำดับ	รายการ	อัตราเงินอากร
๑	ใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมงโดยใช้เครื่องมือ นอกพิภดใบที่อนุญาต	คนละ ๑๕.๐๐ บาท
๒	ใบอนุญาตหาหอยแมลงภู่และหอยกะพง	คนละ ๑๕.๐๐ บาท
๓	ใบอนุญาตหาเทียนหอยและหอยมุก	คนละ ๑๕.๐๐ บาท

นายมิ่ง เล่าหเรณู : สำหรับ
บัญชีหมายเลข ๓ ข้าพเจ้าขอเสนอ ญัตติ
ให้ตัดลำดับที่ ๑ ออก ผู้ทำการประมงก็
ได้เสียมาตามอัตราก่อน หลายสิ่งด้วยกัน

และถ้าหากจะเก็บในบัญชีอื่นอีกก็เห็นว่าไม่
สมควร และอีกอย่างหนึ่งการเก็บคนละ
๑๕ บาทตามบัญชีนี้เห็นว่าเป็นการรุนแรง
เกินไป ข้าพเจ้าจึงขอตัดออกเสีย

LIRT

มีสมาชิกรับรอง
 ประธานพฤษสภา : มีสมาชิก
 ขอแปรญัตติให้ตัดลำดับที่ ๑ ออก
 ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้
 โต้เห็นว่าควรตัดออกตามที่ผู้เสนอ
 แปรญัตติ ขอให้โปรดยกมือขึ้น
 มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใด
 เห็นว่าควรให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอให้
 โปรดยกมือขึ้น
 มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก
 ประธานพฤษสภา : เป็นอัน
 ว่าสมาชิกส่วนมากให้เป็นไปตามร่างเดิม
 ผ่านไป
 รักษาการเลขาธิการพฤษสภา :

บัญชีหมายเลข ๔

อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
๑	ใบอนุญาตสำหรับทำการค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำและอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ	ปีละ ๑๕๐.๐๐ บาท
๒	ค่าโอนประธานบัตร	ฉบับละ ๒๐.๐๐ บาท
๓	ค่าโอนใบอนุญาต อาชญาบัตร	ฉบับละ ๒๐.๐๐ บาท
๔	ออกใบแทนอาชญาบัตร ใบอนุญาต ประธานบัตร	ฉบับละ ๑๐.๐๐ บาท
๕	ใบอนุญาตสำหรับผู้มีอาชีพทำการประมง	๑๐.๐๐ บาท
๖	ค่าสลักหลังใบอาชญาบัตรเพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติม ผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมง	ครั้งละ ๕.๐๐ บาท

ประธานพฤษสภา : เป็นอันว่า
 บัดนี้วาระที่ ๒ ได้ผ่านไปแล้วต่อไป
 เราจะได้พิจารณาในวาระที่ ๓ ต่อไป
 นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ : ก่อน
 ที่จะได้พิจารณาในวาระที่ ๓ ข้าพเจ้า

ใครจะขอความกรุณาจากรัฐบาลสักเล็กน้อย
 คือในหมวด ๕ เรื่องการควบคุมถ้าผู้ใด
 ทำผิดในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็มี ความผิด
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๕๓ เขียน
 ไว้ว่าห้ามมิให้บุคคลทำอันตราย หรือมี

LIRT

ไว้ในครอบครองซึ่ง สัตว์น้ำหรือ ไข่ของ สัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดตามที่ระบุไว้ใน พระราชกฤษฎีกา ข้าพเจ้าใคร่จะขอประ- ทานทราบว่ามีมติว่าข้าพเจ้ามีไข่ปลา สลิด อยู่ เรื่องไข่ปลาสลิดนี้อยู่ในข่าย ของท่าน ที่จะออกพระราชกฤษฎีกาหรือไม่ หรือ เราซื้อปลาช่อนมาจากตลาดและบังเอิญมี ไข่ปลาช่อนอยู่ในท้องของมันตัวนี้ก็เรียก ว่าเป็นไข่ปลาเหมือนกันข้าพเจ้าจึง อยาก จะทราบว่าอันนี้อยู่ ในข่าย ของ ท่าน ที่ จะ ออกพระราชกฤษฎีกาหรือเปล่า

นายจรูญ สบแสง (รัฐมนตรี- ว่าการกระทรวงเกษตรราชการ) : ความ จริงเมื่อกรมการ ประมง ได้เสนอเรื่อง นี้ ผ่านข้าพเจ้ามาข้าพเจ้าเองก็ได้ทักท้วงใน เรื่องนี้เหมือนกันและข้าพเจ้าก็ได้ส่งสัยใน ปัญหาเช่นเดียวกับท่านสมาชิกที่กล่าวเมื่อ ก่อนและก็ได้รับคำสั่งแจ้งว่าเราจะ ห้าม เมื่อ ถึงเวลาและฤดูที่ปลาออกไข่หรือพันธุ์สัตว์ นามไข่ หากว่าฤดูนี้ราษฎรจะจับ ปลา เพื่อเอาไข่หรือจับสัตว์น้ำเพื่อเอาไข่ก็อาจ จะทำให้พันธุ์ปลาลดน้อยลงไปเป็นอันมาก จึงได้กำหนดไว้ให้ชัดเจน และจะ ได้กำ-หนดแน่นอนลงไปอีกว่ากรณีเช่น ไรที่เรา

ควรจะห้ามไม่ใช่คุมไปหมดทุกชนิด และ เรื่อง ปลา ใน ท้องที่ ไข่ นี้ ข้าพเจ้าทัก ท้วง เหมือนกันคือบังเอิญเราจับปลามาถูกต้อง ตามกฎหมายแต่ในท้องปลานั้นมีไข่ แต่ เจ้าหน้าที่จะชี้แจงบอกว่าไม่ได้จำกัดความ ไปถึงเพียงนั้น

ประธานพฤษสภา : ไม่มีท่าน ผู้ใดตั้งใจจะโรยหรือดำไม้แล้วข้าพเจ้า ขอให้ที่ประชุม นี้ พิจารณา ใน วาระ ที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปประกาศออกใช้เป็นกฎหมาย ได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานพฤษสภา : ท่านผู้ใด เห็นว่าไม่ควร โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานพฤษสภา : เป็นอันว่า ที่ประชุมให้ส่งร่างพระราช บัญญัตินี้ ไป ประกาศออกเป็นกฎหมายได้

บัดนี้หมดระเบียบวาระแล้วแต่รัฐ- บาลส่งร่างพระราชกฤษฎีกามีตสมัยประชุม มาให้ทราบขอให้เลขาธิการอ่าน

รักษาการเลขาธิการพฤษสภา :

พระราชกฤษฎีกา

ปิดสมัยประชุมวิสามัญแห่งพฤฒสภาและสภาผู้แทน

พ.ศ. ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๑ ในรัชการปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรที่จะให้ปิดสมัยประชุมวิสามัญแห่งพฤฒสภาและสภาผู้แทน
ไว้แล้ว

พระมหากษัตริย์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยจึงมีพระบรมราชโองการตราพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุม
วิสามัญแห่งพฤฒสภาและสภาผู้แทนในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๕
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี

พล.ร.ต.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น.(นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
และท่านสมาชิกพฤฒสภา เนื่องในวาระที่
ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ปิดสมัย

ประชุมวิสามัญแห่งพฤฒสภาในวันที่ ๓๑
ธันวาคมศกนี้ข้าพเจ้าขอถือโอกาสปรา-
ศรัยกับท่านสักเล็กน้อย

ก่อนอื่น ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่าน

LIRT

ประธานเป็นอันมากที่ได้ดำเนินกิจการของสภามาด้วยความเรียบร้อยจนบรรลุผลสำเร็จลงด้วยดี ณ บัดนี้ เพราะเป็นที่ประจักษ์กันโดยทั่วไปแล้วว่า การดำเนินการประชุมและการปรึกษาของ พฤษสภา นั้นย่อมเป็นภาระอันหนักและยุ่งยาก แต่ด้วยอาศัยที่ท่านประธานได้เคยผ่านงานทางสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วในสมัยหนึ่ง ท่านจึงสามารถปฏิบัติหน้าที่ของท่านได้ด้วยความเป็นระเบียบและได้ผลดี ส่วนท่านรองประธานนั้นก็เช่นเดียวกัน ท่านกระทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายลุล่วงไปด้วยความเรียบร้อยเป็นอย่างดี ข้าพเจ้าจึงขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

การประชุมสมัยวิสามัญได้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ศกนี้เป็นต้นมาจนบัดนี้ซึ่งประชุมกันเป็นเวลานานกว่าปกติและทั้งต้องประสบกับภารกิจอันมากมายหลายสถาน อันต้องพิจารณากันด้วยความยากลำบากและอดทน จึงนับว่าท่านสมาชิกทั้งหลาย ได้บำเพ็ญกรณกิจด้วยความตรากตรำและเหน็ดเหนื่อยเป็นพิเศษจริงอยู่ถึงแม้ว่ารัฐบาลชุดนี้ได้เข้ารับบริหารราชการในเวลาที่บ้านเมืองได้ผ่านภาวะศึกสงครามแล้วก็ตาม แต่พันธกรณีต่าง ๆ และความเสื่อมโทรมทั้งในด้านจิตใจ

และในด้านวัตถุอันเป็นผลของมหาสงครามคราวนี้ ก็ยังมีอยู่อย่างมากหลายจึงตกเป็นภาระอันหนักของรัฐบาลและสภานี้ที่ต้องร่วมมือร่วมใจช่วยกันฝ่าฟันอุปสรรค และแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างเคร่งเครียดดังที่ได้กระทำกันอย่างได้ผลดีมาแล้ว และที่จะต้องกระทำให้ได้ผลดียิ่งขึ้นต่อไป

อนึ่งด้วยความร่วมมือกันเป็นอย่างดีจึงได้มีพระราชบัญญัติต่าง ๆ ผ่านสภาไปในสมัยนี้มีจำนวนรวมถึง ๓๘ ฉบับ และพระราชบัญญัติสำคัญ ๆ อันควรนำมากล่าวไว้ ณ ที่นี้ก็มี อาทิเช่น พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีต่าง ๆ รวม ๓ ปีคือพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๘ พระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๙ และ พ.ศ. ๒๔๙๐ อนึ่งสภานี้ยังได้ผ่านพระราชบัญญัติสำคัญที่เกี่ยวกับการเงิน อีกหลายฉบับ คือพระราชบัญญัติจัดสรรทุนสำรองเงินตราเพื่อบูรณ ประเทศ พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อบูรณ ประเทศ พระราชบัญญัติกู้เงินในประเทศ พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมเครดิตในภาวะคับขันพระราชบัญญัติธนาคารออม

สิ้นพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมประ-
มวลรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติยกเลิก
เงินช่วยชาติในภาวะคับขันและภาษี อากร
บางประเภทส่วนพระราชบัญญัติที่ เกี่ยว
กับการช่วยเหลือและส่งเสริม ฐานะ การ
ครองชีพของประชาชนยิ่งขึ้นก็มี พระ-
ราชบัญญัติยกเลิกพระราช บัญญัติ เกลือ
พระราชบัญญัติการประมง พระราช-
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยา-
สูบ พระราชบัญญัติสำรวจและห้าม กัก
กันข้าว และพระราชบัญญัติการ ค้าข้าว
นอกจากนี้ยังพระราชบัญญัติลักษณะปก-
ครองท้องที่ พระราชบัญญัติการสำรวจ
สำมะโนครัว พระราช บัญญัติแก้ไขเพิ่ม
เติมประมวลกฎหมายวิธี พิจารณา ความ
อาญา และพระราชบัญญัติว่าด้วยการใช้
กฎหมายอิสลามเป็นต้น

ในการดำเนินนโยบายบริหาร ราช
การแผ่นดิน รัฐบาลก็ได้พยายามอย่างยิ่ง
ที่จะปฏิบัติตามนโยบายที่ได้รับ ความ ไว้
ใจของรัฐสภาแต่ผลสำเร็จที่พึง จะ ได้รับ
ในที่สุดนั้นย่อมต้องอาศัยเวลา และ เหตุ-
การณ์แวดล้อมตลอดจนความร่วมมือร่วม
ใจจากท่านสมาชิก ข้าราชการ และพ่อค้า
ประชาชนโดยพร้อมเพรียงกัน เป็น อย่าง
ดีด้วย

โดยที่วันนี้ เป็นวัน สิ้น ท้าย แห่งปี
พ.ศ. ๒๔๘๘ และจะเข้าสู่วาระคดีปีใหม่
พ.ศ. ๒๔๘๙ แล้วข้าพเจ้า ในนาม ของ
รัฐบาล ขอ อธิ์ เชิญ คุณ พระ ศรีรัตน ไตร
และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากล โลก จง
ดลบรรดาลให้ท่านประธานและรองประ-
ธานกับท่านสมาชิกพฤษสภา จงประสบ
แต่ความสุขความสำราญ แคล้วคลาด-
สรรพภัยพิบัติอุปัทวตรายตลอดปี พ.ศ.
๒๔๘๙ แล้วมาพบกันใหม่ในสมัยประ-
ชุมคราวหน้าเพื่อรวมกำลังกันปลดเปลื้อง
พันธกรณีต่าง ๆ และหาทางทำนุบำรุงส่งเสริม
ให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองวัฒนา-
ถาวรสืบ ไปชั่วกาลนาน

ประธานพฤษสภา :

ท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี
ในนามของข้าพเจ้ารองประธาน ฯ และ
สมาชิกพฤษสภาโดยทั่วกัน ข้าพเจ้าขอ
ขอบคุณในคำกล่าวที่ท่าน นายกรัฐมนตรี
และคณะของท่านแสดงการขอบคุณข้าพ-
เจ้า รองประธาน ฯ และสมาชิกพฤษ-
สภาโดยทั่วกันนั้น และในโอกาสเดียวกัน
ข้าพเจ้าขอกล่าวขอขอบคุณ แก่ท่าน นาย-
กรัฐมนตรีและคณะของ ท่าน ที่ได้บริหาร
ราชการ แผ่น ดิน มา ด้วย ความ อุตสาหะ
วิริยะ อุตุนบากบั่นฝ่าฟันอุปสรรคและ

แก้ไขปัญหา ทั้งหลับ ชับ ซ้อน และ หมุน
 เนื่องกันมาไม่ขาดสาย ในระยะอันสั้นที่
 ท่านได้รับหน้าที่บริหารมาจนถึงวันนี้อัน
 เป็นวันสิ้นสุดสมัยวิสามัญสำหรับปีนี้ ได้ถู
 ล่วงไปด้วยดีเป็นคุณประโยชน์แก่ประ
 เทศชาติเป็นอันมาก ในขณะที่บ้าน เมือง
 กำลังเผชิญหน้าอยู่กับเหตุการณ์ อันหนัก
 ทั้งในด้านการขยายต่างประเทศและในด้านการ
 ปกครองภายใน สำหรับในด้านการ
 ขยายต่างประเทศที่ควรจะกล่าวถึงก็คือการ
 ที่ท่านและคณะของท่าน ได้ดำเนินการจน
 กระทั่งประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกของ
 องค์การสหประชาชาติเป็นต้น

ส่วน การ บริหาร สำหรับ ท่าน ใน
 ประเทศ รัฐบาลของท่านก็กำลังเผชิญ
 อยู่กับปัญหาต่างๆต่าง ๆ เช่น ในเรื่อง
 การเงินและการครองชีพของประ ชา ชน
 เป็นต้นแม้ปัญหาเหล่านี้จะไม่ล่วงไปก็ดี
 แต่ก็ได้สังเกตเห็นว่า รัฐบาลของท่านได้
 แก้ปัญหาอยู่ด้วยความอุสาหะออกทนมั่นคง
 เสมอ ซึ่งหวังว่าท่านจะต้องบรรลุผลสำ
 เร็จในระยะอันใกล้นี้เป็นแน่

ในทำนุติบัญญัติ กิจการของรัฐ
 บาลที่ผ่านพฤษภาซึ่งเป็น ครั้ง แรกที่

ประเทศเรามีระบบสองสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน นี้ก็ล้วน เป็น เรื่อง ที่ ได้
 พิจารณาเรียบร้อยแล้ว แม้จะได้มีการ
 ทักท้วงโต้แย้งกันบ้างในสภานิติบัญญัติ ในที่
 สุกก็โต้ผ่านไปโดยเรียบร้อยไม่มีการยับยั้ง
 เลยตลอดสมัย ซึ่งเป็น พยานถึงความ
 เรียบร้อยและราบรื่นต่อหน้าที่ของ
 รัฐบาลนี้มาโดยตลอด

ข้าพเจ้าขอถือโอกาสใน ที่สุดนี้คือ
 วันสุดท้ายแห่งปี พ.ศ. ๒๕๘๘ และจะ
 เข้าสู่วาระดิถีปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๘๙ ใน
 นามของสมาชิกพฤษภาขอนแก่นเชิญคุณ
 พระศรีรัตนไตรและสังกัศสิทธิ์ในสากล
 โลกนี้ จงดลบรรพตลให้ท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลของท่าน จง ประ
 สพแต่ความสุขสำราญปราศจากสรรพโรค
 ภัยและแคล้วคลาดสรรพภัยพิบัติทั้ง ปวง
 ตลอดปี พ.ศ. ๒๕๘๙ และมาพบกัน
 ใหม่ในสมัยประชุมคราวหน้า เพื่อ บริ
 หารราชการแผ่นดินให้ล่วงไปด้วยดีเป็น
 คุณประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป.

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๒๐ นาฬิกา

LIRT

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

หลวงอรรถกัลยาณวินิจ
 แก้ว สิงหะศุเชนทร์
 สิริ ชาตินันท์
 ทองม้วน สติรบุตร
 อรุณ แสงสว่างวัฒน์
 ผูก ปาลธรรม
 เขียน กาญจนพันธ์
 หลวงประสิทธิ์นรกรรม

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

ชลอ อินทร
 อาจันต์ อธิวาส
 อรุณ โอปรัสต์ม
 วิชัย ชีรชาติ
 มากพ มณีโชติ
 ประเทิม แท่งเพชร

ไพโรจน์ ชัยนาม
 รักษาการเลขาธิการวุฒิสภา

พลเรือตรี ก.ป. ศรียุทธเสน
 ประธานวุฒิสภา